

Karavanserais homepage

**In onze dromen is alles even tastbaar als in onze werkelijkheid!
In onze werkelijkheid is alles even illusoir als in onze dromen!**

Waarnemen ontstaat door aandacht gericht bewustzijn!

De mens kan weken zonder **aarde** (voedsel), dagen zonder **water**, minuten zonder **lucht** maar geen seconde zonder **vuur** (waarnemen). Van deze vier elementen is het vuur dermate essentieel dat we er niet buiten kunnen, bewust of onbewust. Bewustzijn is de basis van elke creatie, zonder waarnemen kan niets bestaan. Jullie kennen ongetwijfeld de geschiedenis van Prometheus die uit mededogen de mens het gebruik van het vuur verklaarde. Niet het vuur voor de barbecue of hoogovens, nee het vuur van het verstand en de vrije wil. Prometheus moest daarvoor behoorlijk boeten want hij werd geketend aan de stof en een adelaar vrat elke dag zijn lever die 's nachts weer aangroeide. Het lot van Prometheus beschrijft daarmee ons proces van reïncarnatie.

Waarnemer is door een menselijk misverstand ontstaan!

Wij mensen zijn geschapen naar beeld en gelijkenis en hebben een vrije wil. Met dank aan de vrije wil mogen wij zelf bepalen hoe we iets ervaren en of we ons met de opgedane ervaring al of niet identificeren. Dat laatste levert ons, net als Prometheus, ongemerkt ernstige problemen op. Wij denken dat we de waarnemer zijn van ons eigen levensverhaal en dat komt absoluut niet overeen met de werkelijkheid en daarover gaat deze website!

Waarneming ontstond door waarnemings apparaat!

Als je dit leest dan neem je 'jezelf' al lezende waar terwijl je gelijktijd het lezen en hetgeen gelezen wordt waarneemt. Je neemt als het ware allerlei dingen waar waaronder 'jezelf' terwijl je leest, de inhoud van het gelezene en nog veel meer. Er wordt om zo te zeggen gelezen maar er is in werkelijkheid geen lezer, er is alleen maar het waarnemen van lezen door middel van een daarvoor uiterst geschikt apparaat, jouw lichaam, jouw waarnemingsvoertuig.

Waarheden bestaan als basis voor misverstanden!

Dankzij het vuur van het waarnemen bestaat alles, maar dat vuur is geen ding, het is het waarnemen van dingen. Pierre Teilhard de Chardin (1881-1955) verwoordde het als volgt: "Daags, nadat het ons gelukt is om de wind, de golven, de getijden en de zwaartekracht te beheersen, zullen we de energieën van liefde aan ons ondergeschikt maken en dan zal de mens voor de tweede maal in zijn geschiedenis het vuur ontdekt hebben." Het kosmische vuur van bewustzijn waardoor waarnemen mogelijk wordt. Zonder het onvoorwaardelijke vuur van bewustzijn kan geen ding bestaan, maar dingen zijn aan verandering onderhevig, zijn altijd voorwaardelijk.

Waarmee of waardoor kan bewustzijn ontstaan zijn?

Zonder bewustzijn, zonder waarnemen, zonder aandacht kan geen ding bestaan. Alles bestaat omdat het in één of andere vorm wordt waargenomen maar het waarnemen zelf heeft geen vorm, is vormloos, tijdloos, onvoorwaardelijk en niet aan verandering onderhevig. Waarnemen is altijd nu en ook het waarnemen dat jij ervaart kent geen gisteren of morgen. Zelfs verleden en toekomst worden altijd nu ervaren. Je kunt op dit moment herinneringen downloaden en die nu bekijken of bewerken. Herinneringen zijn opgeslagen data over gebeurtenissen uit het verleden. Allemaal net zoals in jouw smartphone of laptop. Jij neemt jezelf waar en heb je wel eens overwogen om dat letterlijk te nemen? Het waarnemen dat jij bent neemt niet alleen allerlei gebeurtenissen buiten jezelf waar, het neemt ook jouw lichaam, jouw gedachten, jouw gevoelens etc. waar. Als dat alles niet waargenomen zou worden zou het ook niet bestaan. Alles wat waargenomen wordt, zijn aan verandering onderhevige dingen, maar het waarnemen is onveranderlijk. Gun jezelf de tijd om het tijdloze te doorgronden en daarover gaat deze website!

Waarnemen

Je bent niet wat je denkt, je bent wat je denkt!

God, de onvoorwaardelijke bron waaruit al het voorwaardelijke (dingen) voortkomt en na gedane ervaring weer terugkeert, verlangde ernaar zichzelf te ervaren en schiep bewustzijn (geest), energie (ziel) en de vier elementen (lichaam). Als geconditioneerd bewustzijn, als intermediair schiep God energie. Als geconditioneerde energie schiep God de vier elementen. Uit de vier elementen schiep God hemel en aarde, mineralen, planten en dieren. Tenslotte schiep God, uit de drie primaire bewustzijnstoestanden en de vier elementen, de mens naar beeld en gelijkenis.

God plaatste de energie in het midden, noemde het de ziel en zag dat het goed was. Ook de mens kent, met dank aan de vrije wil, het verlangen zichzelf te ervaren en de mogelijkheid zich te identificeren.

Aan dit identificeren danken wij ons ego en onze menselijke problematiek. De website karavanserais.com is bedoeld om inzicht te verschaffen in het ontstaan, herkennen en oplossen van dat wat onze terugkeer naar de bron belemmert. Mens ken uw ware zelf!

Met een smartphone kan je visueel, auditief en schriftelijk communiceren. In de toekomst kan jouw smartphone waarschijnlijk ook proeven, ruiken en voelen. Tenslotte is een smartphone geschapen naar ons beeld en gelijkenis. Maar stel je nu eens voor dat jouw smartphone denkt: "Wauw, nu heb ik mooi plaatje geschoten of ik heb gisteren werkelijk een goed gesprek gehad of in die mail van vorige week heb ik ze toch mooi een poepje laten ruiken." Jouw smartphone zou daarmee blijk geven over kunstmatige intelligentie te beschikken en dat is nou precies wat jij zelf gedaan hebt.

Jij bent als mens geboren en hebt jouw ware zelf, rond jouw derde levensjaar, geprivatiseerd en jezelf daardoor tot bio smartphone, tot ego gedegradeerd. Jij bent een mens, die zichzelf verlaagd heeft tot bio robot. Geen bio robot voor energie, zoals in "The Matrix", maar een bio robot voor bewustzijn!

Zelfrealisatie, is het moment waarop jij beseft dat dit voor jou en voor vrijwel ieder mens geldt. Geen paniek, je bent en blijft het waarnemen van jouw leven, alleen heb je er destijds een waanbeeld tussen gefrummeld. Als bio robot, als ego hoef je ook niet plotseling van alles te gaan doen. Zelfrealisatie of "het volle besef van jouw bewustzijnstoestand", en Gods gratie doen de rest. Een paar tips: "Ego's hebben een mening, herkennen zichzelf in de spiegel en zijn aan voortdurende verandering onderhevig." Wordt weer menselijk en zondigt niet weer!

Waarnemen is door aandacht gericht bewustzijn.

De mens kan weken zonder **aarde** (voedsel), dagen zonder **water**, minuten zonder **lucht** maar geen seconde zonder **vuur** (waarnemen). Van deze vier elementen is het vuur dermate essentieel dat we er niet buiten kunnen, bewust of onbewust. Bewustzijn is de basis van elke creatie, zonder waarnemen kan niets bestaan. Jullie kennen ongetwijfeld de geschiedenis van Prometheus die uit mededogen de mens het gebruik van het vuur verklaarde. Niet het vuur voor de barbecue of hoogovens, nee het vuur van het verstand en de vrije wil. Prometheus moest daarvoor behoorlijk boeten want hij werd geketend aan de stof en een adelaar vrat elke dag zijn lever die 's nachts weer aangroeide. Het lot van Prometheus beschrijft daarmee het proces van reïncarnatie.

Wij zijn waarnemen, wij nemen ons zelf en onze omgeving voortdurend waar.

Dankzij het vuur van het waarnemen bestaat alles maar dat vuur is geen ding, het is het waarnemen van dingen. Pierre Teilhard de Chardin (1881-1955) verwoordde het als volgt: "Daags, nadat het ons gelukt is om de wind, de golven, de getijden en de zwaartekracht te beheersen, zullen we de energieën van liefde aan ons ondergeschikt maken en dan zal de mens voor de tweede maal in zijn geschiedenis het vuur ontdekt hebben." Het kosmische vuur van bewustzijn waardoor waarnemen mogelijk wordt. Zonder het onvoorwaardelijke vuur van bewustzijn kan geen ding bestaan maar dingen zijn aan verandering onderhevig, zijn altijd voorwaardelijk.

Het onvoorwaardelijke neemt voorwaardelijkheid waar.

Als je dit leest dan neem je 'jezelf' al lezende waar terwijl je gelijktijd het lezen en hetgeen gelezen

wordt waarneemt. Je neemt als het ware allerlei dingen waar waaronder ‘jezelf’ al lezende en de inhoud van het gelezene. Er wordt om zo te zeggen gelezen maar er is in werkelijkheid geen lezer, er is alleen maar het waarnemen van lezen door middel van een daarvoor uiterst geschikt apparaat, jouw lichaam.

Avalokiteshvara Bodhisattva zag tijdens het praktiseren van de Prajna Paramita de vijf skandhas leeg transcenderen van al het lijden en moeilijkheden.

1. De vorm is leeg en daarom zijn er geen moeilijkheden om te onderscheiden.
2. Het voelen is leeg en daarom is er geen gevoel.
3. Het denken is leeg en daarom is er geen weten.
4. De wil is leeg en daarom is er geen doen.
5. Het bewustzijn is leeg en daarom is er geen ontwaking.
- 6.

Zonder vorm is er geen leegheid en zonder leegheid is er geen vorm. Vorm is dan leegheid en leegheid is dan vorm. Het gevoel, het denken, de wil en het bewustzijn zijn ook zo. Saripitra, al deze Dharma's zijn fenomenen. Niet creërend, niet vernietigend, niet verontreinigend, niet puur wordend, niet groeiend, niet verminderend. Deze lege Dharma's zijn zonder verleden, zonder toekomst, zonder aanwezigheid.

Daarom is er leegheid,
 geen vorm, geen gevoel, denken, wil, bewustzijn,
 geen ogen, oren, tong, neus, lichaam, geweten,
 geen zien, horen, proeven, ruiken, voelen, gedachten,
 geen wereld om te observeren, geen wereld om waar te nemen,
 geen onwetendheid en ook geen einde aan onwetendheid.
 Geen ouderdom en dood en geen einde aan ouderdom en dood,
 geen lijden, smachten, vernietiging, weg of pad,
 geen wijsheid en geen verwezenlijking.

Daarom kan niets verrijzen dat haalbaar is. De Bodhisattva vertrouwt op de Prajna Paramita. Daarom is het geweten zonder obstructies. Geen obstructies en daarom ook geen angst, twijfel. Tot ver buiten misleid denken, lijden en moeilijkheden. Ultieme Nirwana!

Alle oude, huidige en toekomstige Boeddha's vertrouwen op de Prajna Paramita. Daarom kunnen ze de hoogste verlichting bereiken. Daarom moet men weten dat de Prajna Paramita een grote verlichte dharani is, de hoogste dharani is, de ongeëvenaarde dharani is en verdrijver van al het lijden. Dit is waar en echt en niet vals.

Zegt daarom de Prajna Paramita dharani mantra:

“GATE, GATE, PARA GATE, PARASAM GATE, BODHI SVAHA”

Waarnemer

Je bent geen ding, je bent het waarnemen van dingen!

Het maanlicht verhoudt zich tot het zonlicht als het ego tot het ware zelf!

Vanochtend vroeg werd ik wakker, het was al volop dag en toch stond de volle maan helder stralend boven het dak van de burens. In eerste instantie was het voor mij zoets van: "Hoe kan dat, zo helder" en toen drong de boodschap tot mij door. Wij ervaren ons zelf als persoonlijkheid (de som van onze positieve en negatieve ervaringen en talenten inclusief de bijbehorende verpakking, ons lichaam). Deze persoonlijkheid noemen we ik (ik ben, ik denk, ik voel, ik weet, ik etc.), terwijl ego eigenlijk een beter passende benaming is. Ten onrechte denken velen dat hun ego alleen uit negatieve karaktertrekken bestaat maar dat komt niet overeen met de werkelijkheid. Ons ego is de som van al onze persoonlijke interpretaties van positieve en negatieve ervaringen. Zo ben ik nu éénmaal, zo kent iedereen mij, mag ik mij even voor stellen etc. draait steeds om iets wat wij beschouwen als: "DAT BEN IK". Maar, zo ben ik nu éénmaal betreft een zelfbedacht spiegelbeeld dat net als het maanlicht, een fata morgana, een weerspiegeling is en doet alsof het "eigen" is. De maan schijnt net zomin als ons "dat ben ik" een eigen bewustzijn heeft. Allemaal spiegeling, allemaal waan, allemaal illusie! En die stralende maan aan die stralende blauwe hemel wekte mij met deze werkelijk éénmalige metafoor!

Dat was voor mij een schitterende boodschap.

De vermeende waarnemer.

De Metamorfozen van Ovidius verhalen dat Prometheus en de godin Athena samen in de stad Panopeus de eerste mensen schiepen uit klei. In de oudheid waren de zandkleurige stenen nabij deze stad een toeristische attractie waarvan werd verteld dat het overblijfselen waren van het eerdere scheppingsexperiment van Prometheus. De creatie gebeurde in opdracht van Zeus, die later echter minder ophad met de mensheid. Tijdens een geschil tussen Zeus en de mensen over het verdelen van offerdieren, wierp Prometheus zich op als arbiter. Hij bestreek een hoop beenderen met smakelijk uitziend vet, verborg het beste vlees onder een hoop ingewanden, en liet vervolgens Zeus als eerste kiezen. De alwetende godheid deed alsof hij zich liet misleiden en koos de eerste stapel. Als wraak nam hij zich voor de mens het geheim van het vuur te onthouden. Bij de toebedeling van gaven en vaardigheden was de mens er nochtans al bekaaid afgekomen. Zowel op het vlak van de overlevingsinstincten als op het vlak van de natuurlijke verdedigingsmiddelen waren de andere levende wezens er veel beter aan toe. Uit liefde voor de mensheid stal Prometheus het vuur bij de Olympische goden en schonk het aan de mensen. Zeus strafte Prometheus en de mensen voor de diefstal van het verboden vuur uit de hemel. De nemesis, de 'wrekende gerechtigheid', viel nu Prometheus ten deel: hij werd vastgeketend aan een zuil in de bergketen Kaukasus en elke dag kwam de adelaar Ethon zijn lever uitpikken en opeten. 's Nachts groeide de lever weer aan, zodat de kwellung opnieuw kon beginnen. De als eeuwig bedoelde nemesis kwam ten einde doordat de held Herakles, met de goedkeuring van Zeus, de adelaar tijdens zijn elfde werk doodde en Prometheus van zijn ketens bevrijdde. De straf voor de mensheid was ook hard en werd niet bekort. Zeus liet de eerste vrouw maken, Pandora, en stuurde haar met haar schoonheid, charmes en list naar Epimetheus. Deze weinig snuggere Titaan was gewaarschuwd door zijn broer Prometheus om geen geschenken van de goden te aanvaarden, maar Pandora nam hij aan. Ze opende de kruik die ze bij zich had en liet oorlog, ziekten, armoede en ander kwaad ontsnappen in de wereld. Enkel de hoop bleef achter op de bodem.

De ware betekenis.

De ware betekenis van dit verhaal betreft niet het vuur om te offeren (voorloper van barbecue) of om hoogovens mee te stoken, maar het vierde element, het vuur van het denken en de vrije wil. Zeus zag dat met die vrije wil voor de mensen niet zo zitten omdat de mens zich dan wel eens bewust kon worden van zijn ware goddelijke aard. Gelukkig voor Zeus en helaas voor de mensheid benutte de mens de vrije wil om zich te identificeren met gedane ervaringen. Al identificerend maakt de mens vrijwillig en onjuist gebruik van de vrije wil en vernedert zichzelf tot robot. Door de vrije wil voor identificatie te benutten heeft de mens het goddelijke bewustzijn in zichzelf geprivatiseerd en sindsdien

wordt elke poging om dit ongedaan te maken te vuur en te zwaard bestreden door kerkelijke (luciferische en oorspronkelijk vrouwelijke) en wereldlijke (ahrimanische en oorspronkelijk mannelijke) machten. Monotheïsme zelf is het resultaat van privatisering. Mijn God is beter dan jouw God komt omdat religie verworden is tot instituut waarin God geprivatiseerd is. In de mens is het gevolg van deze identificatie een verschijnsel (met nadruk op schijn) dat we kennen als ons ego. Ons ego is de som van identificaties met gedane ervaringen, is een gedachtebeeld, een illusie en het gevolg van het privatiseren van ons ware zelf. Onze goddelijke kern hebben we vervangen door een waarnemer, een letterlijke plaatsvervanger van ons ware goddelijke zelf. Mens ken uw zelf!

God is onvoorwaardelijk.

Vaak wordt gezegd dat God onvoorwaardelijke liefde is en de mens denkt dan aan een onvoorstelbare hoeveelheid liefde. Dat is het menselijk interpreteren van hetgeen gezegd wordt. Wij mensen denken altijd vanuit onszelf. Het gaat hier niet om hoeveelheden van iets het gaat hier om onvoorwaardelijk en onvoorwaardelijk kent geen voorwaarden, is geen ding! Er bestaat een mooi boek "God is een werkwoord". Afijn, God is onvoorwaardelijk! God is geen ding! Wij zijn geschapen naar beeld en gelijkenis. Onze essentie, ons ware zelf moet dan ook onvoorwaardelijk zijn. Als wij denken dan nemen we in werkelijkheid de activiteit denken waar. We denken dat we de gedachten zijn, maar we nemen gedachten waar. Gedachten zijn voorwaardelijk en als zodanig dingen. Het monotheïsme heeft God geprivatiseerd, heeft zich God toegeëigend, heeft van God een ding gemaakt en heeft God gepolariseerd, gescheiden in een mannelijk superieur en een vrouwelijk inferieur. God werd voorwaardelijk, kreeg eigenschappen en dat heeft verdacht veel weg van ons begrip van heidendom. Heidenen ervoeren God in alles en bovenal in zichzelf. Monotheïsme vervreemde de mens van God. Het menselijk voertuig is Gods voertuig voor het voorwaardelijk ervaren. God kan zichzelf daardoor ervaren onder voorwaarden, voorwaardelijk. Het onvoorwaardelijke kan het voorwaardelijke alleen onvoorwaardelijk ervaren.

Voorwaar, voorwaar ik zeg U!

De eerste mensen bevonden zich in deze natuurlijke c.q. Goddelijke toestand. Zij waren het gereedschap waarmee God zich ervaren kon, maar zij waren zich dat niet bewust. De vrije wil geeft de mens twee mogelijkheden; 1e vrije interpretatie van hetgeen ervaren wordt en 2e identificatie met de interpretatie. Het eerste levert geen problemen op maar het tweede zorgt voor een soort van kunstmatige intelligentie, een soort virus genaamd 'ego'. Eva heeft dat als eerste willen ontwikkelen, wilde op eigen benen staan en Adam heeft haar onder protest gevolgd. Adam neemt het Eva nog steeds kwalijk en heeft zich daarom in het monotheïsme op de voorgrond geplaatst. Nogmaals, als wij denken dan nemen we in werkelijkheid de activiteit 'denken' waar. Identificatie met de interpretatie van onze waarnemingen creëert iets, een ding dat zich boven het Goddelijke in ons plaatst. Het eclipsst als het ware onze goddelijke kern, ons goddelijk bewustzijn. Bij computers noem je zoiets kunstmatige intelligentie. Het apparaat doet iets zelfstandig dat niet geprogrammeerd is. Ons ego is virtueel, is kunstmatige intelligentie, is een virus! Maar dit virus heeft zin! De vrije wil is een goddelijke voorzienigheid die verder gaat dan te kunnen doen en laten wat we willen. De vrije wil heeft te maken met bewustwording. De eerste mens ervoer het goddelijke overal. Door de patriarchale interpretatie van het monotheïsme werd God buiten de mens geplaatst en geprivatiseerd. De mens leerde zich een ego te scheppen en hecht door identificatie onvoorwaardelijk geloof aan zijn of haar zelfgeschapen gouden egokalf. De goddelijke kern in de mens functioneert op de achtergrond, maar zonder dit bewustzijn bestaat er geen bewust zijn. De verloren zoon voelt dat er iets niet helemaal kosher is en wordt zoeker.

Zo boven, zo beneden!

De zoeker ontdekt dat hetgeen hij of zij als zichzelf heeft leren ervaren in werkelijkheid een zelfgeschapen afspiegeling, image, personae of masker is waarachter het ware zelf verborgen zit. Dit masker of beter de som van deze maskers dient ontmaskert te worden. Ons ego of beter de som van al onze identificaties dient ontdekt te worden en we dienen ons te beseffen dat wij de slaaf geworden zijn van onze eigen waan, onze eigen maskers, ons ego! Tijdens de zwangerschap van onze moeder incarneert het Goddelijke in de foetus en pas in ons derde levensjaar gaan we ik zeggen als we het over

onzelf hebben. Met dit ik zeggen en onszelf bedoelen identificeren we ons en scheppen zo een virtuele realiteit die we ons later hopelijk bewust worden. We privatiseren in navolging van het monotheïsme het goddelijke in ons en dat is niet alleen een reflexie van de werkelijkheid, het is tevens 'zonde'. De mens die zich van deze toestand bewust wordt en naar de zin des levens zoekt, komt uiteindelijk altijd tot dezelfde conclusie. Monotheïsme heeft het onvoorwaardelijke voorwaardelijk gemaakt, geprivatiseerd en gepolariseerd! De mens heeft het onvoorwaardelijke in zichzelf voorwaardelijk gemaakt, geprivatiseerd en gepolariseerd! Mens ken uw ware zelf, uw goddelijke kern!

De linkerhelft toont jouw bewustzijnsstaat vanaf jouw incarnatie. De rechterhelft toont jouw waakbewustzijnsstaat vanaf jouw derde levensjaar. De engel staat voor onvoorwaardelijk bewustzijn, de Boehda voor ons ware zelf en de camera met het kleine kikkertje voor ons lichaam. De kikker rechts vertegenwoordigt ons ego en de glanzende bol in het midden symboliseert ons op reflexie gebaseerde waarnemen.

De volgende serie afbeeldingen tracht het menselijke bewustzijnsontwikkelingsproces tijdens één leven aanschouwelijk weer te geven.

Onze hersenen zijn uiteindelijk niks meer of minder dan processor en routerende transciever voor draadloze en bekabelde communicatie. Naar boven (Ajna, Brahma-randhra) en buiten het lichaam (zintuigen) wordt draadloos parallel waargenomen, maar in het lichaam via bedrading en serieel.

Lager zelf (**Anahata**, hart-chakra), vuur (**Ajna**, voorhoofds-chakra) en lucht (**Vishuddha**, keel-chakra) vormen de bovenste triade van Davidster en Merkabah. De onderste triade van Davidster en Merkabah wordt gevormd door onderbewustzijn (**Manipura**, zonnevlecht-chakra), aarde (**Muladhara**, wortel-chakra) en water (**Svadishthana**, heiligbeen-chakra).

De eerste serie toont de situatie van de ware mens, geschapen naar beeld en gelijkenis. **Geest**, onvoorwaardelijke bewustzijn neemt parallel draadloos waar. **Brahma-Randhra** is de veiligheidscamera waarmee alles waargenomen wordt. De tweede afbeelding van links verandert gaandeweg terwijl de drie overige bedoeld zijn om je te oriënteren. Het proces van incarnatie, immanentie, bewustwording en transcendentie wordt hier in beeld gebracht.

Het lichaampje dat zich tijdens de zwangerschap ontwikkeld heeft een autonome (kikkertje) vorm van bewustzijn zonder zelfbewustzijn. De geest (**Brahma-Randhra**, coronair of kruin-chakra) zweeft nog boven de wateren.

Zodra de geest (het ware zelf) met hulp van jouw ziel incarneert, gaat het bewustzijn met het lichaam oefenen. Anders gezegd. Zodra de Godsvonk, het Christusbewustzijn aan het kruis van de vier elementen (het vierkant van bouw) genageld is, begint de geest een nieuwe incarnatie.

Tijdens de zwangerschap merkt de moeder dat haar kindje gaat bewegen, aan het oefenen is. De ziel bevat de blauwdruk van jouw talentenpakket.

Na de geboorte van jouw lichaam ga je leren jouw zintuigen te gebruiken en jouw waarnemingen te interpreteren. Je leert steeds beter om met jouw lichaam, jouw waarnemingsvoertuig om te gaan. Gaandeweg leer je lopen, praten, eten, zindelijk worden etc. etc. Dat is een hele klus waarvoor je zo'n drie jaar, aan de hand van jouw ouders en met steun van jouw ware zelf, uitgetrokken hebt. Je bent nu behoorlijk zelfstandig.

Dan gebeurt er iets dat je te danken hebt aan de vrije wil. Jij identificeert je met jouw lichaam en jouw ervaringen. Jij privatiseert zo te zeggen jouw ware zelf en scheidt daarmee iets dat daarvoor nog niet bestond. Jij creëert een plaatsvervanger voor jouw ware zelf, een waarnemer die in de waan verkeert dat ie autonoom waar neemt. Het is zoiets als een smartphone die denkt dat ie een goed gesprek heeft gehad of een prachtige foto heeft gemaakt. Bij jouw smartphone zou dan sprake zijn van kunstmatige intelligentie, maar bij jezelf kom je niet zo snel op het idee dat het waarnemen niet daar één of andere waarnemer gebeurt. Deze waarnemer maakt zich dik en belangrijk en ziet kans om jouw ware zelf naar de achtergrond te verwijzen.

Zelfrealisatie is het moment waarop jij je realiseert dat je die waarnemer zelf verzonnen hebt. Je bent nog niet helemaal van die waanvoorstelling af, maar je beseft dat het zo moet zijn en ervaart misschien al heldere momenten. Momenten waarin je merkt dat je eigenlijk met z'n tweeën bent, jouw ware zelf en jouw ego (de som van identificatie met interpretaties van positieve en negatieve waarnemingen en ervaringen).

Zodra jij je ten volle beseft dat jij de eerste drie jaar van jouw bestaan nog niet bestond en dat jij ook tijdens de diepslaap nooit bestaan hebt, krijg jij weer eigenwaarde, wordt jij van robot weer menswaardig. Jouw ware zelf gaat weer waarnemen. Bewustzijn is altijd nu, niet aan verandering onderhevig en geen ding. Bewustzijn neemt dingen waar, neemt veranderingen waar, zonder zelf te veranderen. Herinneringen zijn altijd nu en bestaan altijd uit situaties die destijds waargenomen zijn, maar dat vermogen tot waarnemen neemt nu waar en nooit gisteren. Jij kunt jezelf bijvoorbeeld nooit herinneren en het is heel interessant om je dat te beseffen. Wanneer jij werkelijk gaat ervaren hoe het is om zonder waarnemer, zonder plaatsvervanger te leven dan noem je deze persoonsgebonden ervaring verlichting. Jouw lichaam is éénmalig en bezit een reeks unieke talenten die jouw persoonlijkheid vormen terwijl jij het onvoorwaardelijke waarnemen bent.

Het proces van incarneren, geboren worden, een ego scheppen (immanentie), zelfrealisatie en transcendentie is de mens geschonken om God de mogelijkheid te schenken zichzelf bewust, in oneindig veel varianten te mogen ervaren. Het verlangen van God en het verlangen van de mens is gelegen in het waarnemen. Genesis begint met de schepping en God zag dat het goed was. Geen ding kan bestaan zonder waargenomen te worden. God nam het waar en zag dat het goed was. Zo boven, zo beneden. Dingen bestaan omdat ze waargenomen worden. Ben jij een ding dat waargenomen wordt of ben jij het waarnemen van dingen? Jij neemt waar en jij kunt zien dat het goed is!

Je bent het waarnemen via Brahma-Randhra, het waarnemen via jouw Coronair chakra!

Het doel van Zelfrealisatieoefening 1 is het ervaren van het verschil tussen het waarnemen en de waarnemer.

Het is evident dat er waargenomen wordt maar het bestaan van een waarnemer is zeer twijfelachtig. Deze vermeende waarnemer hebben we zelf verzonnen! Realiseer je, dat jij het waarnemen bent en niet de waarnemer. Realiseer je, dat het waarnemen zonder “jou” waarneemt. Je kunt dit niet begrijpen, je kunt het alleen ervaren! Ervaar, dat jij het waarnemerloze waarnemen bent. Jij bent geen ding, je bent geen waarnemer, je bent waarnemen puur!

Het doel van Zelfrealisatieoefening 2 is het ervaren van het verschil tussen het waarnemen en mezelf.

Het waarnemen vindt plaats, er wordt waargenomen zonder waarnemer. De waarnemer is ontstaan door identificeren met de waarnemingen! Ons verstand kan dit niet vatten en als ons verstand denkt het te begrijpen dan is het niet wat het moet zijn! We kunnen het ook niet delen omdat, ook al is het hetzelfde, het toch voor iedereen anders is. Maaaarr, wij kunnen het wel ervaren omdat het is wat wij zijn! Ik ervaar mezelf, dat kan een ander nooit ervaren! Jij bent geen ding, je bent geen waarnemer, je bent waarnemen puur!

Het doel van Zelfrealisatieoefening 3 is het ervaren van het tijdloze waarnemen, de tijdgebonden waarnemingen en de identificatie met laatstgenoemden.

Waarnemen is altijd nu en in herinneringen zit geen nu! Ik herinner mezelf, dat kan een ander nooit ervaren! Jij bent geen ding, je bent geen waarnemer, je bent waarnemen puur! Ons verstand kan dit niet vatten en als ons verstand denkt het te begrijpen dan is het niet wat het moet zijn! We kunnen het ook niet delen omdat, ook al is het hetzelfde, het toch voor iedereen anders is. Laat goed tot je doordringen wat hier aan jou overgedragen wordt. Alles wat wij ons herinneren (downloaden) betreft dingen of ervaringen, maar ervaringen zijn, net als gedachten, ook aan verandering onderhevige dingen en wij zijn geen ding! Alles wat veranderen kan is voorwaardelijk en wij zijn onvoorwaardelijk en altijd nu! Jouw ware zelf is altijd NU! Jouw ware zelf is geen ding! Zelfrealisatieoefening downloaden

Waarneming

Je kunt jezelf niet herinneren!

Waarnemen, waarnemer, waarneming,

Om een waarneming te kunnen doen heb je naast het waarnemen zelf nog gereedschap (waarnemingsapparatuur), dingen (objecten) en aandacht nodig. In het Duits is het zo éénvoudig en helder als je zegt: “Nur Dinge sind bedingt!” en “Nur das Unbedingte kann das Bedingte wahrnehmen!” De waarneming is een handeling waarbij aandacht het bewustzijn op iets, een ding of dingen richt. Binnen de schepping is het waarnemen tijdelijk gebonden aan geïndividualiseerde waarnemingsapparatuur. Wij spreken dan over ons bewustzijn dat waarnemingen verricht. Maar de waarneming zelf wordt waargenomen evenals de waarnemingsapparatuur en het ding waarop onze aandacht is gericht. Gedachten en gevoelens zijn, net als alle zintuiglijk waargenomen objecten, waarneembare dingen. De waarneming is als handeling vergelijkbaar met fietsen of auto rijden. Het is een aangeleerde vaardigheid die ons in staat stelt om orde te ervaren in de wereld van veranderlijke verschijnselen. Door de waarneming ontstaat bij ons het gevoel van zekerheid omdat wij de waarneming vergelijken met bestaande kennis over vergelijkbare waarnemingen. Wat de boer niet kent, is niet denigrerend voor onze agrarische medemens maar kenmerkend voor onze behoefte om zich te herkennen en mogelijk bewust te ervaren in een ogenschijnlijk onbekende omgeving. De waarneming stelt ons in staat om ons te oriënteren en de interpretatie, op basis van herkenning, van het waargenomene maakt dat wij willen vluchten of ons op ons gemak voelen en gezellig nog een uurtje blijven plakken. Zonder waarneming zijn we nergens en zonder waarneming kan niets bestaan. Je kunt niet doen alsof je jezelf niet waarneemt, je kunt wel de andere kant uit kijken maar om jezelf kan je niet heen.

waarnemingsapparatuur, waargenomene.

Je kunt jezelf niet negeren door geen aandacht aan jezelf te geven, door geen waarneming met betrekking tot jezelf te doen. Dat gaat zelfs niet in diepslaap al ben jij je dan niet bewust van deze waarneming. Zonder de waarneming zou je namelijk in diepslaap gewoonweg niet bestaan en dat lijkt me toch wel een heel eigenaardige benadering van onze toch al complexe werkelijkheid. Je kunt natuurlijk volhouden dat onze wereld Samsara, een illusie is maar de waarneming van die illusie geeft toch een behoorlijk tastbaar beeld. Filosoferen over de onechtheid van het bestaan neemt niet weg dat je in je broek plast als je weigert te geloven dat de aandrang echt is. Het lost zelfs in je dromen niks op wanneer jij je beseft dat jouw aandrang tracht te voorkomen dat jouw bed verschoont moet worden en jij het signaal negeert omdat het illusoir zou zijn. Jouw natte bed is na afloop het overtuigende bewijs van de echtheid van jouw waarneming. Er is evenwel iets veel fundamenteeler onwaar, veel echter illusoir, namelijk de waarnemer die veronderstelt de waarneming te doen. Wanneer het juist is dat niets kan bestaan wanneer het niet wordt waargenomen dan bestaat de waarnemer dus bij gratie van de waarneming en niet door eigen toedoen. De waarneming van de waarnemer impliceert dat de waarnemer door iets groters dan hij zelf wordt waargenomen. Ben jij het waarnemen of de waarneming van de waarnemer of ben jij van iets buiten jou afhankelijk om te mogen bestaan?

De boom van kennis van goed en kwaad.

Wat betekent het eten van de vruchten van de boom van kennis van goed en kwaad? Waarom laat God fruitbomen groeien waarvan niet gegeten mag worden en waarom worden Adam en Eva uit het paradijs verbannen als ze dan toch uit nieuwsgierigheid een hapje genomen hebben? De boeddhistische leer geeft inzicht in het menselijk lijden, en de weg om dit lijden op te heffen. Het hindoeïsme kent de vier *purushartha's* of vier doelen in het leven: *dharma* (gerechtigheid), *artha* (welstand), *kama* (plezier) en *moksa* (bevrijding). In Satsang wordt men, om het ware zelf te mogen ervaren, geacht tenslotte alles los te laten. 'Zwei Seelen wohnen, ach! in meiner Brust' sprak Faust. Advaita Vedānta of non-dualisme geeft aan dat er in werkelijkheid geen twee bestaan. Bij Rozenkruisers dient het ik onder te gaan en elders wordt het ego geacht te vertrekken. Het christendom leert dat God zijn eniggeboren zoon Jezus

naar de wereld zond om de schuld van de mensheid aan God, door de zondeval, te verzoenen en de mensen te bevrijden van de zonde. Een zoon zal niet mede de ongerechtigheid van de vader dragen, en een vader zal niet mede de ongerechtigheid van de zoon dragen. De gerechtigheid van de rechtvaardige zal alleen rusten op hemzelf en de goddeloosheid van de goddeloze zal alleen rusten op hemzelf.

De gerechtigheid van de rechtvaardige.

Het annihilationisme is een christelijke leer of dogma dat stelt dat zondaren na hun dood vernietigd worden, en niet eeuwig zullen lijden in de hel of poel van vuur. Gaat heen en zondigt niet meer. In de Alchemie wordt middels een langdurig en ingewikkeld proces het lood tot goud veredeld. Overal blijkt een “lijden” veroorzakend “zondig” iets te bestaan dat iets “essentieels” in de weg zit. Anders gezegd: “Iets deugd niet, is kennelijk zondig en moet op de een of andere manier sterven, onder gaan, bevrijd, verlicht of anderszins gerepareerd of opgeheven worden”. Nergens wordt verteld hoe deze zonde ontstaat en waarom of wanneer iets werkelijk zondig is. Vrijwel ieder mens weet de geboortedatum van zijn of haar lichaam, maar vrijwel niemand weet de dag waarop hij of zij geïncarneerd is. Ook heeft vrijwel niemand herinneringen aan zijn of haar eerste drie levensjaren. Maar, wie beseft zich al, dat dit komt omdat hij of zij toen gewoon nog niet bestond. Het monotheïsme heeft God geprivatiseerd en het privatiseren van God is, evenals het privatiseren van het Goddelijke in de mens, zondig. Het monotheïsme heeft bovendien God gepolariseerd in mannelijk positief en vrouwelijk negatief en daarmee een nog steeds bestaande ongelijkheid geschapen. Door het eten van de verboden vruchten privatiserden Adam en Eva hun ware Goddelijke kern.

Identificatie met fysieke ervaringen.

Door identificatie met fysieke ervaringen gaan kinderen, zo’n drie jaar na de geboorte van het lichaam, hun ware zelf privatiseren en zichzelf ‘ik’ noemen. Zo ontstaat, zo’n drie jaar na de geboorte, een plaatsvervanger van de geïncarneerde ware kern die we ik, personae, masker, image of ego noemen. Deze waarnemer is een gedachtebeeld en waarnemend in een dubbele betekenis. De waarnemer is plaatsvervanger voor ons ware zelf en suggereert plaatsvervangend waarnemen! In werkelijkheid is het een zelfgeschapen gedachtebeeld dat alleen bestaat omdat we erin geloven. Ons geloof kan bergen verzetten en in dit geval geloven we twijfelloos dat wij als ‘ik’ bestaan. God is onvoorwaardelijk bewustzijn, met nadruk op onvoorwaardelijk. Onze kern, onze essentie, ons ware zelf is een fractal God, een fractal onvoorwaardelijk bewustzijn. Het privatiseren van ons ware zelf is ‘zondig’ en ons enige probleem. Het doel van religie is het leren inzien van dit misverstand en het bevorderen van herstel ervan. De werkelijkheid is helaas omgekeerd! Nogmaals, nergens wordt verteld hoe ‘zonde’ ontstaat of wanneer iets ‘zondig’ is. Stel je voor wat het betekend wanneer de mensheid begrijpen gaat hoe ieder voor zich verantwoordelijk is voor zijn of haar eigen problematiek en vervolgens dit probleem oplost door inzicht, wakker worden of bewustwording. Daarover gaat deze website.

Waarheden

Een ander kan zichzelf nooit herinneren!

Samenvatting van “Waarheden”

Het maanlicht verhoudt zich tot het zonlicht als het ego tot het ware zelf!

Vanochtend vroeg werd ik wakker, het was al volop dag en toch stond de volle maan helder stralend boven het dak van de burens. In eerste instantie was het voor mij zoets van: “Hoe kan dat, zo helder” en toen drong de boodschap tot mij door. Wij ervaren ons zelf als persoonlijkheid (de som van onze positieve en negatieve ervaringen en talenten inclusief de bijbehorende verpakking, ons lichaam). Deze persoonlijkheid noemen we ik (ik ben, ik denk, ik voel, ik weet, ik etc.), terwijl ego eigenlijk een beter passende benaming is. Ten onrechte denken velen dat hun ego alleen uit negatieve karaktertrekken bestaat maar dat komt niet overeen met de werkelijkheid. Ons ego is de som van al onze persoonlijke interpretaties van positieve en negatieve ervaringen. Ons ego doet zich voor alsof het bewustzijn heeft, alsof het autonoom is, terwijl het slechts de weerspiegeling van het ware zelf bewustzijn is. Zo ben ik nu éénmaal, zo kent iedereen mij, mag ik mij even voor stellen etc. draait steeds om iets wat wij beschouwen als: "DAT BEN IK". Maar, zo ben ik nu éénmaal betreft een zelfbedacht spiegelbeeld dat net als het maanlicht, een fata morgana, een weerspiegeling is en doet alsof het "eigen" is. De maan schijnt net zomin als ons "dat ben ik" een eigen bewustzijn heeft. Allemaal spiegeling, allemaal waan, allemaal illusie! En die stralende maan aan die stralend blauwe hemel wekte mij met deze werkelijk éénmalige metafoor! Dat was voor mij een schitterende boodschap. De maan, jouw ego moet niet verdwijnen, maar jij moet je realiseren. Als jij wakker wordt gaat jouw maan onder!

Non-dualiteit – Spiritualiteit

God, de onvoorwaardelijke volheid van bewustzijn, verlangde zichzelf te ervaren en schiep de onvoorwaardelijke leegte, het onvoorwaardelijke niets, als primaire polarisatie, om zich in het tussengelegen spanningsveld te kunnen manifesteren. Geest als manifeste volheid van bewustzijn, Lucifer (ziel of energie) als energetische intermediair en Ahriman (lichaam of materie) als manifeste leegte, vormen de hoogste universele Triniteit. De mens, geschapen naar beeld en gelijkenis, draagt hetzelfde verlangen in zich. Ook wij ervaren de reflexie van onszelf, op de grens van licht en donker, wanneer wij in een verlichte kamer naar buiten kijken, terwijl de duisternis intreedt. Ons met God gedeelde verlangen laat ons, dankzij de vrije wil tevens de vrijheid, ervaringen te interpreteren, waarderen en ons ermee te identificeren. Identificatie immaneert, privatiseert ons ware zelf, schept ego en stelt daarmee de wet van karma en reïncarnatie in werking die alleen door transcenderen weer buiten werking gesteld kan worden. Inmiddels zijn alle maagdelijke scheppingsingrediënten gereed en kan het oude testament spel beginnen. Alles komt voort uit de onvoorwaardelijke éénheid en keert na gedane ervaring weer terug in de éénheid. God is onvoorwaardelijk en voor ons het best begrijpbaar als onvoorwaardelijk bewustzijn. Onvoorwaardelijk bewustzijn, onvoorwaardelijke liefde of onvoorwaardelijke wijsheid; hoe je het wendt of keert het blijft onvoorwaardelijk en kan derhalve nooit geprivatiseerd, nooit voorwaardelijk worden zonder de essentie van onvoorwaardelijkheid te verliezen. Spiritualiteit kan nooit voorwaardelijk zijn of geprivatiseerd worden.

Spiritualiteit handelt over het begrijpen of ervaren van God en dat kan op drie manieren:

1e Je kunt God begrijpen en dat is kennis. Kennis kun je delen.

2e Je kunt God ervaren en dat is ervaring. Ervaringen kun je nimmer delen.

3e Je kunt God zijn en alleen dat wat je bent deel je echt. Delen is altijd nu.

De smaak van een peer kun je beschrijven maar de ervaring kan alleen de peer delen. Ware spiritualiteit heeft, net als non-dualiteit, betrekking op éénheid en niet op veelheid.

Dualiteit – Monotheïsme

In den beginne schiep God den hemel en de aarde.

De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op den afgrond; en de Geest Gods zweefde op de

wateren. En God zeide: Daar zij licht! en daar werd licht. En God zag het licht, dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en tussen de duisternis. En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de eerste dag. Polariteit betreft tegengestelden waartussen een spanningsveld van halfwaarden ontstaat. In dit spanningsveld zijn dingen mogelijk die er uiteindelijk voor zorgen dat de polariteit nivelleert. Zelfs in een menselijke relatie is dit proces zichtbaar. Toch is de basis van de schepping niks meer en niks minder dan polariteit. God, de onvoorwaardelijke volheid creëerde de onvoorwaardelijke leegte om zichzelf in het daartussen gelegen spanningsveld te ervaren. Wij ervaren hetzelfde wanneer wij in een verlichte kamer naar buiten kijken terwijl het buiten donker wordt. Ineens staan wij tegenover ons spiegelbeeld op de grens van licht en duister.

Dualiteit handelt meer over slecht of niet verenigbare tegenstellingen. Dualiteit is kenmerkend voor het meer manifeste deel van de schepping. Dualiteit kent de verbroken éénheid in de stof die zich in de stof niet laat verenigen. Dualiteit beschrijft een vorm van anders zijn waarvoor, om problemen te voorkomen, wederzijds begrip gevraagd is. Polariteit verenigt terwijl dualiteit scheidt.

Drie-éénheid – Triniteit

En God zeide: Daar zij een uitspansel in het midden der wateren; en dat make scheiding tussen wateren en wateren! En God maakte dat uitspansel, en maakte scheiding tussen de wateren, die onder het uitspansel zijn, en tussen de wateren, die boven het uitspansel zijn. En het was also. En God noemde het uitspansel hemel. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de tweede dag. De Goddelijke drie-éénheid of triniteit betreft het resultaat van iets dat gepolariseerd is en het mogelijke product van deze polarisatie. Osiris, Isis, Horus of Brahma, Vishnu, Shiva of Zeus, Leto, Appolon of mannelijk (positief), vrouwelijk (negatief), kind (neutraal) zijn voorbeelden van tot drie-éénheid leidende polariteit. Het derde aspect van triniteit is altijd het geschapen of ontstane resultaat van het samensmelten van de beide uitersten. De drievoudig geopenbaarde éénheid blijft altijd de kern van de zaak en verwijst als zodanig steeds naar non-dualiteit in de zin van verdeeld zijn in éénheid. De Goddelijke drie-éénheid betreft ook altijd de voor de schepping essentiële drie aggregatietoestanden van bewustzijn; geest (manifest bewustzijn, hoger zelf), ziel (energie of geconditioneerd bewustzijn, lager zelf) en lichaam (materie, geconditioneerde energie, onderbewustzijn). Manifest bewustzijn is binair gepolariseerd, energie hexadecimaal en materie is 12/20 gepolariseerd en vierdelig gemanifesteerd (elementen aarde, water, lucht en vuur) waardoor God zichzelf oneindig gevarieerd kan ervaren.

De drie bewustzijnstoestanden manifesteren zich in de volgende chakra's:

7e Brahma-randhra-chakra ook kruin-chakra of hoger bewustzijn.

4e Anahata-chakra ook hart-chakra of lager bewustzijn.

3e Manipura-chakra ook zonnevlecht-chakra of onderbewustzijn.

Vier-éénheid – Elementen

En God zeide: Dat de wateren van onder den hemel in een plaats vergaderd worden, en dat het droge gezien worde! En het was also. En God noemde het droge aarde, en de vergadering der wateren noemde Hij zeeën; en God zag, dat het goed was. En God zeide: Dat de aarde uitschiete grasscheutjes, kruid zaadzaaiende, vruchtbaar geboomte, dragende vrucht naar zijn aard, welks zaad daarin zij op de aarde! En het was also. En de aarde bracht voort grasscheutjes, kruid zaadzaaiende naar zijn aard, en vrucht dragend geboomte, welks zaad daarin was, naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de derde dag.

De vier elementen, aggregatietoestanden of gematerialiseerde bewustzijnstoestanden zijn sedert de oudheid bekend onder vele namen. Naast aarde, water, lucht en vuur of Mattheus, Marcus, Lucas en Johannes of fysiek, etherisch, astraal en mentaal ook harten, klaver, schoppen en ruiten etc. Het yin yang symbool is veruit het bekendste en duidelijk in het weergeven van deze dubbele polariteit ofwel de tegenstelling aarde en lucht naast water en vuur. De vier elementen vormen ook het zogenaamde vierkant van bouw. Een term die meestal met vrijmetselarij geassocieerd wordt maar klaarblijkelijk veel universeler is. Dit vierkant vormt niet alleen het grondvlak van de piramide maar bovenal de basis van de kubus of Hexaëder. In de kubus zijn namelijk de dubbele Tetraëder of Merkabah en Octaëder

verstopt, het binaire en hexadecimale polariteitsbeginsel. Onnoemlijk veel kunstwerken tonen de combinatie van triniteit en de vier elementen.

Vier van onze zeven chakra's staan in de volgende relatie tot de vier elementen:

1e Muladhara-chakra ook wortel-chakra of het element aarde.

2e Swadhisthana-chakra ook heiligbeen-chakra of het element water.

5e Vishuddha-chakra ook keel-chakra of het element lucht.

6e Ajna-chakra ook voorhoofds-chakra of het element vuur.

Quintessence – Pentagram

En God zeide: Dat er lichten zijn in het uitspansel des hemels, om scheiding te maken tussen den dag en tussen den nacht; en dat zij zijn tot tekenen en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren! En dat zij zijn tot lichten in het uitspansel des hemels, om licht te geven op de aarde! En het was alzo. God dan maakte die twee grote lichten; dat grote licht tot heerschappij des daags, en dat kleine licht tot heerschappij des nachts; ook de sterren. En God stelde ze in het uitspansel des hemels, om licht te geven op de aarde. En om te heersen op den dag, en in den nacht, en om scheiding te maken tussen het licht en tussen de duisternis. En God zag, dat het goed was. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de vierde dag.

Vele mensen kennen in een of andere vorm en vaak zonder zich de ware achtergrond te beseffen, het begrip van de vier elementen, maar het oude testament, de Pentateuch, dat oorspronkelijke werk van Mozes, als geloofsbasis voor Joden, christenen en moslims bestaat uit vijf boeken. De vier elementen vormen het gematerialiseerde deel van het verhaal maar niets kan vorm aannemen of behouden zonder waargenomen te worden. De vier elementen ontlene hun recht op bestaan aan het waargenomen worden. Dat waarnemen is de quintessence, de kers op de taart om het eens oneerbiedig te zeggen. Bewustzijn manifesteert zich altijd als drie-éénheid. Deze drie-éénheid vormt de quintessence of dat wat mogelijk maakt waardoor wij waarnemen en bewust zijn. Alleen de mens, geschapen naar beeld en gelijkenis, beschikt over een vrije wil. Met dank aan de vrije wil zijn wij in staat om ervaringen te waarderen en ons met "onze" ervaringen te identificeren. Dat resulteert weliswaar in een vorm van bewustzijnsvernauwing, bekend als ego, waartegen we braaf "ik" zeggen in de veronderstelling dat we hier met ons ware zelf te maken hebben. In de bijgaande serie pentagram tekeningen wordt helder uiteengezet hoe deze ontwikkeling plaats heeft en waar het probleem zit waardoor we steeds reïncarneren. Gaat heen en zondigt niet weer!

Davidster – Merkabah

En God zeide: Dat de wateren overvloediglijk voortbrengen een gewemel van levende zielen; en het gevogelte vliege boven de aarde, in het uitspansel des hemels! En God schiep de grote walvissen, en alle levende wremelende ziel, welke de wateren overvloediglijk voortbrachten, naar haar aard; en alle gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God zegende ze, zeggende: Zijt vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de wateren in de zeeën; en het gevogelte vermenigvuldige op de aarde! Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de vijfde dag.

De davidster is de tweedimensionale versie van een dubbele Tetraëder of Merkabah. Ook een vlakke projectie van een kubus of Hexaëder resulteert als Hexagram in een davidster. Als davidster is het een, uit twee gelijkzijdige driehoeken opgebouwde zeshoek die ontstaat door een cirkel te omringen met zes gelijke cirkels. De davidster is de kern van de levensbloem waarin de 144 namen van God geschreven staan. De Hexaëder omvat de Merkabah die acht hoekpunten heeft welke samen met de kern de negenvoud vormt die we onder andere kennen van de regenboog (zeven zichtbare en twee voor ons oog onzichtbare kleuren). Ons zonnestelsel kent naast de zon nog zes planeten plus een aantal manen. Daarnaast heeft ons zonnestelsel, onze kosmos een noord en zuidpool. De zes planeten vormen de basis voor de davidster structuur en het ontvangende vrouwelijke deel van onze kosmos. Zon, noord en zuidpool vormen de mannelijke gevende bewustzijns-drie-éénheid, waarvan twee onzichtbaar zijn. Ook bij de Merkabah blijven twee brandpunten altijd onzichtbaar. Zeven zichtbare waarvan één zon en zes planeten. Macrokosmos (galaxy), kosmos (zonnestelsel), microkosmos (mens), picokosmos (atoom) hebben allen dezelfde Davidster structuur. Zo boven, zo beneden!

Merkabah of lichtkleed van de microkosmos, verwijst naar de binaire polarisatie van alle dimensies

binnen de schepping. Zo boven, zo beneden van universum tot atoom heeft alles uiteindelijk de Merkabah structuur van een dubbele Tetraëder. Van het zegel van Metatron tot de levensbloem, van het Enneagram tot de Platonische veelvlakken, aan alles ligt de Merkabah ten grondslag.

Zevenheden – Chakra's

En God zeide: De aarde bringe levende zielen voort, naar haar aard, vee, en kruipend, en wild gedierte der aarde, naar zijn aard! En het was also. En God maakte het wild gedierte der aarde naar zijn aard, en het vee naar zijn aard, en al het kruipend gedierte des aardbodems naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze. En God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt! En God zeide: Ziet, Ik heb ulieden al het zaadzaaiende kruid gegeven, dat op de ganse aarde is, en alle geboomte, in hetwelk zaadzaaiende boomvrucht is; het zij u tot spijs! Maar aan al het gedierte der aarde, en aan al het gevogelte des hemels, en aan al het kruipende gedierte op de aarde, waarin een levende ziel is, heb Ik al het groene kruid tot spijs gegeven. En het was also. En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de zesde dag.

Net als regenboog en Merkabah heeft de mens negen brandpunten waarvan er zeven intern en waarneembaar zijn. Zeven chakra's, daaronder drie bewustzijnsbrandpunten en vier elementaire brandpunten. De twee onzichtbare bevinden zich, hemels en aards, buiten het lichaam.

Zeven hoofdchakra's van beneden naar boven: wortelchakra (aarde), heiligbeenchakra (water), navelchakra (onderbewustzijn), hartchakra (hartbewustzijn, gevoel), keelchakra (lucht), voorhoofschakra (vuur, verstand), kruinchakra (hoger of ware zelf bewustzijn).

Achtheden – Octaven

Octaven zijn ons vooral bekend uit de muziek maar het kosmische fenomeen octaven is veel omvattender dan dat. Een octaaf is in principe niets anders dan de afstand tussen plus en min, x en $2x$ of 0 en 8 (Lemniscaat). Niet de afstand is in deze belangrijk maar de wijze van indelen in een beperkt aantal (3, 5, 7, 9, 12, 21 en 31) stapjes. Deze afstanden moeten namelijk aan twee kosmische wetten voldoen. Allereerst moet het mogelijk zijn harmonische samenstellingen te maken en bovendien moet men daarmee van stemming kunnen veranderen (transponeren). Je kunt een meter prima gebruiken voor het meten in millimeters maar harmonisch is iets anders. De meeste talen maken bijvoorbeeld gebruik van een éérentwintig toonsysteem (medeklinkers) dat samen met een variabel aantal klinkers verhalen mogelijk maakt. Vertellen doen wij sedert de Griekse oudheid en we beseffen ons niet dat we letterlijk aan het vertellen (tellen) zijn in plaats van verhalen. De schepping kent een drietal octaaf varianten namelijk binair (bewustzijn), hexadecimaal (energie) en het 12/20 (materie) octaaf. Allen zijn weer te verdelen in meerdere afstanden die ieder voor zich moeten beantwoorden aan bovengenoemde kosmische wetmatigheden.

Negenheden – Enneagram

Het enneagram wordt ten onrechte in verband gebracht met een populair 3x3 of negenvoudig (enneagon) psychologisch systeem, vergelijkbaar met een twaalfvoudige astrologische typering. Het enneagram symbool heeft een geheel ander betekenis en achtergrond en verwijst direct naar de Merkabah. P. D. Ouspensky 1878-1947 bespreekt in zijn boek "Op zoek naar het wonderbaarlijke" de ontmoetingen met en ideeën van George Ivanovich Gurdjieff 1866-1949. In dit boek wordt het enneagram uitvoerig belicht, evenwel zonder compleet te zijn. Het enneagram is een kosmische handtekening die alleen driedimensionaal begrepen kan worden. Alléén dan wordt de relatie enneagram en octaven helder.

Tienheden – Tienden

In de Bijbel, Deuteronomium 12:11, wordt al gesproken over het afdragen van 1/10 van de oogst aan de Joodse Tempel. Wanneer vermogenstoename, bedrijven, handelsbanken en centrale geldbanken mondiaal met slechts 10% belast zouden worden, dan zou daarmee de hele wereldarmoede en de milieuproblematiek opgelost kunnen worden. Bovendien zou daardoor elke andere vorm van belasting nodeloos gecompliceerd en overbodig worden. Waar een wil is, is een weg!

Meerderheden – Minderheden

Toch wel eigenaardig dat een hele kleine minderheid vrijwel alle aardse goederen bezit en de grote meerderheid het moet doen met de restjes. Alles is in navolging van monotheïsme en kapitalisme tegenwoordig geschikt om geprivatiseerd te worden. Kerk en staat hebben lang geleden de handen ineens geslagen en de kudde voor eigen roem en macht onder elkaar verdeeld. Het onderwijs schept uitsluitend makke schapen, maakt van unieke wezens gewillige robots. Zowat alle overheidsstaken zijn inmiddels geprivatiseerd en als er dan iets mis gaat kan de overheid, lees belastingbetaler, voor de schade opkomen. De door banken bepaalde ziekelijke economische groei en de totale afhankelijkheid van het perfide bankenstelsel geeft weinig hoop op een gezonde toekomst voor ons nageslacht. Toch blijft de enige steekhoudende remedie: “Wakker worden of zelfrealisatie.” De mens die zich waarachtig realiseert wie of wat hij of zij daadwerkelijk is, die zich realiseert door eigen toedoen het goddelijk stelsel geperverteerd en tot robot gedegradeerd te hebben. De mens die zich bewust wordt van waanzinnige afhankelijkheid van een destructief systeem, niet zozeer de manier waarop onze samenleving functioneert maar bovenal het eigen functioneren als robot.

Het biedt geen soelaas om de wereld te veranderen, het heeft alleen zin om het heft in eigen hand te nemen en je af te vragen: “Wie ben ik?” Bestond ik al toen ik geboren ben, besta ik ook als ik slaap of gestorven ben en ben ik aan verandering onderhevig. Wanneer je al deze vier vragen met ja beantwoord hebt, lieg je dat het gedrukt staat. Je bestond al bij je geboorte, bestaat ook in je slaap en zelfs nog na jouw dood, maar je bent niet aan verandering onderhevig. Alles wat aan verandering onderhevig is zijn dingen en jij bent geen ding, jij bent het waarnemen van dingen inclusief jouw lichaam, jouw gedachten en jouw gevoelens. Jij bent het eeuwig nu waarnemende dat veranderingen, ervaringen en dingen waarneemt zonder zelf een ding te zijn. Je verkeert bijvoorbeeld in de veronderstelling dat jij jezelf kunt herinneren, maar jij kunt slechts oude ervaringen, gedane zaken herinneren die jij destijds hebt waar genomen. Dat herinneren doe je altijd nu en jezelf, als het waarnemend vermogen destijds, kan je, hoe je het wend of keert, onmogelijk herinneren. Nu is en blijft nu!

Bijna dood ervaringen.

Reïncarneren is geen straf. Reïncarneren is het gevolg van een misverstand.

Mis-verstand ofwel ons verstand heeft het mis verstaan, ons verstand heeft het verkeerd begrepen. Incarneren maakt het mogelijk om in de wereld van Samsara ervaringen op te doen die anders onmogelijk zijn. Ongeacht de opgedane ervaringen is er slechts de noodzaak tot herhaling, tot reïncarnatie wanneer er sprake is van identificatie. Identificatie met de interpretatie van de ervaringen. Zonder identificatie geen ego, zonder identificatie geen doener en zonder identificatie geen reïncarnatie.

Adam en Eva zijn verdreven uit het paradijs. Dat is niet uit wraak voor hun eigengereidheid, dat is om hen te beschermen. Het eten van de vruchten van de boom van kennis van goed en kwaad is niks anders dan de identificatie met het voertuig. Nadat Lucifer het voorgedaan had dacht Eva dat ze het wel zelf kon en dat ze niet meer afhankelijk wilde zijn. Eva en Adam creëerden daarmee een ego en om te voorkomen dat ze vervolgens van de vruchten van de boom des levens zouden eten werd hen de toegang tot het paradijs ontzegd. Stel je voor dat je met jouw zonden, jouw ego, jouw verkeerd geprogrammeerde ziel eeuwig zou moeten leven.

Dat is je reinste Tantaluskwelling en reïncarnatie is de eenvoudigste oplossing voor dit probleem. Tijdens een beperkte periode krijg je steeds weer de kans op herstel. Jouw leven is een voortdurende herhaling onder wisselende omstandigheden waarbij jij telkens weer de kans krijgt om gemaakte fouten te herstellen. Jouw geloofszekerheid maakt van een waanbeeld werkelijkheid en deze zelfgecreëerde werkelijkheid dien je ook zelf ongedaan te maken door zelfrealisatie, wakker worden of verlichting.

Toen jij omstreeks jouw derde levensjaar begon jezelf met ik te ondertitelen, heb jij jezelf uit het paradijs verdreven en je mag pas weer terug als jij jouw waanbeeld ontkracht. Reïncarnatie geeft jou de mogelijkheid om er net zolang over te doen als het jou uitkomt. Maar als jij vandaag wakker wordt en je realiseert wie of wat jij werkelijk bent, dan kan je de aandacht gaan verleggen en zonder derden jouw ziel reinigen van jouw zonden, jouw waan.

Sterrenbeeld Kreeft, element Water

En God zeide: Daar zij een uitspansel in het midden der wateren; en dat make scheiding tussen wateren en wateren! En God maakte dat uitspansel, en maakte scheiding tussen de wateren, die onder het uitspansel zijn, en tussen de wateren, die boven het uitspansel zijn. En het was also. En God noemde het uitspansel hemel. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de tweede dag. De Goddelijke drie-éénheid of triniteit betreft het resultaat van iets dat gepolariseerd is en het mogelijke product van deze polarisatie. Osiris, Isis, Horus of Brahma, Vishnu, Shiva of Zeus, Leto, Appolon of mannelijk (positief), vrouwelijk (negatief), kind (neutraal) zijn voorbeelden van tot drie-éénheid leidende polariteit. Het derde aspect van triniteit is altijd het geschapen of ontstane resultaat van het samensmelten van de beide uitersten. De drievoudig geopenbaarde éénheid blijft altijd de kern van de zaak en verwijst als zodanig steeds naar non-dualiteit in de zin van verdeeld zijn in éénheid. De Goddelijke drie-éénheid betreft ook altijd de voor de schepping essentiële drie aggregatietoestanden van bewustzijn; geest (manifest bewustzijn, hoger zelf), ziel (energie of geconditioneerd bewustzijn, lager zelf) en lichaam (materie, geconditioneerde energie, onderbewustzijn). Manifest bewustzijn is binair gepolariseerd, energie hexadecimaal en materie is 12/20 gepolariseerd en vierdelig gemanifesteerd (elementen aarde, water, lucht en vuur) waardoor God zichzelf oneindig gevarieerd kan ervaren.

De drie bewustzijnstoestanden manifesteren zich in de volgende chakra's:

7e Brahma-randhra-chakra ook kruin-chakra of hoger bewustzijn.

4e Anahata-chakra ook hart-chakra of lager bewustzijn.

3e Manipura-chakra ook zonnevlecht-chakra of onderbewustzijn.

De Kikkerkoning of IJzeren Hendrik Sprookje Een sprookje van de gebroeders Grimm Grimm

In oude tijden, toen wensen nog hielp, leefde er een koning wiens dochters allen mooi waren; maar de jongste was zo mooi dat de zon zelf, die toch zoveel gezien heeft, zich erover verbaasde iedere keer als hij haar gezicht bescheen. Vlak bij het slot van de koning lag een groot donker bos en in dat bos bevond zich onder een oude linde een bron. Als het nu overdag heel warm was liep het koningskind het bos in en ging aan de rand van de koele bron zitten - en als zij zich verveelde nam zij een gouden bal die zij omhoog wierp en weer opving; en dat was haar liefste spel.

Nu gebeurde het op een keer dat de gouden bal van de koningsdochter niet in haar handje viel, dat zij omhoog hield, maar er naast op de grond terecht kwam en regelrecht in het water rolde. De prinses volgde hem met haar ogen, maar de bal verdween en de bron was zó diep, zó diep dat je de bodem niet zag. Toen begon zij te huilen en huilde steeds harder en zij was ontroostbaar. En toen zij daar zo zat te jammeren riep iemand haar toe: "Wat is er toch, koningsdochter, je huilt zo dat je er een steen mee zou vermurwen." Zij keek rond om te zien waar die stem vandaan kwam; daar zag zij een kikker die zijn lelijke dikke kop uit het water stak. "Ach, ben jij het, oude watertrapper," zei zij, "ik huil om mijn gouden bal die in de bron is gevallen." - "Wees maar stil en huil maar niet," antwoordde de kikker, "ik weet er wel raad op, maar wat geef je mij als ik je speelgoed weer naar boven haal?" - "Wat je maar hebben wilt, beste kikker," zei zij, "mijn kleren, mijn parels en edelstenen en ook nog de gouden kroon die ik draag." De kikker antwoordde: "Je kleren, je parels en edelstenen en je gouden kroon wil ik niet hebben, maar als je mij wilt liefhebben en ik je vriendje en speelkameraad mag zijn, naast je aan je tafeltje mag zitten, van je gouden bordje eten, uit je bekertje drinken en in je bedje slapen: als je mij dat belooft, dan zal ik naar de diepte afdalen en je gouden bal weer naar boven brengen." - "Ach, ja," zei zij, "ik belooft je alles wat je wilt, als je mij mijn bal maar weer terugbrengt." Zij dacht echter: "Wat praat die kikker dom, die zit in 't water bij de andere kikkers en kwaakt en de vriend van een mens kan hij toch niet zijn."

Toen de kikker de belofte had gekregen, dook hij met zijn kop onder water, liet zich naar beneden zakken en na een tijdje kwam hij weer naar boven roeien, met de bal in zijn bek en wierp die in het gras. De koningsdochter was verheugd toen zij haar mooie speelgoed terugzag, raapte het op en snelde ermee weg. "Wacht, wacht," riep de kikker, "neem mij mee, ik kan niet zo snel lopen als jij." Maar wat hielp het hem of hij haar zo hard hij maar kon zijn Kwak-Kwak nariet. Zij luisterde er niet naar, holde naar huis en zij was de arme kikker die weer in zijn bron moest afdalen, al gauw vergeten.

Toen zij de volgende dag met de koning en de hele hofhouding aan tafel zat en van haar gouden bordje at, kwam daar klits-klats, klits-klats iets de marmeren trap opkruipen en toen het boven was aangeland klopte het op de deur en riep: "Doe open, prinsesje, doe open!" Zij liep naar de deur om te zien wie er buiten stond. Toen zij echter opendeed zat de kikker voor de deur. Zij wierp die haastig dicht, ging weer aan tafel zitten en was heel bang. De koning zag wel dat haar hart hevig klopte en sprak: "Mijn kind, wat is er, ben je misschien bang dat er een reus voor de deur staat, die je wil meenemen?" - "Ach, nee," antwoordde zij, "het is geen reus maar een lelijke kikker." - "Wat wil die kikker van je?" - "Ach, lieve vader, toen ik gisteren in het bos bij de bron zat te spelen, viel mijn gouden bal in het water, en omdat ik zo schreide heeft de kikker hem weer naar boven gehaald en omdat hij het beslist wilde, belofde ik hem dat hij mijn vriendje kon worden, maar ik had nooit gedacht dat hij uit het water zou kunnen komen; nu staat hij daarbuiten en wil bij mij binnenkomen." Intussen klopte de kikker voor de tweede maal en riep: "Doe open, prinsesje, Doe open! Weet je niet wat je gisteren mij hebt beloofd bij de koele bron? Doe open, prinsesje, doe open!"

Toen zei de koning: "Wat je beloofd hebt, daaraan moet je je ook houden, ga hem maar opendoen!" Zij stond op om de deur te openen en daar sprong de kikker naar binnen en volgde haar op de voet tot aan haar stoel. Daar zat hij en riep: "Til mij op." Zij aarzelde tot de koning het tenslotte beval. Toen de kikker eenmaal op de stoel zat wilde hij op de tafel en toen hij daar zat sprak hij: "Schuif nu je gouden bordje dicht naar mij toe, zodat wij samen kunnen eten." Dat deed zij wel, maar het was duidelijk te zien dat zij het niet leuk vond. De kikker liet het zich goed smaken, maar de prinses bleef bijna iedere hap in de keel steken. Tenslotte sprak de kikker: "Ik heb mijn buikje rond gegeten en ik ben moe; draag mij nu naar je kamertje en maak je zijden bedje op, dan gaan wij slapen." De koningsdochter begon te huilen en was bang voor de koude kikker die zij niet durfde aanraken en die nu in haar mooie schone bedje moest slapen. Maar de koning werd toornig en sprak: "Iemand die je geholpen heeft in de nood, mag je daarna niet verachten." Toen pakte zij hem met twee vingers op, droeg hem naar boven en smakte hem zo hard zij kon tegen de muur. "Nu kan je rusten, jij lelijke kikker."

Maar toen hij naar beneden viel was hij geen kikker meer, maar een koningszoon met mooie vriendelijke ogen. En nu was hij zoals haar vader wilde, haar lieve metgezel en echtgenoot. Toen vertelde hij haar dat hij door een boze heks was betoverd en dat niemand hem uit de bron had kunnen verlossen dan zij alleen en morgen zouden zij samen naar zijn rijk gaan. Daarop vielen zij in slaap en de volgende ochtend toen de zon hen wekte kwam er een wagen aanrijden, bespannen met acht witte paarden die witte struisveren op het hoofd hadden en in gouden kettingen liepen en achterop stond de dienaar van de jonge koning, dat was de trouwe Hendrik. De trouwe Hendrik was zo bedroefd geweest toen zijn heer in een kikker werd veranderd, dat hij drie ijzeren banden om zijn hart had laten slaan opdat het niet van smart en droefenis zou breken. De wagen moest de jonge koning afhalen om hem naar zijn rijk te brengen. De trouwe Hendrik hielp hen beiden instappen, ging weer achterop staan en was zeer verheugd over de verlossing.

En toen zij een eind gereden hadden, hoorde de koningszoon een gekraak achter zich alsof er iets brak. Toen draaide hij zich om en riep: "Hendrik, de wagen breekt!" "Nee, Heer, het is de wagen niet, maar een ring van mijn hart, die mij steunde in mijn smart, toen u in de bron ging wonen en u als kikker moest vertonen." Nóg een keer en nóg een keer brak er ijzer op de weg en de prins dacht steeds dat de koets brak, maar het waren de ijzeren ringen die van het hart van de trouwe Hendrik afvielen, omdat zijn heer nu bevrijd en gelukkig was.

Het verhaal achter dit sprookje!

De essentiële componenten van dit verhaal zijn: "De Koning en de Koningin, De Prinses en de Prins, De Gouden Bal, De Kikker, De Vijver met de hoge Boom en IJzeren Hendrik". De Koning en de Koningin vertegenwoordigen de onvoorwaardelijke Goddelijke eenheid. De prinses en de Prins staan

voor dualiteit of polariteit. Zij moeten de eenheid nog vinden. De Gouden Bal staat voor de vrije wil die, mits goed gebruikt, jou altijd de juiste weg wijst! De Prinses speelt onverantwoord met haar vrije wil en verliest zodoende haar ware zelf. De Kikker vertegenwoordigt ons ego, in dit geval de betoverde Prins (ons ware zelf) die zijn juiste gedaante eerst dan kan tonen wanneer hij door vernietiging van ego bevrijd wordt. De vijver staat voor de dialectiek. Water symboliseert altijd het middels reflexie functioneren van onze zintuigen. Wij nemen de weerspiegeling, de echo van onze aandacht waar. IJzeren Hendrik staat voor ons lichaam dat ons zo trouw dient en de drie ringen betreffen de drie geketende bewustzijnsniveaus zoals aangegeven in de Pentagram tekeningen.

De elementen aarde, lucht, water en vuur.

Sterrenbeeld Tweelingen, element Lucht

En God zeide: Dat de wateren van onder den hemel in een plaats vergaderd worden, en dat het droge gezien worde! En het was also. En God noemde het droge aarde, en de vergadering der wateren noemde Hij zeeën; en God zag, dat het goed was. En God zeide: Dat de aarde uitschiete grasscheutjes, kruid zaadzaaiende, vruchtbaar geboomte, dragende vrucht naar zijn aard, welks zaad daarin zij op de aarde! En het was also. En de aarde bracht voort grasscheutjes, kruid zaadzaaiende naar zijn aard, en vrucht dragend geboomte, welks zaad daarin was, naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de derde dag.

De vier elementen, aggregatietoestanden of gematerialiseerde bewustzijnstoestanden zijn sedert de oudheid bekend onder vele namen. Naast aarde, water, lucht en vuur of Mattheus, Marcus, Lucas en Johannes of fysiek, etherisch, astraal en mentaal ook harten, klaver, schoppen en ruiten etc.

Het yin yang symbool is veruit het bekendste en duidelijk in het weergeven van deze dubbele polariteit ofwel de tegenstelling aarde en lucht naast water en vuur. De vier elementen vormen ook het zogenaamde vierkant van bouw. Een term die meestal met vrijmetselarij geassocieerd wordt maar klaarblijkelijk veel universeler is. Dit vierkant vormt niet alleen het grondvlak van de piramide maar bovenal de basis van de kubus of Hexaëder. In de kubus zijn namelijk de dubbele Tetraëder of Merkabah en Octaëder verstopt, het binaire en hexadecimale polariteitsbeginsel. Onnoemlijk veel kunstwerken tonen de combinatie van triniteit en de vier elementen.

De heilige drie-éénheid geest of bewustzijn, ziel of energie en lichaam of materie. Materie bestaat uit de vier elementen Lucas of aarde, Johannes of water, Mattheüs of lucht en Marcus of vuur.

Vier van onze zeven chakra's staan in de volgende relatie tot de vier elementen:

- 1e Muladhara-chakra ook wortel-chakra of het element aarde.
- 2e Swadhisthana-chakra ook heiligbeen-chakra of het element water.
- 5e Vishuddha-chakra ook keel-chakra of het element lucht.
- 6e Ajna-chakra ook voorhoofds-chakra of het element vuur.

Sterrenbeeld Stier, element Aarde

En God zeide: Dat er lichten zijn in het uitspansel des hemels, om scheiding te maken tussen den dag en tussen den nacht; en dat zij zijn tot tekenen en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren! En dat zij zijn tot lichten in het uitspansel des hemels, om licht te geven op de aarde! En het was also. God dan maakte die twee grote lichten; dat grote licht tot heerschappij des daags, en dat kleine licht tot heerschappij des nachts; ook de sterren. En God stelde ze in het uitspansel des hemels, om licht te geven op de aarde. En om te heersen op den dag, en in den nacht, en om scheiding te maken tussen het licht en tussen de duisternis. En God zag, dat het goed was. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de vierde dag.

Vele mensen kennen in een of andere vorm en vaak zonder zich de ware achtergrond te beseffen, het begrip van de vier elementen, maar het oude testament, de Pentateuch, dat oorspronkelijke werk van Mozes, als geloofsbasis voor Joden, christenen en moslims bestaat uit vijf boeken. De vier elementen vormen het gematerialiseerde deel van het verhaal maar niets kan vorm aannemen of behouden zonder waargenomen te worden. De vier elementen ontlene hun recht op bestaan aan het waargenomen worden. Dat waarnemen is de quintessence, de kers op de taart om het eens oneerbiedig te zeggen. Bewustzijn manifesteert zich altijd als drie-éénheid. Deze drie-éénheid vormt de quintessence of dat

wat mogelijk maakt waardoor wij waarnemen en bewust zijn. Alleen de mens, geschapen naar beeld en gelijkenis, beschikt over een vrije wil. Met dank aan de vrije wil zijn wij in staat om ervaringen te waarderen en ons met “onze” ervaringen te identificeren. Dat resulteert weliswaar in een vorm van bewustzijnsvernauwing, bekend als ego, waartegen we braaf “ik” zeggen in de veronderstelling dat we hier met ons ware zelf te maken hebben. In de bijgaande serie pentagram tekeningen wordt helder uiteengezet hoe deze ontwikkeling plaats heeft en waar het probleem zit waardoor we steeds reïncarneren. Gaat heen en zondigt niet weer!

1. **Genesis Het bewustzijn is leeg en daarom is er geen ontwaking.**
2. **Exodus Het denken is leeg en daarom is er geen weten.**
3. **Leviticus De wil is leeg en daarom is er geen doen.**
4. **Numeri De vorm is leeg en daarom zijn er geen moeilijkheden om te onderscheiden.**
5. **Deuteronomium Het voelen is leeg en daarom is er geen gevoel.**

1. **Tetraëder / Merkabah Genesis De bron scheidt polariteit. Bewustzijnstriade**
2. **Octaëder Exodus Het beloofde land. Vuur**
3. **Hexaëder Leviticus De huisregels. Lucht**
4. **Dodecaëder Numeri Het leven op aarde. Aarde**
5. **icosaëder Deuteronomium De herinnering. Water**

De vijf Skandhas of gehechtheden van bewustzijn.

Anattalakkhaṇa Sutta “Het Niet-zelf Kenmerk”

De Gezegende verbleef eens in het Hertenpark van Isipatana, nabij Bārāṇasī.

En daar sprak de Gezegende de groep van vijf monniken als volgt toe: "Monniken!" "Eerwaarde," antwoordden de monniken. De Gezegende zei dit: Niet-zelf omdat men last ondervindt, geen controle bezit "Monniken, fysieke vorm is zonder zelf. Als fysieke vorm zelf zou zijn, zou men geen last van fysieke vorm ondervinden. En dit zou dan mogelijk zijn met fysieke vorm: 'Laat mijn fysieke vorm zó zijn, laat mijn fysieke vorm niet zó zijn.' Juist omdat fysieke vorm zelfloos is, monniken, daarom ondervindt men last van fysieke vorm, en daarom is dit niet mogelijk met fysieke vorm: 'Laat mijn fysieke vorm zó zijn, laat mijn fysieke vorm niet zó zijn.'

"Monniken, gevoelens zijn zonder zelf. Als gevoelens zelf zouden zijn, zou men geen last van gevoelens ondervinden. En dit zou dan mogelijk zijn met gevoelens: 'Laat mijn gevoelens zó zijn, laat mijn gevoelens niet zó zijn.' Juist omdat gevoelens zelfloos zijn, monniken, daarom ondervindt men last van gevoelens, en daarom is dit niet mogelijk met gevoelens: 'Laat mijn gevoelens zó zijn, laat mijn gevoelens niet zó zijn.'

"Monniken, percepties zijn zonder zelf. Als percepties zelf zouden zijn, zou men geen last van percepties ondervinden. En dit zou dan mogelijk zijn met percepties: 'Laat mijn percepties zó zijn, laat mijn percepties niet zó zijn.' Juist omdat percepties zelfloos zijn, monniken, daarom ondervindt men last van percepties, en daarom is dit niet mogelijk met percepties: 'Laat mijn percepties zó zijn, laat mijn percepties niet zó zijn.'

"Monniken, vormen zijn zonder zelf. Als vormen zelf zouden zijn, zou men geen last van vormen ondervinden. En dit zou dan mogelijk zijn met vormen: 'Laat mijn vormen zó zijn, laat mijn vormen niet zó zijn.' Juist omdat vormen zelfloos zijn, monniken, daarom ondervindt men last van vormen, en daarom is dit niet mogelijk met vormen: 'Laat mijn vormen zó zijn, laat mijn vormen niet zó zijn.'

"Monniken, bewustzijn is zonder zelf. Als bewustzijn zelf zou zijn, zou men geen last van bewustzijn ondervinden. En dit zou dan mogelijk zijn met bewustzijn: 'Laat mijn bewustzijn zó zijn, laat mijn bewustzijn niet zó zijn.' Juist omdat bewustzijn zelfloos is, monniken, daarom ondervindt men last van bewustzijn, en daarom is dit niet mogelijk met bewustzijn: 'Laat mijn bewustzijn zó zijn, laat mijn bewustzijn niet zó zijn.'

Veranderlijk en onbevredigend, dus zelfloos

"Wat denken jullie, monniken? Is fysieke vorm constant of veranderlijk?" "Veranderlijk, Eerwaarde."

"En dat wat veranderlijk is, is dat onbevredigend of bevredigend?" "Onbevredigend, Eerwaarde." "En

dat wat veranderlijk, onbevredigend en aan verandering onderhevig is, is het passend om dat als volgt te bezien: 'Dit is van mij, dit ben ik, dit is mijn zelf?' "Nee, Eerwaarde."

"Wat denken jullie, monniken? Zijn gevoelens constant of veranderlijk?" "Veranderlijk, Eerwaarde."

"En dat wat veranderlijk is, is dat onbevredigend of bevredigend?" "Onbevredigend, Eerwaarde." "En dat wat veranderlijk, onbevredigend en aan verandering onderhevig is, is het passend om dat als volgt te bezien: 'Dit is van mij, dit ben ik, dit is mijn zelf?' "Nee, Eerwaarde."

"Wat denken jullie, monniken? Zijn percepties constant of veranderlijk?" "Veranderlijk, Eerwaarde."

"En dat wat veranderlijk is, is dat onbevredigend of bevredigend?" "Onbevredigend, Eerwaarde." "En dat wat veranderlijk, onbevredigend en aan verandering onderhevig is, is het passend om dat als volgt te bezien: 'Dit is van mij, dit ben ik, dit is mijn zelf?' "Nee, Eerwaarde."

"Wat denken jullie, monniken? Zijn vormen constant of veranderlijk?" "Veranderlijk, Eerwaarde."

"En dat wat veranderlijk is, is dat onbevredigend of bevredigend?" "Onbevredigend, Eerwaarde." "En dat wat veranderlijk, onbevredigend en aan verandering onderhevig is, is het passend om dat als volgt te bezien: 'Dit is van mij, dit ben ik, dit is mijn zelf?' "Nee, Eerwaarde."

"Wat denken jullie, monniken? Is bewustzijn constant of veranderlijk?" "Veranderlijk, Eerwaarde." "En dat wat veranderlijk is, is dat onbevredigend of bevredigend?" "Onbevredigend, Eerwaarde." "En dat wat veranderlijk, onbevredigend en aan verandering onderhevig is, is het passend om dat als volgt te bezien: 'Dit is van mij, dit ben ik, dit is mijn zelf?' "Nee, Eerwaarde."

Alles correct bezien als zelfloos

"Daarom, monniken, betreffende wat voor fysieke vorm dan ook: in het verleden, de toekomst of het heden, inwendig of uitwendig, grof of fijn, inferieur of superieur, ver weg of dichtbij: alle fysieke vormen dienen met juist inzicht, overeenkomstig de waarheid, als volgt bezien te worden: 'Dit is niet van mij, dit ben ik niet, dit is niet mijn zelf'.

"Betreffende wat voor gevoelens dan ook: in het verleden, de toekomst of het heden, inwendig of uitwendig, grof of fijn, inferieur of superieur, ver weg of dichtbij: alle gevoelens dienen met juist inzicht, overeenkomstig de waarheid, als volgt bezien te worden: 'Dit is niet van mij, dit ben ik niet, dit is niet mijn zelf'.

"Betreffende wat voor percepties dan ook: in het verleden, de toekomst of het heden, inwendig of uitwendig, grof of fijn, inferieur of superieur, ver weg of dichtbij: alle percepties dienen met juist inzicht, overeenkomstig de waarheid, als volgt bezien te worden: 'Dit is niet van mij, dit ben ik niet, dit is niet mijn zelf'.

"Betreffende wat voor vormen dan ook: in het verleden, de toekomst of het heden, inwendig of uitwendig, grof of fijn, inferieur of superieur, ver weg of dichtbij: alle vormen dienen met juist inzicht, overeenkomstig de waarheid, als volgt bezien te worden: 'Dit is niet van mij, dit ben ik niet, dit is niet mijn zelf'.

"Betreffende wat voor bewustzijn dan ook: in het verleden, de toekomst of het heden, inwendig of uitwendig, grof of fijn, inferieur of superieur, ver weg of dichtbij: ál het bewustzijn dient met juist inzicht, overeenkomstig de waarheid, als volgt bezien te worden: 'Dit is niet van mij, dit ben ik niet, dit is niet mijn zelf'.

Resultaat van juist inzicht

"Zo ziend, krijgt een goed onderwezen edele discipel genoeg van fysieke vorm; hij krijgt genoeg van gevoelens; hij krijgt genoeg van percepties; hij krijgt genoeg van vormen; hij krijgt genoeg van bewustzijn. Als hij er genoeg van heeft, wordt hij passieloos; passieloos, wordt [zijn geest] bevrijd; bevrijd, is er de kennis dat het bevrijd is. Hij beseft: 'Geboorte is ten einde, het religieuze leven is geleefd, wat gedaan moest worden is gedaan, er is geen verdere toestand van bestaan.'"

Zo sprak de Gezegende. En de monniken van de groep van vijf waren tevreden en verheugd met de woorden van de Gezegende. En terwijl deze expositie gegeven werd, werden de harten van de monniken van de groep van vijf door onthechting bevrijd van de corrupties.

Sterrenbeeld Ram, element Vuur

En God zeide: Dat de wateren overvloediglijk voortbrengen een gewemel van levende zielen; en het gevogelte vliege boven de aarde, in het uitspansel des hemels! En God schiep de grote walvissen, en alle levende wremelende ziel, welke de wateren overvloediglijk voortbrachten, naar haar aard; en alle

gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God zegende ze, zeggende: Zijt vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de wateren in de zeeën; en het gevogelte vermenigvuldige op de aarde! Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de vijfde dag.

De davidster is de tweedimensionale versie van een dubbele Tetraëder of Merkabah. Ook een vlakke projectie van een kubus of Hexaëder resulteert als Hexagram in een davidster. Als davidster is het een, uit twee gelijkzijdige driehoeken opgebouwde zeshoek die ontstaat door een cirkel te omringen met zes gelijke cirkels. De davidster is de kern van de levensbloem waarin de 144 namen van God geschreven staan. De Hexaëder omvat de Merkabah die acht hoekpunten heeft welke samen met de kern de negenvoud vormt die we onder andere kennen van de regenboog (zeven zichtbare en twee voor ons oog onzichtbare kleuren). Ons zonnestelsel kent naast de zon nog zes planeten plus een aantal manen. Daarnaast heeft ons zonnestelsel, onze kosmos een noord en zuidpool. De zes planeten vormen de basis voor de davidster structuur en het ontvangende vrouwelijke deel van onze kosmos. Zon, noord en zuidpool vormen de mannelijke gevende bewustzijns-drie-éénheid, waarvan twee onzichtbaar zijn. Ook bij de Merkabah blijven twee brandpunten altijd onzichtbaar. Zeven zichtbare waarvan één zon en zes planeten. Macrokosmos (galaxy), kosmos (zonnestelsel), microkosmos (mens), picokosmos (atoom) hebben allen dezelfde Davidster structuur. Zo boven, zo beneden! Merkabah of lichtkleed van de microkosmos, verwijst naar de binaire polarisatie van alle dimensies binnen de schepping. Zo boven, zo beneden van universum tot atoom heeft alles uiteindelijk de Merkabah structuur van een dubbele Tetraëder. Van het zegel van Metatron tot de levensbloem, van het Enneagram tot de Platonische veelvlakken, aan alles ligt de Merkabah ten grondslag.

Plato's gelijkenis met de zon.

Zoals het oog van de mens zich verhoudt tegenover licht en dit tegenover de zon, zo verhoudt zich de ziel van de mens tegenover waarheid en dit tegenover God. Het oog ziet dankzij het licht. Het licht schenkt het oog de kracht om te zien. Hoe meer licht het oog ziet, hoe gelijkwaardiger het daaraan wordt. De zon is de oorzaak van het licht waardoor zien en gezien worden ontstaat. Waarheen het oog zich richt, neemt het dit licht waar en in zich op. De ziel verhoudt zich analoog. Wendt de ziel zich naar het licht der waarheid dan kan zij die herkennen. De waarheid schenkt de ziel haar kracht, haar inzicht. Wendt de ziel zich naar de duisternis, de leugen, dan verduistert zij zich en verliest haar kracht. Haar handelingen worden chaotisch en zinloos.

Zoals het licht de ogen het zicht schenkt en niet zelf de zon is, zo is de waarheid, wiens stralen kennis schenken, niet het hoogste zelf. De zon, die in zijn eigen licht gehuld is, kunnen wij met onze ogen niet rechtstreeks waarnemen. Ook God kunnen wij niet direct waarnemen, maar de stralen zijner waarheid kunnen we met de juiste gerichtheid onzer geopende ziel waarnemen. Zoals het oog door het licht met de zon verbonden is, zo staat de ziel door de waarheid in verbinding met het goede, het hoogste. De zon schenkt door zijn licht het oog zijn zicht. God schenkt door de waarheid de ziel inzicht en erkenning. De aardse wereld verhoudt zich tot de Goddelijke wereld als het aardse licht tot de waarheid en de zon tot God. Maar de aardse wereld is in z'n geheel van de Goddelijke afhankelijk. Voor Plato is de zon daarom een kind van het goede. Onze zon is een product van de geestelijke zon.

Sterrenbeeld Vissen, element Water

En God zeide: De aarde brenge levende zielen voort, naar haar aard, vee, en kruipend, en wild gedierte der aarde, naar zijn aard! En het was alzo. En God maakte het wild gedierte der aarde naar zijn aard, en het vee naar zijn aard, en al het kruipend gedierte des aardbodems naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. En God zeide: Laat Ons mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze. En God zegende hen, en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt! En God zeide: Ziet, Ik heb ulieden al het zaadzaaiende kruid gegeven, dat op de ganse aarde is, en alle geboomte, in hetwelk zaadzaaiende boomvrucht is; het zij u tot spijze! Maar aan

al het gedierte der aarde, en aan al het gevogelte des hemels, en aan al het kruipende gedierte op de aarde, waarin een levende ziel is, heb Ik al het groene kruid tot spijze gegeven. En het was also. En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de zesde dag.

Net als regenboog en Merkabah heeft de mens negen brandpunten waarvan er zeven intern en waarneembaar zijn. Zeven chakra's, daaronder drie bewustzijnsbrandpunten en vier elementaire brandpunten. De twee onzichtbare bevinden zich, hemels en aards, buiten het lichaam.

Zeven hoofdchakra's van beneden naar boven: wortelchakra (aarde), heiligbeenchakra (water), navelchakra (onderbewustzijn), hartchakra (hartbewustzijn, gevoel), keelchakra (lucht), voorhoofdschakra (vuur, verstand of denkvermogen), kruinchakra (hoger of ware zelf bewustzijn).

De heilige drie-éénheid geest of bewustzijn, ziel of energie en lichaam of materie. Materie bestaat uit de vier elementen Lucas of aarde, Johannes of water, Mattheüs of lucht en Marcus of vuur.

De linkerhelft toont jouw bewustzijnsstaat vanaf jouw incarnatie.

De rechterhelft toont jouw waakbewustzijnsstaat vanaf jouw derde levensjaar.

Sterrenbeeld Waterman, element Lucht

De abstracte grootsheid van de schepping is gebaseerd op verhouding, niet op maten. Verhoudingen zoals de gulden snede hebben geen begin of einde in tegenstelling tot centimeters of de Fibonacci reeks die altijd bij nul beginnen. De naam octaaf komt niet van acht maar van Lemniscaat, het symbool voor oneindig dat lijkt op een acht maar dan liggend. Octaven zijn ons vooral bekend uit de muziek maar het kosmische fenomeen octaven is veel omvattender dan dat.

Een octaaf is in principe niets anders dan de afstand tussen plus en min, x en $2x$ of 0 en 8 (Lemniscaat). Niet de afstand is in deze belangrijk maar de wijze van indelen in een beperkt aantal (3, 5, 7, 9, 12, 21 en 31) stapjes. Deze afstanden moeten namelijk aan twee kosmische wetten voldoen. Allereerst moet het mogelijk zijn harmonische samenstellingen te maken en bovendien moet men daarmee van stemming kunnen veranderen (transponeren). De schepping, het universum octaaf, bevindt zich in het spanningsveld tussen nul en oneindig, tussen 0 en 8 , tussen onvoorwaardelijke volheid en onvoorwaardelijke leegte, waarbij oneindig de dubbele waarde heeft van nul. In de westerse muziek kennen we de natuurlijke toonladder van zeven tonen en de chromatische met twaalf intervallen. Bij zeven intervallen maakt de achtste het octaaf compleet en bij twaalf sprongen de dertiende.

De hoger gelegen do (de achtste of de dertiende) is altijd een verdubbeling van de onderliggende do. Daarnaast bestaan nog 5, 21 en 31 toonsystemen. Ook wordt het 21 toonsysteem voor vele moderne talen en kaartspellen zoals de Tarot gebruikt. De schepping kent een drietal octaaf varianten namelijk binair (bewustzijn), hexadecimaal (energie) en het 12/20 (materie) octaaf. Allen zijn weer te verdelen in meerdere afstanden die ieder voor zich moeten beantwoorden aan bovengenoemde kosmische wetmatigheden. De meeste talen maken bijvoorbeeld gebruik van een éérentwintig toonsysteem (medeklinkers) dat samen met een variabel aantal klinkers verhalen mogelijk maakt.

Vertellen doen wij sedert de Griekse oudheid en we beseffen ons niet dat we letterlijk aan het vertellen (tellen) zijn in plaats van verhalen. De 21 medeklinkers in onze taal worden aangevuld met tenminste vijf klinkers waarmee de taal belevendigd wordt. Bij zeven intervallen komen meestal nog twee onzichtbare zoals we kennen van de regenboog met zeven zichtbare kleuren plus onzichtbaar infrarood en ultraviolet. Vormt infrarood de grondtoon dan spreken we van mineur en is ultraviolet de verdubbeling dan betreft het majeur. Doordat wij alles hooguit tweedimensionaal betrachten ontgaan ons veel verborgenheden. Zo heeft de mens naast de zeven interne chakra's ook twee externe brandpunten. Het menselijk octaaf bestaat uit zeven interne intervallen en twee externe die net als de regenboog tenminste twee toonsoorten (mineur of Ahrimanisch en majeur of Luciferisch) opleveren. De uiteindelijke bedoeling is dat wij deze twee toonsoorten in ons niet veroordelen maar verenigen! Van een Merkabah kan jij alleen zeven hoekpunten, zeven brandpunten zien terwijl er twee verstopt zijn. Één aan de altijd onzichtbare achterkant en één in de kern. Om het enneagram te begrijpen is het

zinnig om ook hier de zaak driedimensionaal te zien. Het enneagram wordt terecht in verband gebracht met een octaaf maar onterecht met een octaaf van alléén zeven intervallen en niet met negen intervallen. Ennea staat voor negen en een enneagram is een kosmische handtekening die je driedimensionaal moet leren zien. Alléén dan onthult het enneagram haar geheimen en wordt helder waar de grotere en waar de kleinere intervallen door veroorzaakt worden. Het populaire psychologisch misbruikte enneagram is tweedimensionaal en eigenlijk een enneagon, een taart in negen partjes. Onze chakra's, de Merkabah en het enneagram zijn driedimensionale aan elkaar verwante systemen met een andere grafische vormgeving.

Neem eenvoudig een houten kubus (Hexaëder) en teken op alle zes vlakken twee diagonalen plus de bekende dobbelsteen punten. Zoals je weet, is de som van de getallen op de tegenover elkaar liggende vlakken is altijd zeven. De diagonalen vormen nu de lange lijnen of grote intervallen en de ribben verklaren de kleine intervallen of enneagram sprongen. Tracht dit alles dynamisch te zien en je zult je bewust worden van de eenvoud en schoonheid van kosmische octaaf wetmatigheden.

Sterrenbeeld Steenbok, element Aarde

Het enneagram wordt ten onrechte in verband gebracht met een populair 3x3 of negenvoudig (enneagon) psychologisch systeem, vergelijkbaar met een twaalfvoudige astrologische typering. Het enneagram symbool heeft een geheel ander betekenis en achtergrond en verwijst direct naar de Merkabah. P. D. Ouspensky 1878-1947 bespreekt in zijn boek "Op zoek naar het wonderbaarlijke" de ontmoetingen met en ideeën van George Ivanovich Gurdjieff 1866-1949. In dit boek wordt het enneagram uitvoerig belicht, evenwel zonder compleet te zijn. Het enneagram is een kosmische handtekening die alleen driedimensionaal begrepen kan worden. **Alleen dan wordt de relatie enneagram en octaven helder.**

"Het Enneagram", George Ivanovich Gurdjieff 1877-1949

Het enneagram is een kosmische handtekening en een integraal onderdeel van de "Vierde Weg", een esoterisch systeem door Gurdjieff geïntroduceerd bij zijn studiegroepen in Sint Petersburg en Moskou in 1916. Het enneagram is gepubliceerd in 1949 in "Op zoek naar het wonderbaarlijke" van P.D. Ouspensky. Ouspensky citeert Gurdjieff als hij zegt: "De kennis van het enneagram is gedurende zeer lange tijd in het geheim bewaard gebleven en zoals het nu, om zo te zeggen, voor iedereen beschikbaar wordt gesteld, is het alleen in een onvolledige en theoretische vorm zonder instructie van een man die het weet".

Gurdjieff merkte ook op: "Om het enneagram te begrijpen moet men het zien als in beweging, als bewegend. Een bewegingsloos enneagram is een dood symbool, het levende symbool is in beweging". Er wordt omtrent het enneagram veel gespeculeerd en Idries Shah, een popularisator van het soefisme, heeft beweerd dat het enneagram een soefi afkomst heeft en dat het ook reeds lang bekend is in gecodeerde vorm vermomd als een octagram. Een andere aanspraak op een Soefi herkomst wordt geboden door de website Sufi Enneagram. De archieven van de Naqshbandi Soefi-orde van Daghestan zouden een verslag bevatten van een ontmoeting tussen Gurdjieff en Shaykh Sharafuddin Daghestani waarin het geheim van de negen punten aan Gurdjieff werd doorgegeven.

Het enneagram volgens Gurdjieff toont de "Wet van Zeven" en de "Wet van Drie" verenigd en dus is enige uitleg van deze wetten hier noodzakelijk. De Wet van Zeven of de wet van octaven, volgens welke verschijnselen zich in zeven stappen ontwikkelen; en de Wet van Drie, volgens welke verschijnselen door drie krachten worden voortgebracht, worden door Gurdjieff voorgesteld als globale wetten die op alle schalen voorkomen en essentieel zijn voor zijn kosmologie. Deze kosmologie biedt een visie op de werking van de wereld die naar verluidt voortkomt uit de alchemie en meer oude bronnen, en die de moderne experimentele wetenschap aanvult of completeert in plaats van haar tegen te spreken. Volgens deze kosmologie is alles materieel, ook bewustzijn en geest, en kan aan alle materie een "dichtheid" worden toegekend; bewustzijn en geest hebben bijvoorbeeld een lagere "dichtheid" (en dus een hogere "trilling") dan bijvoorbeeld water, terwijl bijvoorbeeld steen een hogere "dichtheid" en een lagere "trilling" heeft dan water, enzovoort.

Van de diatonische toonladder in de muziek wordt gezegd dat het een oude toepassing is van de Wet van Zeven en een handige manier om die te bestuderen. De majeur toonladder wordt gebruikt met korte

intervallen bij mi-fa en ti-do. Met andere woorden, als men denkt aan een standaard muzieklavier en bijvoorbeeld midden C als Do neemt, dan zullen de volgende zes witte toetsen, DEFGAB de rest van het octaaf voorstellen, en de volgende witte toets zal de hogere C zijn. Er zullen zwarte toetsen zijn tussen elk van de witte toetsen, behalve tussen E en F (het mi-fa interval) en tussen B en de hogere C (het si-do interval)

In elk proces dat wordt beschreven in termen van de Wet van Zeven, worden het Mi-Fa interval en het Ti-Do interval genoemd als schokpunten waar hulp van buitenaf nodig is, wil het octaaf zich blijven ontwikkelen zoals bedoeld. Het niet onderkennen hiervan in termen van menselijke projecten zou een belangrijke reden zijn waarom dingen in het algemeen fout gaan. Het octaaf van elektromagnetische straling dat verschijnt als zichtbaar licht, en het periodiek systeem zouden voorbeelden zijn van fysische fenomenen waar de onderliggende Wet van Zeven kan worden waargenomen. De muzikale toonladder die Gurdjieff zou gebruiken is niet de moderne standaard toonladder, maar de intense diatonische toonladder van Ptolemaeus, een toonladder voor de juiste intonatie die in verband wordt gebracht met de Renaissance componist en muziektheoreticus Gioseffo Zarlino.

De Wet van Drie stelt dat op elke gebeurtenis drie krachten inwerken, die men Actieve, Passieve en Neutraliserende krachten kan noemen, of eenvoudigweg respectievelijk Eerste, Tweede en Derde krachten. Deze drie krachten kunnen in elke volgorde voorkomen, bijvoorbeeld 123 of 312, wat 6 mogelijke "triades" van krachten oplevert die 6 zeer brede soorten gebeurtenissen beschrijven. Van de mensheid wordt gezegd dat zij "derde kracht blind" is, dat zij moeite heeft de derde kracht te herkennen, die aan ons kan verschijnen in de gedaante van een resultaat of van een achtergrondomgeving. "Mensen kunnen de derde kracht niet rechtstreeks waarnemen, net zo min als zij ruimtelijk de 'vierde dimensie' kunnen waarnemen", zo wordt Gurdjieff geciteerd. In termen van de Wet van Zeven verschijnt één van de drie krachten als de "do" van de octaaf en verschijnen de andere twee als de "schokken" (die ook functioneren als de do van nieuwe octaven) De uitleg van deze wetten in *In Search of the Miraculous* is grotendeels in abstracte termen, met enig detail gegeven voor het zogenaamde "voedingsdiagram"

Het meest gedetailleerde voorbeeld van hoe dit zou werken, gegeven in *In Search of the Miraculous*, is een uitleg van hoe Gurdjieff geloofde dat inputs in het menselijk lichaam ("voedsel", "lucht" en "indrukken", tezamen beschouwd als soorten voedsel) worden verwerkt tot de zogenaamde "hogere substanties" die nodig zijn voor het functioneren van het hoger bewustzijn. In de visie van Gurdjieff "is alles materieel"; bewustzijn en geest moeten worden beschouwd als aspecten van materie, hoewel verfijnder of van een "hogere vibratie" dan waarneembare aspecten. Deze stelling is een essentiële basis voor Gurdjieff's visie op de evolutie van voedsel tot de "hogere substanties" die nodig zijn voor een hoger bewustzijn; hieronder kort samengevat uit het verslag in *In Search of the Miraculous*. De Vierde Weg, een latere verzameling van Ouspensky's gesprekken, is een aanvullende bron voor hetzelfde materiaal.

Op punt 9 wordt gewoon voedsel (beginnend als Do) gegeten en komt het lichaam binnen en begint de spijsvertering. Aan de "dichtheid" van menselijk voedsel wordt een getal toegekend, 768.

Op punt 1 wordt gezegd dat het in de darm wordt verwerkt als Re en wordt verfijnd tot een "dichtheid" van 384 dezelfde "dichtheid" als water.

Op punt 2 wordt het voedsel verder verfijnd tot Mi en krijgt het een dichtheid van 192, dezelfde dichtheid als lucht. Het is in de bloedstroom terechtgekomen.

Op punt 3, Mi-Fa, treedt een "schok" op. Lucht kan deze schok geven omdat het ook een dichtheid van 192 heeft, en bovendien komt deze lucht binnen als een nieuwe Do

Op punt 4 is het oorspronkelijke voedsel octaaf op "Fa" maar het nieuwe lucht octaaf op Re. Zij bevinden zich beide in de bloedbaan bij "dichtheid" 96, de "dichtheid" van hormonen en vitamines en ijle gassen en dierlijk magnetisme "enzovoort". Op dit punt bereiken we het einde van "wat door onze natuur- en scheikunde als materie wordt beschouwd". Men moet niet vergeten dat Gurdjieff hier spreekt in 1916.

Op punt 5 krijgen de substanties of energieën een "dichtheid" van 48 en worden gebruikt in het denken. Dit zijn het So of "Sol" deel van het oorspronkelijke voedsel octaaf en het Mi deel van het lucht octaaf.

Op punt 6 komen "indrukken", beschouwd als een soort voedsel, het lichaam binnen. Van "indrukken"

wordt gezegd dat ze ook een "dichtheid" van 48 hebben, en ze kunnen dienen als een schok als ze geïntensiveerd worden op een of andere manier, zoals de oefening van "zelfherinnering" onderwezen door Gurdjieff, waardoor de lucht- en indrukken octaven verder kunnen gaan.

Op punt 7 vertegenwoordigen emotionele en andere energieën, met een "dichtheid" van 24. Als "zelfherinnering" optreedt zal dit het Fa punt zijn voor de lucht octaaf en het Re punt voor de indrukken octaaf. Anders zal het gewoon het La punt zijn voor de oorspronkelijke voedsel octaaf.

Op punt 8 vertegenwoordigt de "Si" of Ti het eind van de eerste "gewoon voedsel" octaaf de seksuele energieën, van "dichtheid" 12; die de "hoogste substantie" zijn volgens Gurdjieff die het lichaam van nature produceert zonder bewuste tussenkomst. Een verlangen om deze "hogere substanties" te bewaren voor esoterisch gebruik zou de oorspronkelijke reden zijn voor het religieus celibaat. Met de bewuste tussenkomst op punt 6 van "zelfherinnering" worden verdere en meer bruikbare "hogere substanties" gecreëerd, vertegenwoordigd door het lucht octaaf So of "Sol" op punt 8 en de indruk octaaf Mi op punt 8. Deze Mi van "dichtheid" 12 is de "hogere substantie" die in de eerste plaats nodig is voor Gurdjieff's esoterische methode.

Op punt 9 zou een verdere bewuste schok, die "een speciaal soort controle over de emoties" vereist, zijn om een nieuw "hoger" of spiritueel lichaam in staat stellen te beginnen te groeien, dit wordt door Gurdjieff voorgesteld als het doel van zijn en andere esoterische tradities.

Aangezien de enneagramfiguur een symbool is waarvan wordt gezegd dat het de "wet van zeven" en de "wet van drie" in eenheid vertegenwoordigt, kan de figuur volgens deze zienswijze dus worden gebruikt om elk natuurlijk geheel van verschijnselen, kosmos, levensprocessen of welk ander stuk kennis dan ook te beschrijven. De figuur is het centrale organiserende glyph van de Vierde Weg's kijk op de materiële wereld, die Gurdjieff door Ouspensky wordt geciteerd als betrekking hebbend op de alchemie.

Het enneagram is een negenpuntige figuur meestal ingeschreven in een cirkel. Binnen de cirkel is een driehoek die de punten 9, 3 en 6 verbindt. De ingeschreven figuur die op een web lijkt, verbindt de andere zes punten in een cyclisch getal 1-4-2-8-5-7. Dit getal is afgeleid van of komt overeen met het terugkerende decimaal $.142857 = 1/7$. Van deze zes punten en het punt met nummer 9 wordt gezegd dat zij de belangrijkste stadia van een compleet proces voorstellen, en dat zij in verband kunnen worden gebracht met de noten van een muzikaal octaaf, waarbij 9 overeenkomt met "Do" en 1 met "Re" enz. Van de punten 3 en 6 wordt gezegd dat zij "schokpunten" zijn die van invloed zijn op de manier waarop een proces zich ontwikkelt. De interne lijnen tussen de punten, d.w.z. de driepunts- en de zespuntsfiguur, zouden bepaalde niet voor de hand liggende verbanden laten zien, hoewel hier zeer weinig toelichting wordt gegeven.

Sterrenbeeld Boogschutter, element Vuur

In de Bijbel, Deuteronomium 12:11, wordt al gesproken over het afdragen van 1/10 van de oogst aan de Joodse Tempel. Wanneer vermogenstoename, goederen handel, handelsbanken en centrale geldbanken mondiaal met slechts 10% belast zouden worden, dan zou daarmee de hele wereldarmoede en de milieuproblematiek opgelost kunnen worden. Bovendien zou daardoor elke andere vorm van belasting nodeloos gecompliceerd en overbodig worden. Waar een wil is, is een weg!

Over onze samenleving.

"Niemand," had Henk destijds tegen mij gezegd, "geen enkele partij, geen enkele levensbeschouwing of beweging, kan het zich veroorloven van meet af aan het absolute kwaad te verkondigen. Omdat de meeste mensen niet fundamenteel slecht zijn! Ze zijn dom, egoïstisch en tactloos. Maar niet kwaadaardig. Daarom zou het niet mogelijk zijn een grote menigte voor zich te winnen met een herkenbaar slecht programma. Bijgevolg hebben alle ismen en ideologieën die ooit hebben bestaan, of het nu de katholieke kerk of het communisme was, de mensen eerst moeten aanspreken met goedbedoelde en fatsoenlijke stelregels." Dit gesprek had plaats in zijn grote flat waar hij als weduwnaar alleen woonde. Het appartement bevond zich in een oud huis in de Fürstenberger Straße, in de buurt van het Grüneburger Park, en vanuit het raam kon men de prachtige bomen en de uitgestrekte weiden van het park zien, en de hoogbouw die erin was verzezen. Deze flat was veel te groot voor

Henk, hij heeft niet alle kamers gebruikt. Hij had hier al met zijn vader gewoond tot zijn vader dertig jaar geleden stierf. Henk verzamelde oude partituren en had een grote bibliotheek met biografieën van musici, werken over de geschiedenis van de muziek en interpretaties van alle belangrijke composities. Hij had de grootste platencollectie die ik kende en een ingewikkeld stereo luidsprekersysteem. Hij had nog steeds zijn cello, en soms als ik hem bezocht speelde hij voor mij. Zijn favoriete componist was de Zwitser Othmar Schoeck. Hij hield meer van hem dan van wat dan ook, hij was natuurlijk lid van de Othmar Schoeck Society en bezat alle platen van opnamen van Schoeck's muziek.

Op de dag dat hij mij toesprak over de menselijke boosaardigheid en het menselijk kleinschalig denken, klonk uit de stereoluidsprekers in zijn muziekkamer het Concerto in Bes-groot voor viool en orkest (>Quasi una fantasia<), geschreven in 1911 - 1912. Het was geen concerto in de ware zin van het woord, maar eerder de monoloog van een viool begeleid door het orkest, waarbij hoorn, klarinet en hobo de boventoon voerden. De muziek klonk door de prachtige kamer met zijn Empire meubilair. Ik zat tegenover Henk, die aan zijn pijp zat te zuigen en luisterde naar de muziek van zijn favoriete componist en hemzelf. Het eerste deel klonk. Romantiek à la Eichendorff. Zo kwam de introductie. De roep van de hoorn klonk als uit wonderbaarlijke bossen. Alsof de maan opkwam, klonk een GES majeur snaar akkoord. En daar was de viool, de dromende viool! Het steeg boven alle andere instrumenten uit, weemoedig treurend om een liefde, een betoverde liefde, al lang voorbij, voorbij, verloren

Henk zei: "Het wordt mij steeds duidelijker, jongen, dat bepaalde mensen mooie, juiste en edele begrippen alleen gebruiken om hun eigen belangen te behartigen. Ik begrijp niet waarom zo weinigen het begrijpen. De stelregels dienen deze mensen. Maar deze mensen dienen nooit hun stelregels! Zij zouden moeten leven volgens hun eigen overtuigingen - synton, zoals ze in de psychiatrie zeggen - maar dat doen ze nooit. Ze gebruiken hun vermeende overtuigingen agressief, om macht te krijgen, om geen andere reden"

De viool zong. Hard probeerde een allegro te onderbreken, maar het werd verdrongen door de roep van de hoorn. De hoorn was één met de viool in zijn verdriet. Plotseling schalde er een intermezzo van hoge en lage strijkers. Toen was de viool weer alleen met zijn liefde, zijn herinnering, zijn verlangen.

Henk zei: "Het hangt altijd af van het motief van waaruit men richtinggevende of geloofsformuleringen gebruikt. De motieven, God help ons en onze wereld, waren en zijn te allen tijde slecht. De zinnen waren het niet, konden het niet en mochten het niet zijn! Hoe hadden zij anders de massa's kunnen grijpen, wegvoeren, opwekken, tot meegaandheid en offerbereidheid kunnen brengen? Dat, Walter, zie je, is de grootste misdaad die ooit tegen de mens is begaan - in alle tijden, onder alle regimes: dat ze werden aangegaan met concepten en kwaliteiten en wensdromen die vanaf het begin - als we hun corrupte, criminele initiatiefnemers vergeten - absoluut goed waren, goed moesten zijn!"

De wilde gevoelens van het eerste deel bedaarden, de recapitulatie kwam, behoedzaam, zachter, meer beheerst. Ik keek uit het raam, het was september, en de bomen en struiken gloeiden rood en goud, geel en bruin, en in een nu al onaardse pracht nog eenmaal voordat ze zouden vallen en sterven.

En ik hoorde Henk zeggen: "Het is grotesk, en iedereen vermijdt het er nu over te hebben, maar ik wel: Dat iemand eerlijk, trouw, moedig, atletisch, gehard en gezond is, daar is echt niets op tegen, bij God. Maar het feit dat mensen die zulke dingen verkondigen en willen zijn, vervolgens zes miljoen Joden vermoorden en hun tanden uitbreken en lampenkappen van hun huid maken en verantwoordelijk zijn voor de grootste oorlog aller tijden en voor naamloze ellende en lijden - dat toont bijzonder duidelijk aan hoe leugenachtig deze mentaliteit was, hoe diep duivels en kwaadaardig. Maar dat wil nog niet zeggen dat je de kwaliteiten die ik noemde ook in één keer slecht en duivels kunt noemen! Je kunt nooit zeggen dat moedig en trouw, durf, eerlijkheid, oprechtheid en opoffering slechte eigenschappen zijn! Dat zijn goede kwaliteiten!" "Je sluit de nazi's niet uit?" riep ik, geschrokken. "Maar de nazi's waren echt criminelen, Hem! Je kunt niet" "Rustig aan," zei hij, "rustig aan, jongen. Natuurlijk waren het criminelen. De grootste. Maar zelfs zij hadden het goede in hun programma ingebouwd, in hun ideologie, moesten het inbouwen. Ze konden niet gewoon zeggen: 'Wij willen oorlog! We willen de Joden uitroeien en zo en zo veel volkeren ! Dat werkte gewoon niet. Dat zou niet gewerkt hebben!' "Maar in het partijprogramma hadden ze het al over leefklimaat en raszuiverheid, en toen waren ze al schaamteloos antisemitisch!" "Ik weet wat een gek programma dat was. Maar het was ook een gekke tijd, jongen! Ik wil je alleen bewijzen dat zelfs de grootste misdadigers niet voor het volk durfden te

verschijnen zonder de propaganda van goede, fatsoenlijke doelen... >vrijheid en brood< ... >werk voor iedereen< ... >zuiverheid en orde<" "En de Joodse kwestie?" "Dat was bijzonder hels," zei Henk. "Daar kom ik later op terug. De nazi's wilden het Duitse volk aanspreken en noemden de Joden eenvoudigweg on-Duitsers. Als reactie daarop verkrachtten prompt de trouwe, eerlijke en dappere discipelen van de Zonnegod Joodse meisjes en sneden ze vervolgens in stukken! De eerbiedwaardige geestelijken verzonnen op een of ander concilie ik weet niet hoeveel honderd soorten ontucht, werden vervolgens in de biechtstoel urenlang geil van het opbiechten van de meisjes en verleidden hen tenslotte Maar dat is niet de reden waarom de Morag termen op zichzelf verworpen moeten worden! Dat is de grote verwarring die zich in onze tijd telkens weer voordoet. Realiseer je je dat nu?" "Ja, Henk," zei ik. Het >graf< van het tweede deel begon hopeloos en duister. Een orgel. Houtblazers. Ze probeerden de duisternis te bestrijden. En daar was de soloviool weer, en het klonk werkelijk alsof het instrument huilde, huilde om een liefde die niet meer bestond. En de herfstzon liet de kleurrijke bladeren van het Grüneburger Park prachtig gloeien

Henk zei: "Je kunt, zoals alles, ook het leidende beginsel van vrijheid perverteren! Dit is sinds onheuglijke tijden met alle ideologieën gebeurd en gebeurt ook nu nog - in het Oosten en in het Westen! De nazi's deden het tegenovergestelde van wat ze predikten! Zij lieten hun jeugd, zo zuiver, sterk en dapper, zinloos met miljoenen op de slagvelden sterven, zodat Goering, dat varken, zijn kunstwerken bij elkaar kon stelen en zichzelf met zijn morfine kon inspuiten en Goebbels met alle filmactrices naar bed kon en Hitler, die afschuwelijke psychopaat, van een kleinburgerlijk bestaan kon uitgroeien tot dat van een god! Kijk naar het communisme! Ik onderschrijf haar stelregels voor honderd procent! Wat komt dichter bij een religie dan communisme? Vrijheid! Gelijkheid! Broederschap! Afschaffing van alle bezit dat niet door het individu is verworven! Wat kan er mooier zijn? En waar zijn de vijftieng miljoen die het leven verloren in Stalins zuiveringen? Of, alsjeblieft, noem me een mooiere zin dan >Love your neighbor as yourself<! En welke onderdrukking, welke verschrikking, de dood van hoeveel miljoenen hebben de kruistochten en de inquisitie teweeggebracht? Welke enorme schuld heeft de Kerk op zichzelf geladen? En dat allemaal in de naam van het kruis, in de naam van God!" "En hoe zit het met de anderen? Met de democratieën?" vroeg ik. "Een democratie is geen ideologie," zei Henk. "Maar daarom gaat mijn theorie hier ook op. Met één klein voorbehoud: als een democratie zeer oud en stevig gevestigd is - zoals in Engeland - dan is het zelfs voor de meest corrupten moeilijk om haar te vernietigen. Maar ze slagen er wel in. Ze hebben het gewoon moeilijker - dat is het hele verschil. Kijk er eens naar, de Amerikaanse onafhankelijkheidsverklaring!" Hij citeerde: "Wij beschouwen de volgende waarheden als vanzelfsprekend: dat alle mensen gelijk zijn geschapen; dat zij door hun schepper begiftigd zijn met bepaalde onvervreembare rechten; dat daartoe behoren Leven, Vrijheid en het nastreven van Geluk ... !< - Prachtig, hè? Prachtig, hè? Alle mannen zijn gelijk geschapen! En wat gebeurt er met de zwarte mensen in de VS? In hoeverre hebben corruptie, geweld en criminaliteit deze democratie reeds ondermijnd? Het recht op geluk! Wie geeft er om de miljoenen miserabele mensen? Een paar honderd families in Amerika bezitten driekwart van de rijkdom van deze aarde! Het recht op leven! En als je door Central Park loopt, zelfs overdag, moet je verwachten dat je vandaag vermoord wordt! Nergens ter wereld is er zo'n misdaad! Wat is er gebeurd met de moordenaar van Kennedy? Wat is er gebeurd met de moordenaar van Martin Luther King? Vrij en onafhankelijk geboren! En wat is er aan de hand in Vietnam? Die daar de Viet Cong afslacht als vee in een oorlog die nog niet eens verklaard is, omdat hij de vijand slechts als vee ziet, als ongedierte dat uitgeroeid moet worden, net zoals de nazi's de >Untermenschen< hebben uitgeroeid en vernietigd... . Het is hetzelfde, het is altijd hetzelfde, overal en altijd en op alle plaatsen," zei Henk.

De tweede zin. Daarin klonk angst, ongeluk, vergeefs zwoegen. Het hoofdthema kwam opnieuw - nog steeds vol hoop, in tegenstelling tot de droefheid en klaagzang van de inleiding. Daar! Een vreugdevolle passage in B-groot overrompelde alles, en als om zichzelf te verlossen, te bevrijden en te ontlasten, deden de viool en de klarinet vrolijk mee.

"Kijk naar de programma's van de zwarten en de sociaal-democraten," zei Henk. "Hoeveel verschillend zijn ze echt? Nauwelijks. Want in onze tijd zijn er geen andere programma's dan die welke een verbetering willen bevorderen van de sociale structuur, de volksgezondheid, de welvaart, de veiligheid, de monetaire stabiliteit en de culturele ontwikkeling! Vandaag is het voor iedereen, van de schoenpoetsers tot de algemeen directeur, duidelijk wat alleen kan! Wie zal in zijn programma

verklaren: "Wij laten de kinderen niet turnen, omdat wij willen dat zij een dikke buik hebben< ? Of als een partij verklaart: >Wij propageren het roken van hasj<, dan worden ze de laan uitgestuurd! Dus de programma's zijn vrij onbeduidend geworden! Ze worden nooit vervuld! Het zijn niet meer dan de slogans van reclamebureaus, bedoeld om groepen ijskoude egocentristen en egoïsten aan de macht te houden

Luister, dat is het hoofdthema van de laatste zin die hier naar voren komt, maar het laat zich niet gelden. Het onderdrukte lijden komt in volle hevigheid naar voren. Daar, nu zijn we in B flat mineur, en wat volgt is zoiets als een liefdesmonoloog die je bijna in woorden zou kunnen vatten, voel je? Er is ongelukkigheid en angst En daar, in het derde deel, komen opnieuw de liefdesherinneringen van de inleiding" Henk had lang geluisterd naar de muziek van dit genie.

Toen zei hij in gedachten: "Het is helaas zo dat de bevestiging van de doelstellingen van een partij uiteindelijk alleen mogelijk is voor een primitief type dat noch de intelligentie, noch de rijpheid heeft om de situatie werkelijk te doorzien. Daarom zal dit type, eenmaal aan de macht, onmiddellijk de tijdfactor inschakelen! Hij zal zeggen: Nu moet ik, om aan de macht te blijven, alle politieke tegenstanders zo snel mogelijk uitschakelen, alle posten met mijn mensen vullen en - zie je wel - in mijn programma verrotte compromissen sluiten en tot een schijnakkoord komen met groepen die op zichzelf vijandig zijn - of het nu met de kerk is, of met de communisten, of met de nazi's, of het nu met de haviken of met de duiven is, met democraten of republikeinen , alleen maar opdat ik aan de macht blijf! En door dit primitieve mechanisme zullen alle systemen uiteindelijk, bij wet, nooit de belangen vertegenwoordigen van de goeden, de fatsoenlijken, de armen en de kleinen. Alleen de machtpool zal steeds ondersteund worden. Begrijp je dat? Ik knikte. "De primitieve roept: >Wij moeten aan de macht blijven"< De partijleden roepen: >Ja"< De primitieve heeft zijn handen vol aan het elimineren of zelfs liquideren van hen die gevaarlijk voor hem kunnen zijn, met wie geen smerige compromissen kunnen worden gesloten. Je vraag van eerder - de Joden! Hitler en zijn gangstermaatjes wisten dat de Joden slimmer waren, dat zij een oudere cultuur bezaten - wat zeg ik ouder, cultuur is genoeg, de nazi's hadden er helemaal geen! - dat ze macht bezaten dankzij slimheid. Het was dus te verwachten dat de Joden Hitlers aartsvijanden zouden zijn, dat zij hem ten val zouden en moesten brengen! Dus Hitler voorzag hun strijd in het partijprogramma als een stimulans voor het gepeupel, en, eenmaal aan de macht, vernietigde hij de Joden! De Katholieke kerk wist heel goed dat zij bedreigd werd door de intelligentsia. Dus: dood ze snel, roei het gepeupel uit - ook al waren het er vele duizenden! Stalin wist dat de intellectuelen, dat iedereen die onafhankelijke socialistische gedachten ontwikkelde, een dodelijk gevaar voor hem vormde. Dus: dood ze, roei ze uit! Zelfs als het vele miljoenen waren! De Amerikaanse patentdemocraten vreesden dat hun corruptie en uitbuitende economische methoden aan het licht zouden komen. Dus: de heksenjacht van mr. McCarthy! Iedereen die niet voor de warmbloedige held van de Nieuwe Wereld was, iedereen die de geringste twijfel uitte, moest worden vervolgd, was een" "Communist," zei ik. "Dat klopt, een communist. Hij moest opgesloten worden, hij moest een werkverbod krijgen, hij moest geëlimineerd worden. Uit deze domheid, uit deze imbeciliteit, uit deze bekrompenheid, deze lage manier van denken, komen alle misdaden van onze aarde voort. Bekrompenheid is het ongeluk, niet het fundamentele kwaad van de mens"

Terwijl ik dit schrijf, hoorde ik dat de kinderen in het park Vrchlického sady in Praag speelden, lachten en schreeuwden, net zoals in de parken van Moskou en Rome, van New York en Warschau, van Peking en Johannesburg.

Henk zei: "Het is zo, het was zo, het zal altijd zo zijn, dat afzonderlijke mensen of groepen mensen een leer hanteren die op zichzelf juist is - er zijn er maar een paar, waarschijnlijk de grote godsdiensten, niet hun uitdragers, die sluit ik uit! - en vervolgens misbruiken om hun eigen macht te ontwikkelen. O, en de tegenbewegingen van vandaag over de hele wereld, onder alle regimes en in de kerk, die zeggen wat ik net heb gezegd, die gaan blindelings verder, zien spoken, en gooien het kind met het badwater weg, en vernietigen het laatste van wat goed! Onervaren in de feitelijke omstandigheden, onnadenkend en revolutionair, slaan de nieuwe profeten naar rechts en naar links en laten alles kapotgaan wat deze wereld nog bijeenhoudt ...!

Vrijheid! Vreugde! Tenminste in een intermezzo. De viool zong gelukzalig, de houtblazers jubelden mee... .

Henk zei, "Waarom heb ik het hierover? Waarom moet ik er de hele tijd aan denken? Omdat ik en jij en

wij allemaal elke dag met dit fenomeen te maken krijgen - op een kleine manier." "Je bedoelt bij BLITZ?" "Bij BLITZ, ja," zei hij verdrietig. "Er was de tijd van het begin, de tijd zonder ideologieën en stelregels en computers."

"Een mooie tijd," zei ik. Weg was het geluk en de vrijheid voor de viool. Wanhoop, verdriet en lijden kwamen naar voren. En de viool, de viool zong, zong in de gevangenis van zijn herinneringen en zijn verlangen. "Een goede tijd," zei ik weer.

Henk knikte en zoog aan zijn pijp. "Omdat we geen ideologie hadden," zei hij, "geen schema's, geen dogma's. Vandaag kunnen we de schoonste en beste onderwerpen ter wereld kiezen. Op het moment dat wij ze in woorden en beelden omzetten binnen het kader van dit apparaat, zijn ze bedorven, allemaal! Kijk naar je eigen reeks triomfen. Wat is er eigenlijk mis met zinnige seksuele voorlichting?" "Niets," zei ik. "Niets," zei hij. "In ons communicatietijdperk zou een dergelijke seksuele voorlichting van harte worden toegejuicht - ware het maar, en hier zijn we dan, dat de hele onderneming niet van meet af aan was opgezet om de heer Herford en zijn oudje krom en kreupel te laten verdienen!" "En ik ook," zei ik. "En jij ook, en ik ook, en wij allemaal ook," zei Henk. "In de bijbel die Herford zo graag leest, staat: Als u niet tot bezinning komt, zult u allen omkomen. Hij schudde zijn hoofd, "We zullen niet nadenken. Niemand. Niemand in deze wereld. Niet wij kleintjes, niet de groten. We zullen allemaal ten onder gaan."

Het volle orkest begon, nog eenmaal verzamelde de viool al zijn kracht in een tragische opstand, dan, het hart beroerend, vervaagde zijn laatste afscheid.

Het was een grote stad met veel mensen, en de stad was omsloten door machtige muren, niemand kon de stad verlaten, en binnen de muren waren er vier enorme torens die hoog in de lucht rezen. En boven op de torens stonden monsterlijk hoge figuren die onophoudelijk hun dreunende stemmen lieten klinken. En door de straten van de machtige stad liep Fräulein Louise aan de zijde van haar lieveling, de dode rijksarbeidsdienstman en oud-filosofiestudent uit Rondorf bij Keulen. En Fräulein Louise was heel blij dat de leerling bij haar was, want zij voelde zich verloren en zonder bescherming in de oneindig grote stad.

En de gestalte op de eerste toren riep uit: "Komt tot mij, allen die vermoeid en belast leven! Jullie zijn allemaal gelijk geboren! Jullie hebben allemaal gelijke rechten! Jullie hebben allemaal dezelfde bescherming tegen honger, gebrek en angst! Streef naar geluk! Houd vast aan de idealen van rechtvaardigheid, matigheid, onthouding, bescheidenheid en deugd!" Maar het volk dat voorbij snelde was geenszins gelijk geboren, bezat geenszins dezelfde rechten en dezelfde bescherming tegen honger, nood en vrees, en van rechtvaardigheid of deugd was weinig te bespeuren. Integendeel, er waren armen en rijken, gekleurden en blanken, onderdrukkers en onderdrukten, uitbuiters en uitgebuiten, misdadigers en slachtoffers, vervolgers en vervolgd. En Fräulein Louise vroeg haar vriend: "Wie schreeuwt daar op de eerste toren?" En de student antwoordde: "Dat is de woordvoerder van de democratie."

En de figuur op de tweede toren raasde: "Vervloekt zijn alle zondaars die zich overgeven aan vleselijkheid! Vervloekt zij voor eeuwig en altijd, en brandend in de vuren der hel, allen die in hun zinnen en begeerten uitleven wat te maken heeft met seks en met alle andere aardse driften!" En de mensen die zich langs Fräulein Louise haastten, bogen het hoofd, en in hun gezichten waren angst en schuld te lezen. En Fräulein Louise vroeg haar vriend: "Wie schreeuwt daar op de tweede toren?" En de student antwoordde: "Dat is de leider van de christenen."

En de figuur op de derde toren donderde: "Vecht voor de dictatuur van het proletariaat! Vernietig het kapitalisme! Streef naar corruptie en immoraliteit! Bouw de zuivere staat van arbeiders, boeren en intellectuelen!" En de mensen bogen hun hoofd in bitterheid en angst, en niemand durfde Fräulein Louise aan te kijken, en zij vroeg de student: "Wie is dat die op de derde toren staat?" En de student antwoordde: "Dat is de leider van de communisten!"

En zij liepen door eindeloze straten en hoorden de reusachtige figuur op de vierde toren brullen: "Wees moedig en sterk en bereid uw leven te geven voor het vaderland! Vernietig het gebroed van het Joodse kwaad! Laat zuiverheid en eer je doel zijn in het leven voor de toekomst van je volk en het geluk van je kinderen!" En de mensen doken nog lager en haastten zich nog sneller, en hun gezichten weerspiegelden de vastberadenheid van de terreur en de angst waaronder zij gebukt gingen, en Fräulein Louise vroeg de student: "Wie is het die op de vierde toren staat?" En de student antwoordde, "Het is

de leider van de Fascisten!" En er was een grote ellende over deze stad, want Fräulein Louise zag hoe al haar mensen leefden onder de druk van de vier machtigen op de torens en niet in opstand durfden te komen en in gevangenschap en slavernij verkeerden. En Fräulein Louise voelde zich hierover zeer bedroefd ...

Zo begon een droom die Luise Gottschalk had in de lege coupé van een passagierstrein die van Rotenburg naar Hamburg vertrok, drie kwartier nadat zij uit de Keulse trein was gestapt. De trein was nog bijna leeg en stopte heel vaak. Fräulein Louise had zich vast voorgenomen om koste wat kost wakker te blijven, want zij wist dat zij nu voorzichtig moest zijn, veel voorzichtiger dan voorheen. Maar haar vermoeidheid was sterker en spoedig sliep zij en beleefde deze vreemde droom. Later vertelde zij mij daarover en over wat haar in Hamburg is overkomen - wat ik nu opschrijf. Ze zei: "Het was een vreselijke droom. En zo eng. En ik weet niet eens meer precies of ik het gedroomd heb, of ik het echt gezien heb. Toch was het zeker een genade voor mij dat ik het mocht meemaken... ." "En wat gebeurde er daarna?" vroeg ik.

Fräulein Louise zei dat zij het zich nog precies herinnerde, en dat het haar zeker was toegestaan in de toekomst te kijken. Het volk kon plotseling zijn verschrikkelijke onvrijheid en de verschrikkelijke stemmen van de vier machtigen niet langer verdragen. Deze stemmen werden zwakker, toen werden ze overstemd door de kreet: "Vrijheid!" En deze schreeuw van één werd de schreeuw van honderdduizenden, van miljoenen: "Vrijheid! Vrijheid! Vrijheid!" En er brak een revolutie uit in de omsloten stad, en de Fräulein Louise en de leerlinge waren er getuige van, en Fräulein Louise zag hoe groepjes mensen als mieren de vier hoge torens beklommen. Talloze mensen vielen, maar er volgden er steeds meer, en ten slotte bereikte de massa de sokkels waarop de vier heersers stonden. En de massa's weerloze mensen vielen de tirannen aan, en er ontstonden wilde gevechten, en lichamen vlogen bij duizenden door de lucht, terwijl de heersers terug vochten, maar ten slotte waren de wanhopigen de overwinnaars, en zij wierpen de tirannen van hun torens en sloegen hen met zware stenen neer.

Een geweldig gejuich ging op toen de heersers dood waren, en de miljoenen vielen nu aan tegen de muren die de stad omringden, en onder deze aanval stortten de muren in, en de massa's stroomden de stad uit, terwijl hun roep opsteeg naar de hemel: "Vrijheid!" En Fräulein Louise en de student werden door de razernij meegesleept en struikelden over de resten van de muren, voor de stad uit. En Fräulein Louise dacht: Eindelijk zullen de uitgebuitenen hun beloning vinden, de angstigen vrede, de onderdrukten gerechtigheid, de geslagenen en geknechten verlossing, de ellendigen medelijden, de verlatenen troost. Maar zelfs terwijl zij dit dacht, hoorde zij geschreeuw uit de menigte en zag zij groepen mensen in de menigte, meer en meer, meer en meer, en zij hoorde meer en meer geschreeuw. "Nu heb je vrijheid, maar zul je in je eentje je weg erin kunnen vinden?"

"Nee, dat doe je niet!"

"We moeten je helpen!"

"We zullen je laten zien hoe je in vrijheid kunt leven!"

"Wij zullen u verkopen wat u nodig hebt in vrijheid!"

"Door ons, zal uw vrijheid het paradijs zijn!"

En de miljoenen, die juist in het bezit van de vrijheid waren gekomen, vergaten alle dromen, die zij in de hel van hun stad hadden gedroomd, en nu werden hun nieuwe dromen verkocht door hen, die onder elkander schreeuwden. En zij die onder elkaar schreeuwden waren de kooplieden. De kooplieden prezen hun medemensen voor wat zij, nog volkomen hulpeloos en verward, nu zogenaamd nodig hadden, nu zogenaamd van droomden. En dat, schreeuwden de kooplieden, was rijkdom en luxe, liefde en lust, zelf verwennerij, carrière en bezit, roem, succes, kennis, wereldsheid, macht, schoonheid, mannelijkheid, vrouwelijkheid, seks, dronkenschap, avontuur en nog duizend andere dingen. En de mensen, die juist uit de grote slavernij ontsnapt waren, geloofden diegenen onder hen, die de handelaars waren, en zij kochten en kochten en vielen dadelijk in nieuwe slavernij, en Fräulein Louise zag met leedwezen hoe de gezichten der verleidden veranderden, hoe zij vergingen, lelijk werden, verrotten en zich met bulten bedekten als met een pestilentie.

Verminkt door hebzucht waren de gezichten van hen aan wie de kooplieden rijkdommen verkochten, uitgebrand en leeg de gezichten van hen aan wie de kooplieden de wildste orgieën leidden, verzonken en grijs de gezichten van hen die reeds door de kooplieden het slachtoffer van dronkenschap waren geworden. Woest de gezichten van hen die in weelde verkeerden, wreed de gezichten van hen die

macht bezaten, versteend de gezichten van hen die een loopbaan hadden, ijdel de gezichten van hen die roem hadden, slecht de gezichten van hen die bezittingen hadden, hooghartig de gezichten van hen die kennis hadden gekocht. En de ophef werd nog uitzinniger, het volk haalde nog meer dromen bij de kooplieden, wier stemmen oneindig veel luider klonken dan de stemmen van de vier heersers daarvoor: "Koop, gij volk, koop! Koop! Koop! Koop!" En de mensen kochten en kochten en kochten. Maar alles wat zij kochten was nietig. Want de kooplieden hadden hun niets dan dromen verkocht.

Henk was mijn kamer binnengekomen terwijl ik deze laatste pagina's schreef. Hij had alles gelezen. Nu zei hij, "Wat een droom." En hij zoog aan zijn pijp en blies een wolk tabaksrook uit en staaarde naar de pagina's die ik helemaal had overgetypt en zei: "De handelaren. De droom-verkopers. Wij, jongen, wij bij BLITZ, zijn niets anders. Wij nemen de mensen aan die in hun wereld leven als in een gevangenis, als achter hoge muren, de mensen die vrijheid willen, absolute vrijheid, en wij verkopen hen - wat? Dromen van vrijheid." "Dat was een droom van Fräulein Louise," zei ik. "Ze was bang. Bang voor de enorme stad Hamburg. Bang voor wat er met haar zou gebeuren in deze vreemde reuzenstad." "Het was meer," zei Henk. "Er is altijd meer met uw Fräulein Louise. Ze heeft onbewust iets begrepen wat bijna altijd alleen de verkeerde mensen begrijpen." "Namelijk wat?"

"Namelijk, dat de roep om absolute vrijheid tot dwaling leidt, net zoals de roep vanuit de vier torens dat deed. Mensen zijn nog te onvolwassen voor absolute vrijheid. Zij die dit weten, zoals de handelaars, kunnen hen telkens weer tot slaaf maken, hen in de slavernij van de informatie en de dwang tot consumeren en proeven brengen, en hun mateloze zaken met hen doen. Als de mensen echt volwassen waren, zouden ze zich eerst en vooral bevrijden van ons, de handelaars. Maar dat zijn ze niet, en daarom kunnen ze niet ... ! "Wij handelaren, wij droomverkopers," zei ik. "Wat zijn we aan het doen? Wij - en wij zijn geen haar beter dan Lester, Herford en Stahlhut, wij zijn even schuldig - onderzoeken op ingenieuze wijze hoe wij het best naar de mond van het volk kunnen schrijven, doelbewust en zonder scrupules de laagste instincten volgend, want die zijn altijd het sterkst. Wij weten dat meer dan de helft van onze bevolking de voorkeur geeft aan kunstmatige idylles boven echte informatie over de wereld waarin zij leven. We zijn dit arme volk systematisch aan het afstompen. Hoe wilt je van mensen die onze onzinverhalen over - bijvoorbeeld - de absurde nep problemen van de vorstenhuizen verslinden, volwassen politieke mensen maken?"

"Dat wil je ze niet maken," zei Henk. "Dat is waarom we hen deze verhalen voorschotelen. In ons tijdperk van steeds perfectere communicatie is de massa steeds meer aangewezen op informatie uit de tweede hand. En wij manipuleren dat! We verklaren een onherstelbaar ingewikkelde wereld in gruwelijke vereenvoudiging. Dit zijn de dromen die we verkopen! Wij verkopen de >simpele man< en de >simpele vrouw< een permanente ontsnapping aan de realiteit. En onszelf gerust te stellen: Zijn we hier eigenlijk niet goed mee bezig? Is het dagelijkse leven niet hard en wreed genoeg? Verdienen de eenvoudige man en de eenvoudige vrouw hun ontsnapping niet? En wat de schijnproblemen van de koningshuizen betreft: waren - afgezien van uw reeks Verlichting - de grote series over keizers en koningen niet onze grootste successen? Hebben we de monarchie niet jarenlang als ideaal verkocht?" "Het heeft te maken met ons nationale karakter," zei ik. "Het bevredigt onze behoefte aan onderdanigheid, ons verlangen naar vrijwillige dienstbaarheid."

"Nee," zei Henk. "Ik denk dat dat anders is Wij verkopen geen bevrediging van de behoefte aan onderwerping, maar een van die genealogische behoefte. Wij verkopen de droom dat een gezin altijd zal blijven bestaan, dat het groot en waar is, dat het niet kan vergaan. Wij verkopen de droom van een leven in pracht en praal! Farah Diba en Fabiola! Huwelijksverhalen van de rijken! We haten de droom van de held. Filmhelden, sporthelden, beroemdheden in het algemeen! Met al dergelijke verhalen sussen wij de kopers van onze dromen, en zo vergeten zij alle verdriet over hun eigen familie, over de onzekerheid van hun eigen omstandigheden, waar steeds meer mensen bang voor zijn. We wentelen alle zorgen van de massa af op gezonde symbolische figuren. De waarheid gaat natuurlijk verloren in het proces. Maar de lezer is opgelucht. Hij wanhoopt niet. Voorlopig. We verkopen anti-verval dromen Henk legde een hand op mijn schouder en zei: "Blijf schrijven, Walter. Haast je. De tijd dringt. Schrijf het allemaal op, allemaal." "Ja, Henk," zei ik. En bleef schrijven.

Citaten uit "De stof waarvan dromen gemaakt zijn" van Johannes Mario Simmel (1924-2009).

Toch wel eigenaardig dat een hele kleine minderheid vrijwel alle aardse goederen bezit en de grote meerderheid het moet doen met de restjes. Alles is in navolging van monotheïsme en kapitalisme tegenwoordig geschikt om geprivatiseerd te worden. Kerk en staat hebben lang geleden de handen ineen geslagen en de kudde voor eigen roem en macht onder elkaar verdeeld. Het onderwijs schept uitsluitend makke schapen, maakt van unieke wezens gewillige robots. Zowat alle overheidstaken zijn inmiddels geprivatiseerd en als er dan iets mis gaat kan de overheid, lees belastingbetaler, voor de schade opkomen.

De door banken bepaalde voortdurende economische groei en de totale afhankelijkheid van het Ahrimanische bankenstelsel geeft weinig hoop op een gezonde toekomst voor ons nageslacht. Toch blijft de enige steekhoudende remedie: “Wakker worden of zelfrealisatie.” De mens die zich waarachtig realiseert wie of wat hij of zij daadwerkelijk is, die zich realiseert door eigen toedoen het goddelijk stelsel geperverteerd en tot robot gedegradeerd te hebben. De mens die zich bewust wordt van waanzinnige afhankelijkheid van een destructief systeem, niet zozeer de manier waarop onze samenleving functioneert maar bovenal het eigen functioneren als robot in een samenleving van robots. Het biedt geen soelaas om de wereld te veranderen, het heeft alleen zin om het heft in eigen hand te nemen en je af te vragen: “Wie ben ik?” Bestond ik al toen ik geboren ben, besta ik ook als ik slaap of gestorven ben en ben ik aan verandering onderhevig. Wanneer je al deze vier vragen met ja beantwoord hebt, lieg je dat het gedrukt staat. Je bestond al bij je geboorte, bestaat ook in je slaap en zelfs nog na jouw dood, maar je bent niet aan verandering onderhevig. Alles wat aan verandering onderhevig is zijn dingen en jij bent geen ding, jij bent het waarnemen van dingen inclusief jouw lichaam, jouw gedachten en jouw gevoelens. Jij bent het eeuwig nu waarnemende dat veranderingen, ervaringen en dingen waarneemt zonder zelf een ding te zijn. Je verkeert bijvoorbeeld in de veronderstelling dat jij jezelf kunt herinneren, maar jij kunt slechts oude ervaringen, gedane zaken herinneren die jij destijds hebt waar genomen. Dat herinneren doe je altijd nu en jezelf, als het waarnemend vermogen destijds, kan je, hoe je het wend of keert, onmogelijk herinneren. Nu is en blijft nu! Robots zijn aan verandering onderhevige dingen die hun bestaan danken aan het waargenomen worden. Wij zijn waarnemen puur, wij zijn één! Mens ken uw zelf.

Kerk en staat, twee handen op één buik.

Schloss Corvey; links Keizer Karel de Grote en rechts Paus Leo III

Karel de Grote werd geboren in 742 of 748 als de zoon van de Frankische koning Pepijn de Korte. Na het overlijden van zijn vader in 768 werd het Frankische rijk verdeeld onder Karel en zijn jongere broer Carloman. Drie jaar later kwam Carloman echter onder verdachte omstandigheden om het leven en riep Karel zichzelf uit tot de enige koning der Franken. Onder zijn heerschappij werd het Frankische Rijk, dat aanvankelijk bestond uit het huidige Frankrijk, Nederland en delen van Duitsland, uitgebreid met Italië, Beieren, Saksen en het noorden van Spanje.

Een christelijke keizer

Karel was vanaf zijn jeugd een overtuigd christen en zag het christendom als de ideale manier om het grote aantal inwoners van zijn rijk te verenigen. Zo vaardigde hij na de verovering van Saksen in 780 een wet uit die alle inwoners verplichtte zich te bekeren tot het christendom, op straffe van de dood. De Abdij van Corvey behoorde tot de Karolingische rijksabdijen en fungeerde als centrum en uitvalsbasis voor kerstening in het “Heilige Roomse Rijk”. Ook hield Karel zich nadrukkelijk bezig met het christelijk onderwijs en mengde hij zich regelmatig in kerkelijke aangelegenheden, maar desalniettemin onderhield hij een goede relatie met het Vaticaan. Zo verjoeg hij op verzoek van Paus Adrianus I in 774 de Longobarden uit Noord-Italië omdat zij een bedreiging vormden voor Rome.

Paus Leo III vraagt om hulp

Ook in het jaar 799 vroeg het Vaticaan Karel de Grote om hulp. Enkele leden van de pauselijke curie waren namelijk in opstand gekomen tegen Paus Leo III en hadden geprobeerd zijn ogen uit te steken en zijn tong eruit te trekken. Leo wist te ontsnappen en vluchtte naar Karel, die vervolgens een jaar later met zijn leger naar Rome trok en de Paus in zijn positie herstelde. Op 25 december 800 werd Karel de Grote vervolgens door Paus Leo III gekroond tot Keizer. De Frankische koning was hiermee de eerste vorst die deze titel toegewezen kreeg sinds de val van het West-Romeinse Rijk in 476. Historici achtten

het inmiddels waarschijnlijk dat de benoeming tot Keizer onderdeel was van een vooraf opgestelde overeenkomst tussen Karel en Leo.

Inmiddels 1000 jaren later.

Mayer Amschel Bauer was een succesvol koopman en bankier en stichter van het Huis Rothschild. Het verwijst naar een joodse bank dynastie die vandaag de dag nog steeds actief is in het bankwezen, met name op het gebied van investeringsbankieren en vermogensbeheer. De familienaam is ontstaan omdat de residentie in de Frankfurtse Judengasse "zum Roten Schild" werd genoemd. De familie behield de naam Rothschild, zelfs toen zij later van woonplaats veranderden.

Mayer Amschel werd geboren op 23 februari 1744 in de Judengasse. Aanvankelijk werd hij naar een Talmoedschool in Fürth gestuurd, maar na de dood van zijn ouders werkte hij voor de firma van Wolf Jakob Oppenheim. Oppenheim was een "hofleverancier" die als zelfstandig koopman de adellijke hoven voorzag van luxegoederen. Daarnaast verrichtte hij financiële transacties en handelde hij in antiquarische munten.

Rothschild gebruikte de kennis die hij in de firma had opgedaan toen hij in 1764 naar Frankfurt terugkeerde en zijn eigen bedrijf opzette. Met zijn onderhandelingsvaardigheden en connecties kon hij spoedig contacten leggen met de latere keurvorst Wilhelm van Hessen en munttransacties met hem uitvoeren. Op verzoek van Rothschild werd hem uiteindelijk de titel van gerechtsfactor toegekend. Deze titel gaf hem geen extra rechten, maar voortaan kon hij een gedenkplaat presenteren met het opschrift "M.A. Rothschild, Hofleverancier onzer Verlichte Hoogheid, Erfprins Wilhelms van Hessen, Graaf van Hanau". De titel bracht prestige en trok klanten aan.

Vanaf 1785 knoopte Rothschild een zakelijke relatie aan met een van de rijkste vorsten van het Heilige Roomse Rijk der Duitse Natie, landgraaf Wilhelm IX van Hessen-Kassel. Dit leidde ertoe dat hij uiteindelijk nauw samenwerkte met de financieel adviseur van de keurvorst en de financiële transacties van Wilhelm in heel Europa uitvoerde.

In 1770 trouwde hij en kreeg in totaal twintig kinderen. Naarmate de internationale handel toenam, maakte hij zijn zoons zakenpartners en bleef hij zelf aan het roer van het bedrijf. Deze steun gaf Rothschild de tijd om campagne te voeren voor gelijke rechten voor Joden. In 1811 vaardigde de groothertog van Frankfurt eindelijk het Emancipatie Edict uit, dat de joden in Frankfurt op gelijke voet plaatste met de andere burgers. In 1812 werd Rothschild lid van het kiescollege van Frankfurt. Hij stierf op 16 september van datzelfde jaar.

In zijn testament werden de opvolging en het beheer van het familiebedrijf duidelijk geregeld. Zo mochten alleen familieleden belangrijke posten in het bedrijf bekleden en moest het hoofd van de familie altijd de oudste zoon van de oudste zoon zijn.

Tegenwoordig is de grootste onderneming van de Rothschild-familie "Rothschild & Co", de centrale holding voor de zaken van de Britse en Franse Rothschild-takken. Haar voornaamste activiteiten zijn investment banking, corporate banking, private banking en private equity. Andere bedrijven zijn "Groupe Edmond de Rothschild" en "RIT Capital Partners" en last but not least de BIS bank in Basel. De BIS bank, hoofdzetel en het anker van het financiële systeem, wordt niet zonder reden "het financiële Vaticaan" genoemd. De BIS is geworden wat Montagu Norman, Hjalmar Schacht en Benjamin Strong al in de 20er jaren voor ogen had, al dan niet daartoe geïnspireerd door Rothschild, de belangrijkste aandeelhouder van de Bank of England.

Bijna dood ervaringen zijn eigenlijk bijna levend ervaringen!

Sterrenbeeld Weegschaal, element Lucht

Het zonlicht verhoudt zich tot het maanlicht, als het ware zelf tot ons ego!

Vanochtend vroeg werd ik wakker, het was al volop dag en toch stond de volle maan helder stralend boven het dak van de burens. In eerste instantie was het voor mij zoiets van: "Hoe kan dat, zo helder" en toen drong de boodschap tot mij door. Wij ervaren ons zelf als persoonlijkheid (de som van onze positieve en negatieve ervaringen en talenten inclusief de bijbehorende verpakking, ons lichaam). Deze persoonlijkheid noemen we ik (ik ben, ik denk, ik voel, ik weet, ik etc.), terwijl ego eigenlijk een beter passende benaming is. Ten onrechte denken velen dat hun ego alleen uit negatieve karaktertrekken bestaat maar dat komt niet overeen met de werkelijkheid. Ons ego is de som van al onze persoonlijke

interpretaties van positieve en negatieve ervaringen. Ons ego doet zich voor alsof het bewustzijn heeft, alsof het autonoom is, terwijl het slechts de weerspiegeling van het ware zelf bewustzijn is. Zo ben ik nu éénmaal, zo kent iedereen mij, mag ik mij even voor stellen etc. draait steeds om iets wat wij beschouwen als: "DAT BEN IK". Maar, zo ben ik nu éénmaal betreft een zelfbedacht spiegelbeeld dat net als het maanlicht, een fata morgana, een weerspiegeling is en doet alsof het "eigen" is. De maan schijnt net zomin als ons "dat ben ik" een eigen bewustzijn heeft. Allemaal spiegeling, allemaal waan, allemaal illusie! En die stralende maan aan die stralend blauwe hemel wekte mij met deze werkelijk éénmalige metafoor! Dat was voor mij een schitterende boodschap. De maan, jouw ego moet niet verdwijnen, maar jij moet je realiseren. Als jij wakker wordt gaat jouw maan onder!

Bijna dood ervaringen betreffen ons ego dat doodsangsten uitstaat wanneer jij wakker wordt. Bijna dood ervaringen schenken ons de kans om egoïschheid te ervaren.

Het begrip, "Bijna dood ervaring", handelt over twee totaal verschillende ervaringen! De één is het gevolg van klinisch dood zijn met meestal de daarbij behorende tunnel ervaring, terwijl bij de ander de onbegrensde van bewustzijn ervaren wordt tijdens bewusteloosheid. In het tweede geval (bewusteloos) neemt men zichzelf waar buiten het eigen lichaam. In het eerste geval (klinisch dood) neemt men zichzelf fysiek waar in een onbekende omgeving. Dit tweede geval (bewustzijn onder narcose) wordt eerst uitgebreid verklaard. Een patiënt wordt onder narcose gebracht en ervaart zich plotseling buiten het eigen lichaam en in staat om alles te volgen en te onthouden wat er tijdens de operatie in de operatiezaal gebeurt. Het bewustzijn van de patiënt is, door de narcose, plotseling tot iets onbekends in staat. Het bewustzijn van de patiënt is, door de narcose, plotseling niet gebonden aan het lichaam. De materialistische wetenschap gaat er vanuit dat alles meetbaar is en dat het universum uit meetbare dingen bestaat. De materialistische wetenschap neemt aan dat materie op een zeker niveau van ontwikkeling ook bewustzijn ontwikkelt en dat ook bewustzijn een ding is. Er zijn zelfs wetenschappers die menen te kunnen aantonen dat bewustzijn korrelvormig is. Maar bewustzijn is geen ding, bewustzijn is onvoorwaardelijk en dingen zijn altijd voorwaardelijk! Het is dus niet zo dat de vorm bewustzijn ontwikkelt, het is bewustzijn dat vorm aanneemt! Niets kan vorm aannemen of behouden zonder bewustzijn! Zodra bewustzijn vorm aangenomen heeft, is bewustzijn beperkt door deze vorm. Beperkt maar nog steeds vormloos, onvoorwaardelijk! Daardoor ontstaan weliswaar niveaus van bewustzijn, maar bewustzijn is nog steeds geen ding. Ook de mens kan meer of minder bewust zijn, meer of minder intelligent zijn. M.a.w. een druppel water of een oceaan zijn allebei water. Voor elektriciteit maakt het geen verschil of het gebruikt wordt voor verwarming, stofzuigen, koelen of verlichting.

Bijna dood ervaringen schenken ons de kans om verlichting te ervaren.

Een ander woord voor bewustzijn is geest en geest is onvoorwaardelijk, geest is geen ding! Wij zijn geest, hebben een ziel en een lichaam. Ziel en lichaam zijn dingen, zijn voorwaardelijk. Daarnaast hebben mensen omtrent hun derde levensjaar iets eigenaardigs ontwikkelt. Omtrent ons derde levensjaar zijn we begonnen om IK te zeggen als we ons zelf bedoelden. In werkelijkheid handelt het hier niet eens over ons zelf maar over ons lichaam en zijn ervaringen. Deze fysieke zintuiglijke ervaringen worden door ons geïnterpreteerd. Tot zover is er niks aan de hand, maar vervolgens doet de mens iets unieks, iets dat alleen mensen doen. Hij of zij identificeert zich met de eigen interpretaties en de som van deze interpretaties is een gedachtebeeld, is ons EGO waartegen we IK zeggen. Telkens wanneer we IK zeggen of denken, vormen (programmeren) we dit gedachtebeeld, dit EGO. Wij programmeren ons ego telkens wanneer we ik zeggen of denken, maar dat ego heeft geen werkelijkheidswaarde, dat ego is een programmeerbare gedachte en als zodanig een waan. Aan deze waan zitten we vast omdat we zijn gaan geloven dat we deze waan zijn en dat deze waan berust op objectieve ervaringen in plaats van uiterst subjectieve interpretaties. Dat het subjectieve interpretaties zijn is niet het probleem, maar dat wij ons daarmee identificeren maakt dat ons ware zelf naar de achtergrond is verdrongen, verdrongen door een gedachtebeeld. Omdat dit gedachtebeeld gekoppeld is aan dingen, aan ons lichaam, heeft dit gedachtebeeld onder narcose geen invloed meer op ons bewustzijn, op ons ware zelf en dat ervaren we dan bewust. Tijdens diepslaap zijn we in dezelfde toestand alleen ervaren de meeste mensen dat niet omdat dan het ego nog suggereert de baas te zijn. De

ervaring onder narcose is ook geen bijna dood ervaring, het is een pure ervaring van verlicht zijn, de ervaring van verlost te zijn van de waan van het ego! Verlicht zijn betekent: “Worden als de kinderen en verlost zijn van de identificatie met een zelf gecreëerd gedachtebeeld, met de waan genaamd ego!” Het vereist enige uitleg, om te kunnen begrijpen hoe het functioneert in het geval van klinisch dood zijn en het zichzelf fysiek waarnemen in een onbekende omgeving. Ons menselijk lichaam, ons waarnemingsvoertuig bestaat uit vier, in elkaar sluitende lichamen; het zichtbare of fysieke lichaam, het etherlichaam, het astraallichaam en het mentaallichaam. Deze vier worden ook wel het vierkant van bouw genoemd. Klinisch dood is de mens wanneer in het fysieke lichaam geen hart- en hersenfuncties gemeten kunnen worden. Het ontbreken van hersenfuncties zegt overigens niets over bewustzijn! In de toestand van klinisch dood zijn, is een deel van het etherlichaam samen met het astraal en mentaallichaam gescheiden van het fysieke lichaam en de rest van het etherlichaam.

Bijna dood ervaringen schenken ons de kans om éénheid te ervaren.

In deze situatie neemt het bewustzijn de zogeheten fijnstoffelijke lichamen waar en ervaart bijvoorbeeld het gaan door een tunnel. Ook hier is helaas nog steeds sprake van identificatie, terwijl het toch om een zuiver egoloze ervaring gaat! Het waarnemen van een gebeurtenis, het ervaren van de mogelijkheid om de realiteit ook zonder fysiek voertuig waar te nemen, is ook hier het ervaren van verlichting en ook hier claimt het ego deze ervaring bij het terugkeren in de waaktoestand. De mens komt weer bij bewustzijn, maar dit bewustzijn is ondergeschikt aan het ego, is de slaaf van zijn of haar waan. Laat je niks wijsmaken, verlicht zijn is jouw natuurlijke toestand, verlicht zijn is jouw geboorterecht en alleen jouw ego staat jou in de weg om dit te ervaren! Het eten van de vruchten van de boom van kennis van goed en kwaad vormt ons ego en dreef Adam en Eva uit het paradijs. Zij werden naakt bevonden, d.w.z. zij identificeerde zich met hun lichamen en mochten daarom onder geen voorwaarde eten van de boom des levens, want dan zouden zij eeuwig in deze onaangename toestand blijven. Onze lichamen zijn sterfelijk, maar ons ware zelf is onsterfelijk. Onsterfelijk is alleen bewustzijn, want bewustzijn is geen ding! Wanneer je dit hele verhaal toch wat vaag vindt, wat zweverig dan heb jij je waarschijnlijk nog nooit afgevraagd wie of wat jij werkelijk bent, hoe jouw lichaam functioneert of hoe het kan dat jouw buik vele malen intelligenter is dan jouw hoofd. In jouw lichaam kan met moderne technieken aangetoond worden dat denken gepaard gaat met elektrische impulsen en dat de contracties van jouw hart en de peristaltische beweging van jouw darmen eveneens dankzij elektriciteit functioneren. Jouw hersenen zijn, in tegenstelling tot jouw buik, niet in staat tot multitasking.

Bijna dood ervaringen schenken ons de kans om onbevlekt zijn te ervaren.

Jouw lichaam gebruik je 2/3 van jouw tijd min of meer bewust en 1/3 onbewust. Waar ben jij dan? Besta jij alleen als je wakker bent, of besta je ook in diepslaap. Als jij in diepslaap niet bestaat, dan ben je dus elke nacht dood en wordt je elke ochtend opnieuw tot leven gewekt. Maar ondertussen wordt jouw lichaam wel zichtbaar en merkbaar ouder. Als jij je afvraagt wie jij bent en niet wat jij hebt, dan blijft uiteindelijk bewustzijn als enige optie over en bewustzijn is geen ding. Laat je nooit wijsmaken dat je een ding bent en tracht te ervaren hoe het is om gewoon jezelf te zijn. Beide vormen van bijna dood ervaring zijn geen bijna dood ervaring maar het ervaren van verlichting, waarbij het ware zelf ervaren wordt zonder egofilters. Voor het ego betekent verlichting de dood waaraan het zich, meestal met succes, bij het tot bewustzijn komen, tracht te ontsnappen. Geloof in dit zelfbedachte waanbeeld (ego) ziet kans om zelfs verlichting te verduisteren! Wat hebben onbevleete ontvangenis, bijna dood ervaringen en zonde met elkaar gemeen? Adam en Eva zondigden met, zoals hiervoor verklaard, alle bekende gevolgen. Het geloof in, en de identificatie met het ego verduisteren het ware zelf en dat is zonde. Zonde omdat daarmee de oorspronkelijke éénheid teniet wordt gedaan. Het is zoals Faust zegt: “Twee zielen huizen in mijn borst!” en de echte, het ware zelf wordt ontheiligt door het lagere zelf, het virtuele zelf, ons ego. Een gedachtebeeld (ego) neemt, dankzij identificatie de plaats in van het ware zelf. Dat is zondigen!

Bijna dood ervaringen schenken ons de kans om zondevrij zijn te ervaren.

Als er niet geïdentificeerd wordt, is de oorspronkelijke éénheid ongeschonden en is de mens heel of

heilig. Als deze éénheid hersteld wordt noemen we dat verlichting! Een mens is verlicht als de zonde, de identificatie met het ego opgeheven wordt en het ware zelf de rechtmatige plaats weer kan innemen. Maria en Jozef waren lid van de Essenen en bekend met deze gang van zaken. Zonder zonden is een mens heilig, heel en wordt geslachtsgemeenschap niet bevlekt door zonden. Gaat heen en zondigt niet meer, wil niks anders zeggen dan dat jij je niet meer identificeren moet met de ervaringen van jouw lichaam, jouw ervaringsvoertuig. Niet alleen Essenen waren op de hoogte van de betekenis en gevolgen van identificatie. Ook Albigenen, Waldensen, Katharen etc. streefden een zelfde levenshouding na en zijn door de zogenaamd christelijke kruistochten vervolgd en omgebracht. Het wordt tijd dat bijna dood ervaringen in het juiste daglicht worden geplaatst en dat deze ervaring van verlichting niet meer afgedaan wordt met de onzin van een gedachtebeeld. Ons ego, ons zelfgeschapen gedachtebeeld en onze identificatie daarmee hebben de ontwikkeling van ons individuele bewustzijn mogelijk gemaakt en schenken ons nu de mogelijkheid om dat bewust weer los te laten en terug te keren in de paradijselijke toestand, die ons geboorterecht is. Wij zijn heilig, wij zijn verlicht, wij zijn in essentie (Essenen) zonder zonden, alleen beseffen wij ons dat te weinig!

Bijna dood ervaringen schenken ons de kans om ons ware zelf te ervaren.

Ons ego is een zelf geschapen gedachtebeeld waaraan we letterlijk gehecht zijn! Ons ware zelf, bevrijd van de ballast van egofilters, betekent de dood voor het ego! Het ego ervaart de bijna dood ervaring nadat de mens zich zijn of haar ware zelf gerealiseerd heeft. De mens ervaart zelfrealisatie of verlichting en als het ego daarna het gezag weer over neemt, was deze ervaring voor het ego een bijna dood ervaring, het ego heeft het overleefd. Hoe is het mogelijk dat de meest intense ervaring van levend zijn, geïnterpreteerd wordt als dood? Alleen ons ego kan deze zogenaamde bijna dood ervaringen ervaren als succes!

Er zijn drie mogelijkheden om een bijna dood ervaring te interpreteren: Allereerst, het verlost zijn van ego en zonden, en het ervaren van het ware zelf ofwel verlichting. Ten tweede, de ego ervaring die, zojuist ontsnapt aan verlichting, zich ontsnapt waant aan de dood. En ten derde, het ego, dat zich de spirituele ervaring van verlost zijn van het ego toe-eigent en daarmee een spiritueel ego creëert. Het creëren van ons ego is de enige ware zonde die wij als mens kunnen begaan en een spiritueel ego is in deze de zwaarst denkbare zonde. Bovenstaande tekst heeft hopelijk duidelijk verklaart dat een bijna dood ervaring eigenlijk een bijna levend ervaring is, een verkeerd geïnterpreteerde ervaring van ons ware zelf.

Waarmee

Jouw ware zelf en mijn ware zelf zijn één!

Samenvatting van “Waarmee”

GEEST

Onze vader die in de hemel zijt,

Geest is universele bewustheid en als bewustzijn manifest. Geest is eeuwig en onveranderlijk.

Manifestatie is alleen mogelijk door bewustheid. Bewustheid maakt het mogelijk dat iets vorm aannemen en behouden kan. Het universum is bewustzijn waarvan minder dan 1 procent gemanifesteerd is. Minder dan 1 procent van het universum is voor ons waarneembaar, minder dan 1 procent is manifest, geconditioneerd, geprogrammeerd of gematerialiseerd. De rest is geest! Wij hebben een ziel en een lichaam maar wij zijn geest. Wij zijn bewustheid. Wij zijn bewustzijn.

ZIEL

Uw naam worde geheiligd.

Ziel is manifeste energie, is geprogrammeerd of geconditioneerd bewustzijn. De ziel is de som van persoonlijke eigenschappen of talenten. De ziel vormt de verbinding tussen geest en lichaam. De ziel is programmeerbaar en verantwoordelijk voor karma. De ziel is vergelijkbaar met een BIOS chip in onze computer. De ziel is ook tijdelijk en noodzakelijk om incarneren mogelijk te maken. Wij hebben een ziel maar wij zijn bewustzijn, wij nemen waar.

LICHAAM

Uw koninkrijk kome.

Lichaam is materie, is geprogrammeerde of geconditioneerde energie. Het lichaam bestaat voor ruim 99% uit lege ruimte. Het lichaam is het voertuig van geest en ziel. Het lichaam is het gereedschap waarmee op aarde ervaren kan worden. Het lichaam is éénmalig en onschuldig. Wij hebben een lichaam maar wij zijn het waarnemen van ons eigen lichaam, onze ziel, onze gedachten, onze gevoelens en alles om ons heen.

INCARNEREN

Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.

Incarneren, in carne, in het vlees, in de stof, materialiseren, manifesteren. Allemaal termen die betrekking hebben op de geest die zich middels de ziel verbindt met het lichaam, het vlees, in carne. Dit incarneren is een mogelijkheid voor de geest om iets te ervaren dat zonder lichaam niet mogelijk is. De geest is eeuwig en onveranderlijk en alleen de illusoire stof (Samsara) maakt veranderende ervaringen mogelijk.

KARMA

Geef ons heden ons dagelijks brood.

Karma is de wet van oorzaak en gevolg en wij zijn het zelf die karma veroorzaken door onze identificatie met Samsara. Wij creëren karma door vrijwillige onbewuste aanpassingen aan onze ziel en moeten deze zelfgecreëerde zonden ook weer zelf ongedaan maken. Wij kunnen niemand verantwoordelijk maken voor deze wetmatigheden en zullen nu of in een toekomstig leven (waarvan de omstandigheden onbekend zijn) aan de slag moeten, wakker moeten worden of ons zelf moeten realiseren.

EGO

Vergeef ons onze zonden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.

De persoonlijke interpretatie van en de mogelijke identificatie met deze waarnemingen creëert dat wat wij ego noemen. Ons ego is een persoonsgebonden gedachtebeeld dat reageert op ons programmeer-

commando 'ik'. Zodra wij 'ik' (ik ben, ik heb, ik doe enz.) denken of zeggen programmeren wij dit gedachtebeeld met de hieraan gekoppelde intentie.

ZONDE

Leid ons niet in verzoeking,

Zonde is niet het overtreden van verkeersregels of het spijbelen van school, zonde is het creëren en in stand houden van een waanbeeld. Een waanbeeld dat het gevolg is van een wijd verbreid misverstand. Wij zijn niet de doener en veronderstellen dat jij de doener bent creëert een bindend waanbeeld. Bindend aan de wereld van Samsara, de wereld van de illusie en dat is zonde!

REÏNCARNEREN

maar verlos ons van de boze.

Reïncarneren is geen straf. Reïncarneren is het gevolg van een misverstand. Mis-verstand ofwel ons verstand heeft het mis verstaan, ons verstand heeft het verkeerd begrepen. Ongeacht de gedane ervaringen is er slechts de noodzaak tot herhaling, tot reïncarnatie wanneer er sprake is van identificatie. Identificatie met de interpretatie van de ervaringen. Zonder identificatie geen ego, zonder identificatie geen doener en zonder identificatie geen reïncarnatie.

ZELFREALISATIE

Want u is het koninkrijk

Zelfrealisatie is niks meer of minder dan het je realiseren van wat je werkelijk bent. Zelfrealisatie kan je niet begrijpen, kan je niet leren of oefenen. Zelfrealisatie kan je alleen ervaren want zelfrealisatie is niet deelbaar. Zelfrealisatie is niet bedoeld voor het ego of de persoonlijkheid want zelfrealisatie verlost je van jouw ego en maakt jou universeel.

VERLICHTING

en de macht

Verlichting of zelfrealisatie ontstaat zodra wij onze aandacht verleggen van image of ego naar ons ware zelf. Ons ware zelf is altijd en overal aanwezig ook als wij het, door de verduistering van ons zelfbeeld, niet gewaar worden. Verlichting of zelfrealisatie is het door eigen toedoen verlost worden van de waan van doener, de waan van afgescheidenheid, van tweeheid of veelheid in plaats van éénheid. Jij bent verlicht alleen weet je dat niet.

VERLOSSING

en de heerlijkheid

Wij verlossen onze ziel van de waan en verlossen onszelf van karma! Zijn er nog dingen die je bezig houden dan is nu het moment om die even los te laten en het jezelf te gunnen om even verlost te zijn. Mis jij jouw sores? Komt er nog wat bovendrijven? Gewoon liggen laten, even geen aandacht voor dat wat best een kwartiertje wachten kan. Hoe voelt dat? Mis je iets? Heb je het gevoel dat je iets tekort komt? Je bent nu verlost van jouw waan!

WARE ZELF

in eeuwigheid. Amen.

Wanneer je jouw ballast zonder morren naast je neer kunt leggen en niet direct de behoefte hebt om je met allerlei gedachten bezig te houden. Wanneer jij je realiseert dat elke ervaring slechts een ervaring is en jij degene bent die deze al dan niet aangename ervaringen waarneemt en niet bent. Dan wens ik jou veel inzicht en wijsheid en succes met jouw zelfrealisatie!

Sterrenbeeld Maagd, element Aarde

God, de ultieme spirituele volheid, verlangde zichzelf te ervaren en schiep de ultieme spirituele leegheid. De mens is geschapen naar beeld en gelijkenis, bovendien beschikt de mens, met dank aan Prometheus, over een vrije wil. Mensen komen ter wereld als spiritueel volwaardige maar helaas onbewuste wezens en creëren, zodra ze zichzelf zo rond het derde levensjaar "ik" gaan noemen, een

spirituele leegte die ze, net als God, met ervaringen trachten te vullen. Deze ervaringen zijn door ons geïnterpreteerde fysieke gebeurtenissen. Door identificatie met of privatiseren van deze gebeurtenissen hebben wij, met dank aan de vrije wil, ons ego als plaatsvervanger (waarnemer) van ons ware zelf geschapen. Ons ego is de som van deze, op reflexie gestoelde interpretaties. Onbekende sensaties maken het mogelijk dat wij even over de schouder van ons ego kijken en de gelukzaligheid van egoloosheid ervaren. Voor het ego is dit een bijna dood ervaring. Onder invloed van verdovende middelen, spiritualiën, seks en andere verlokkingen kan de mens kortstondig de sensatie van egoloosheid ervaren, maar het trachten te herhalen van deze toestand leidt onherroepelijk naar de Tantalus kwelling van verslaving. Ons ego is een narcistische waanwaarnemer in de illusie van het bestaan. Ons ego is het geprivatiseerde spirituele ware zelf in de begoocheling van Samsara. Door identificatie hebben wij een plaatsvervanger, een waarnemer voor ons spirituele ware zelf gecreëerd. Deze virtuele waarnemer tracht een permanente spirituele leegte op te vullen waarvan het zelf de oorzaak is. Je kunt een probleem niet oplossen met dat wat het probleem veroorzaakt heeft. Ons ego staat spiritualiteit in de weg en alléén zonder ons ego zijn we weer spirituele wezens zoals bedoeld. Zonder de spirituele leegte van ons ego ervaren wij de gelukzaligheid van spirituele volheid. Het bewust transcenderen van onze waarnemer (ego) naar het volle bewustzijn van waarnemen is het goddelijk doel achter de schepping.

Wij zijn het onvoorwaardelijke onveranderlijke tijdloze waarnemen. Wij zijn geen ding zoals ons ego een ding, een gedachtebeeld is. Jouw ego herkent zichzelf in het spiegelbeeld van jouw lichaam, jouw ego is aan voortdurende verandering onderhevig en heeft aan verandering onderhevige meningen. Ons ego is de spiegeling van ons ware zelf, zoals het aan voortdurende verandering onderhevige maanlicht de weerkaatsing van het permanente zonlicht is. Het volle besef van de situatie is zelfrealisatie. Spiritualiteit is niet aan verandering onderhevig kan niet geprivatiseerd worden. De waan van geprivatiseerde spiritualiteit is zonde!

God, de onvoorwaardelijke volheid van bewustzijn, verlangde zichzelf te ervaren en schiep de onvoorwaardelijke leegte, het onvoorwaardelijke niets, als primaire polarisatie, om zich in het tussengelegen spanningsveld te kunnen manifesteren. Geest als manifeste volheid van bewustzijn, Lucifer (ziel of energie) als energetische intermediair en Ahriman (lichaam of materie) als manifeste leegte, vormen de hoogste universele Triniteit. De mens, geschapen naar beeld en gelijkenis, draagt hetzelfde verlangen in zich. Ook wij ervaren de reflexie van onszelf, op de grens van licht en donker, wanneer wij in een verlichte kamer naar buiten kijken, terwijl de duisternis intreedt. Ons met God gedeelde verlangen laat ons, dankzij de vrije wil tevens de vrijheid, ervaringen te interpreteren, waarderen en ons ermee te identificeren. Identificatie immaneert, privatiseert ons ware zelf, scheidt ego en stelt daarmee de wet van karma en reïncarnatie in werking die alleen door transcenderen weer buiten werking gesteld kan worden. Inmiddels zijn alle maagdelijke scheppingsingrediënten gereed en kan het oude testament spel beginnen.

Alles komt voort uit de onvoorwaardelijke éénheid en keert na gedane ervaring weer terug in de éénheid. God is onvoorwaardelijk en voor ons het best begrijpbaar als onvoorwaardelijk bewustzijn. Onvoorwaardelijk bewustzijn, onvoorwaardelijke liefde of onvoorwaardelijke wijsheid; hoe je het wendt of keert het blijft onvoorwaardelijk en kan derhalve nooit geprivatiseerd, nooit voorwaardelijk worden zonder de essentie van onvoorwaardelijkheid te verliezen. Spiritualiteit kan nooit voorwaardelijk zijn of geprivatiseerd worden. Spiritualiteit handelt over het begrijpen of ervaren van God en dat kan op drie manieren:

- 1e Je kunt God begrijpen en dat is kennis. Kennis kun je delen.
- 2e Je kunt God ervaren en dat is ervaring. Ervaringen kun je nimmer delen.
- 3e Je kunt God zijn en alleen dat wat je bent deel je echt. Delen is altijd nu.

**De smaak van een peer kun je beschrijven maar de ervaring kan alleen de peer delen.
Ware spiritualiteit heeft, net als non-dualiteit, betrekking op éénheid en niet op veelheid.**

Van de visser en zijn vrouw.

Een arme visser en zijn vrouw wonen in een pot aan de zee. Op een dag vangt de visser een bot, die vertelt een betoverde prins te zijn. De bot vraagt de visser hem weer vrij te laten in ruil voor een wens.

De visser laat de vis vrij, maar doet geen wens. Zijn vrouw vindt echter dat hij best een fatsoenlijk hutje had kunnen wensen en stuurt hem terug. Als de visser weer bij de zee komt, is het water groen en geel geworden. De visser roept de bot en vertelt wat voor wens zijn vrouw heeft. De wens wordt vervuld; als de visser thuiskomt, zit zijn vrouw in een huisje dat compleet is ingericht.

Maar de vrouw is al snel niet meer tevreden; ze vindt dat de vis ook wel een groot kasteel had kunnen geven en stuurt haar man daarom opnieuw naar de bot. Als de visser weer bij de zee komt is die inmiddels paars, donkerblauw, grijs en ondoorzichtig geworden. Ook deze wens wordt vervuld; als de man teruggaat staat op de plek van het kleine hutje nu een groot kasteel dat luxe is ingericht. Er is een grote binnenplaats, een tuin en een park. Er zijn vruchtbomen en veel dieren. De man is tevreden, maar zijn vrouw moet het nog bezien.

De vrouw wil, nu ze een kasteel heeft, ook koningin worden en de hele dag worden bediend. Opnieuw gaat de man, met grote tegenzin, naar de zee en ziet dat deze nu zwartgrijs is geworden. Het water stinkt verschrikkelijk. Ook deze wens vervult de vis; als de man terugkomt is het kasteel nog groter en zijn er vele dienaren.

Nu wil de vrouw zelfs keizerin worden. Als de man dit gaat vragen aan de vis, is de zee zwart en ondoorzichtig en ook is het slecht weer, rukwinden jagen de golven op. Als de man weer thuiskomt zijn er baronnen, graven en hertogen als dienaar aanwezig. Zijn vrouw draagt een kroon en heeft een scepter en rijksappel in de hand.

Vervolgens eist de vrouw tot paus te worden gemaakt. De visser gaat weer naar zee en ziet dat het weer verder is verslechterd, een zware storm teistert de kust. Hij roept de bot weer aan en vertelt wat zijn vrouw wil. Als hij terug naar huis gaat, ziet hij een grote kerk omringd door paleizen. Keizers en koningen liggen op hun knieën voor zijn vrouw. De visser zegt tegen haar dat ze nu eindelijk maar eens tevreden moet zijn.

Maar als de vrouw de volgende dag wakker wordt, besluit ze dat ze het allerhoogste wil; zelf God worden en zo de macht hebben om de zon en maan te laten verschijnen. Ze dwingt haar man opnieuw naar de zee te gaan, waar nu een heuse orkaan woedt. De man roept de bot aan en brengt de wens van zijn vrouw over. Hierop zegt de bot tegen de man dat hij terug naar huis moet gaan; zijn vrouw zit deze keer opnieuw in de pot waar ze eerst in woonden, als straf voor haar hoogmoed. Ze zijn weer net zo arm als in het begin. De vrouw beseft dat ze fouten gemaakt heeft en vraagt haar man om haar nooit meer in de steek te laten: ze zijn bij elkaar en dat is al voldoende.

Het verhaal achter dit sprookje!

Ten onrechte wordt hier over de straf voor haar hoogmoed gesproken terwijl de werkelijke betekenis van dit verhaal de mens daardoor geheel ontgaat. Wonend in hun pot aan zee hebben ze alles wat hun hart begeren kan maar beseffen zich de waarde van hun eenvoudige onbevleete bestaan niet. Ze zijn eigenlijk nog als kinderen en hebben nog geen ego ontwikkeld, hebben hun Goddelijke ware zelf nog niet geprivatiseerd. Hun staat van wensloos gelukkig zijn wordt verstoord door de mogelijkheid van een wens. Zonder wensen is een mens gelukkig!

Er passeren nu een hele reeks gebeurtenissen en tenslotte is de vrouw paus. Telkens wanneer de visser naar het strand gaat om de bot de nieuwste wens van zijn vrouw mee te delen, is de zee grimmiger en het weer stormachtiger. Hoe dichter een mens bij zijn of haar uiteindelijke doel komt hoe stormachtiger verloopt het leven. Het is geen stilte voor de storm maar storm voor de stilte! Tenslotte wil de vrouw God worden en als de visser thuis komt is alles weer bij het oude met dien verstande dat de vrouw zich nu beseft dat ze altijd God geweest is. Ons bewustzijn, ons ware zelf is onveranderlijk gebleven terwijl als slaaf van ons ego op zoek gingen naar dat wat altijd al nader dan handen en voeten geweest is. Wat wij zoeken, ons ware zelf is altijd in ons en slechts overschaduwde door ons ego, ons masker, ons virtuele zelf dat wij, met dank aan Perseus zelf geschapen hebben. Laat je denken met rust en neger je verlangens is de kortste weg naar verlichting!

Met andere woorden: “De bot staat voor de vrije wil! Het verkeerd gebruik van de vrije wil leidt tot een reeks steeds onstuimigere onbevredigende verlangens die op hun beurt uiteindelijk inzicht verschaffen en de mens terugvoeren naar de bron, het ware zelf!”

Alles komt voort uit de onvoorwaardelijke éénheid en keert na gedane ervaring weer terug in de éénheid.

Alleen God is één! Alleen de schepper is onvoorwaardelijke, ongeconditioneerde bewustheid waaruit alles voortkomt, waarin alles ervaart en waarnaar alles te zijner tijd terugkeert. Drie-éénheid, triniteit of Goddelijke triade is altijd het resultaat van de twee polaire uitersten plus de vernietigende werking van een derde die gebruik maakt van het spanningsverschil tussen de twee uitersten.

Deze ‘vernietiger’ (Shiva, Horus etc.) is niet negatief maar maakt door manifestatie gebruik van het creatie potentieel. Deze derde is zelf weer viervoudig verdeeld in aggregaatstoestanden ofwel de vier elementen vast (aarde), vloeibaar (water), gasvormig (lucht) en plasma (vuur).

God, de ultieme onvoorwaardelijke volheid verlangde zichzelf te ervaren en schiep de onvoorwaardelijke leegte. Vanuit een verlichte kamer ervaren wij dat wanneer het buiten donker is en wij ons spiegelbeeld waarnemen. In het spanningsveld tussen volheid en leegheid ontstaat de universele manifeste drie-éénheid.

GEEST = Universum (blauw) = onvoorwaardelijk manifest bewustzijn.

ZIEL = Energie (rood) = geconditioneerd bewustzijn en 1/1441e deel van het universum.

LICHAAM = Materie (yin yang symbool) = geconditioneerde energie = 0,0000001 % van het universum = atomen = de vier elementen aarde, lucht, water en vuur.

Geest of bewustzijn is één maar binair gepolariseerd, ziel of energie is geconditioneerd bewustzijn en hexadecimaal gepolariseerd terwijl lichaam of materie geconditioneerde energie is en 20 / 12 gepolariseerd. Geest (Brahma-randhra chakra), ziel (Anahata chakra) en lichaam (Manipura chakra) betreft onze drie bewustzijnsniveaus hoofd (ware zelf), hart (vrouwelijk) en buikbewustzijn (mannelijk). Het heet niet voor niks: “De liefde man de man gaat door de maag”.

Het buikbewustzijn is autonoom en stuurt de vier elementen chakra’s aarde (Muladhara chakra), water (Svadhithana chakra), lucht (Vishuddha chakra) en vuur (Ajna chakra) aan. Deze drievoud plus viervoud betreft ons zevenvoudig menselijk bewustzijnsstelsel zoals je in de onderstaande afbeeldingen kunt herkennen.

Drie (tetra), drie-eenheid, triniteit of Goddelijke triade.

Goddelijke Triade, triniteit of heilige drie-éénheid met alziend oog.

Mannelijk (positief scheppend)	Vrouwelijk (negatief behoudend)	Neutraal (werking vernietigend)
Hoger zelfbewustzijn	Lager zelfbewustzijn	Onderbewustzijn
Geest	Ziel	Lichaam
Bewustzijn	Energie	Materie
Waarnemen	Golf	Deeltje
God	Lucifer	Ahriman
Brahma	Vishnu	Shiva
Saraswati	Lakshmi	Parvati
Chnoem	Satet	Anoekis
Osiris	Isis	Horus
Amon-Ra	Moet	Chons
Zeus	Leto	Appolon
Vader	Heilige Geest	Zoon
Brahma-Randra Chakra	Anahata Chakra	Manipura Chakra
Kruin Chakra	Hart Chakra	Zonnevlecht Chakra
Tetraëder (dubbel) Merkabah	Octaëder en Hexaëder	Dodecaëder en Icosaëder

Parallel waarnemen

Element vuur en lucht

Element water en aarde

De vier elementen aarde, water, lucht en vuur komen overeen met Mattheus, Marcus, Lucas en Johannes. Kumara's; (vier zonen van Horus) Amset, Doeamoetef, Hapy en Kebehsenoef

WATER	VUUR	AARDE	LUCHT
Amset	Doeamoetef	Hapy	Kebehsenoef
Mens	Jakhals	Baviaan	Havik
Johannes	Marcus	Lucas	Mattheus
Engel	Leeuw	Stier	Arend
Raphael	Michael	Uriël	Gabriël
Beriah	Aziluth	Asyjah	Jezirah
Astraal	Mentaal	Fysiek	Etherisch
Vloeibaar	Plasma	Vast	Gasvormig
Bekers	Staven	Pentakels	Zwaarden
Harten	Klaver	Ruiten	Schoppen
Melancholisch	Cholerisch	Flegmatisch	Sanguinisch
Icosaëder	Octaëder	Dodecaëder	Hexaëder
Swadhisthana Chakra	Ajna Chakra	Muladhara Chakra	Vishuddha Chakra
Heiligbeen Chakra	Voorhoofds Chakra	Wortel Chakra	Keel Chakra

Het is een kwestie van leren zien hoe de vijf onderstaande afbeeldingen hetzelfde voorstellen op een andere manier.

Vijfvoudig (penta) is mannelijk en betreft altijd de vier elementen plus als quintessence de geest, hoger zelf of bewustzijn waarbij aangetekend dat bewustzijn zelf drievoudig (geest, ziel en lichaam) gemanifesteerd is. Op de vijf bovenstaande afbeeldingen is dit zichtbaar.

1. Genesis Het bewustzijn is leeg en daarom is er geen ontwaking.
2. Exodus Het denken is leeg en daarom is er geen weten.
3. Leviticus De wil is leeg en daarom is er geen doen.
4. Numeri De vorm is leeg en daarom zijn er geen moeilijkheden om te onderscheiden.
5. Deuteronomium Het voelen is leeg en daarom is er geen gevoel.

Hier volgt nog een aantal significante overeenkomsten naar beeld en gelijkenis tussen mens en pc:

Mensen	Computers
Geest / Bewustzijn	Operating System
Ziel / Energie	Elektriciteit / Energie
Lichaam / Materie	Harware / Materie
Ziel / Energie	BIOS
Persoonlijkheid	Applicaties
Ego	Kunstmatige intelligentie
Bewustzijn	De gebruiker
Herinneren	Downloaden
Associatie	Cache geheugen
Geheugen	Intern geheugen
Akasha	Extern geheugen
Hersenen	Processor

Hersenen	Router
Hersenen	Transceiver
Hersenen	Draadloze en bedrade communicatie
Hersenen	Parallele en seriele communicatie
Zintuigen	Input / Output
Zintuigen	Draadloze communicatie
Immuunsysteem	Anti virus programma
Aura	Firewall
Familie	LAN (Local Area Network)
Gemeenschap	WAN (Wide Area Network)
Mensheid / Akasha	Internet

Spam filter: filtert non-dualistische tendensen bij de i(k)-mens.

Operating System: LogOS, KuriOS, TheOS, ChaOS, MacroCosmOS (galaxy), CosmOS (ons zonnestelsel), MicroCosmOS (de mens), NanoCosmos (cellen).

Ego: i(k)-mago, i(k)-dentificatie, i(k)-mac, i(k)-pad, i(k)-phone, i(k)-book, i(k)-tablet, i(k)-waan.

Monotheïsme heeft God geprivatiseerd.

Sterrenbeeld Leeuw, element Vuur

In den beginne schiep God den hemel en de aarde.

De aarde nu was woest en ledig, en duisternis was op den afgrond; en de Geest Gods zweefde op de wateren. En God zeide: Daar zij licht! en daar werd licht. En God zag het licht, dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en tussen de duisternis. En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de eerste dag. Polariteit betreft tegengestelden waartussen een spanningsveld van halfwaarden ontstaat. In dit spanningsveld zijn dingen mogelijk die er uiteindelijk voor zorgen dat de polariteit nivelleert. Zelfs in een menselijke relatie is dit proces zichtbaar. Toch is de basis van de schepping niks meer en niks minder dan polariteit. God, de onvoorwaardelijke volheid creëerde de onvoorwaardelijke leegte om zichzelf in het daartussen gelegen spanningsveld te ervaren. Wij ervaren hetzelfde wanneer wij in een verlichte kamer naar buiten kijken terwijl het buiten donker wordt. Ineens staan wij tegenover ons spiegelbeeld op de grens van licht en duister.

Dualiteit handelt meer over slecht of niet verenigbare tegenstellingen. Dualiteit is kenmerkend voor het meer manifeste deel van de schepping. Dualiteit kent de verbroken éénheid in de stof die zich in de stof niet laat verenigen. Dualiteit beschrijft een vorm van anders zijn waarvoor, om problemen te voorkomen, wederzijds begrip gevraagd is. Polariteit verenigt terwijl dualiteit scheidt.

Polariteit is niet binair of tweevoudig want tussen de twee uitersten bestaat de mogelijkheid om zich te openbaren, zich kenbaar te maken en daardoor het bestaande potentieel te vernietigen.

De derde is altijd de vernietiger of gebruiker van de polariteit (zie drie-éénheid, quintessence, chakra's, octaven).

Monotheïsme heeft God geprivatiseerd.

Adam was de eerste mens, Eva werd uit zijn rib gemaakt en zij werden naakt bevonden nadat ze gezondigd hadden door het eten van een appel. Wie dergelijke onzin geloofd kan je alles wijsmaken en dat geldt nog tot in de huidige tijd. Monotheïsme is de patriarchale reactie op een feministische samenleving. Eva, de eerste feministe, zondigde door haar Goddelijke ware zelf te privatiseren. Eva was de eerste vrouw die ontdekte hoe spannend het leven kon zijn als je gebruik maakte van het verlangen om jezelf te ervaren. Tenslotte was de hele schepping ontstaan door Gods verlangen zichzelf te ervaren. De vrije wil schonk de mens die mogelijkheid en Eva had de moed om er gebruik van te maken. Dat had natuurlijk niet alleen maar voordelen, maar wie niet waagt.....

Adam vond het maar niks en jammert tot de dag van vandaag. Eva's zouden eindelijk eens moeten ophouden met het redden van 'hun' Adam. Eva heeft nog steeds schuldgevoel en medelijden met Adam

en daarvan heeft Adam gebruik gemaakt door matriarchale natuur godsdienst om te vormen in patriarchaal monotheïsme. Er is absoluut geen verschil tussen een hiërarchie met oppergod, halfgoden en helden etc. of een hiërarchie met God, engelschare en heiligen etc. Wat te denken van Zeus als zwaan met Leda of Maria's onbevleete ontvangenis. Mannen in jurken praten Eva nog steeds een schuldgevoel aan en vertellen niet dat zonde te maken heeft met bewustzijn.

Toen de mens nog één was met de natuur en de natuur niet rücksichtslos ondergeschikt maakte, was de mens ook één met het goddelijke. De mens leefde in vrede met de schepping. De mens was onbewust onbevleet. Door, met dank aan Prometheus, het ware zelf te privatiseren ontstond niet alleen ons 'ego' maar tevens de mogelijkheid om dit zelfgeschapen probleem te transcenderen. Dankzij Eva zondigen wij, creëren wij karma en kunnen wij ons daarvan verlossen door bewust wording, door zelfrealisatie. Adam zag dat alles en dacht: "Als dat zo door gaat heb ik helemaal niks meer te melden, monopoliseerde God, promoveerde zichzelf tot bemiddelaar en ziedaar.....Eva kijkt toe vanachter haar fornuis terwijl Adam de wereldvrede regelt". Na 2000 jaar oorlog wil Eva nog steeds haar Adam verplegen in plaats van in te zien dat dit geen goede oplossing is.

Monotheïsme heeft van het zondigen business gemaakt zonder te vertellen hoe de vork in de steel zit. Monotheïsme propageert zonde in plaats van het leren opheffen van deze zogenaamde zonde. De mens is geschapen naar beeld en gelijkenis en met het eten van de vruchten van de boom van kennis van goed en kwaad wordt niks anders bedoeld dan dat privatiseren in elke vorm zondig is. Wij bezitten niets, wij beheren slechts! Ons is het paradijs, alle kennis en ons lichaam geleend, ter beschikking gesteld om met liefde te beheren en niet om te privatiseren, te monopoliseren. Op aanstichting en in navolging van het monotheïsme heeft de mens gezondigd en het ego gecreëerd door zijn of haar goddelijke kern te privatiseren, te monopoliseren.

Alléén jouw ego staat jouw geluk, jouw zelfrealisatie in de weg.

Verdeel en heers is uit de tijd, het komt nu op samenwerking en gelijkberechtiging aan. Niet de gelijkberechtiging die tollenaars en schriftgeleerden preken, maar wederzijds respect. We zitten allen in hetzelfde schuitje, opgescheept met ons eigen ego en verwijten lost niks op. Jouw ego is jouw zonde en alléén jij kunt jouw probleem door zelfrealisatie aanpakken. Gaat heen en zondigt niet weer.

Je kunt een probleem niet oplossen met dat wat het probleem veroorzaakt.

Hermes Trismegistos

'Het is waar!

Het is zeker!

Het is de volle waarheid!'

*'Wat beneden is, is gelijk aan wat boven is,
en wat boven is, is gelijk aan wat beneden is,
opdat de wonderen van het ene zich voltrekken.*

*Zoals alle dingen uit het ene geworden zijn door één middelaarschap,
zo zijn zij alle uit dit ene geboren.'*

*'Zijn vader is de zon,
zijn moeder is de maan,
de lucht heeft het in haar schoot gedragen,
de aarde was zijn voedster.*

*De vader van alle talismans in de ganse wereld is alomtegenwoordig.
Zijn kracht blijft ongerept, wanneer zij in de aarde wordt aangewend.'*

*'Scheid liefdevol, en met groot inzicht en wijsheid,
de aarde van het vuur, het fijne van wat hard, dicht en gestold is.*

*Van de aarde stijgt het op tot de hemel,
en daalt vandaar weer af tot de aarde;
en neemt daarbij de kracht van wat boven is en die van wat beneden is tot zich.*

*Zo zult u de glorie van de ganse wereld bezitten
en deswege zal alle duisternis van u vluchten.'*

De druppel en de oceaan!

Druppel, atoom, fractal, kwantum, godsvonk, jod enz. hebben allemaal gemeen dat ze verondersteld worden het kleinste deeltje van iets groots te zijn met dezelfde eigenschappen als dat grote! Nemen we als voorbeeld de druppel; De druppel geldt als kleinste deeltje van de oceaan met dezelfde eigenschappen als die oceaan. Oorspronkelijk ervaart de druppel ook in zich die zelfde eigenschappen die kenmerkend zijn voor de oceaan, alleen het formaat verschilt. Je zou kunnen zeggen dat de oceaan uit een oneindig aantal druppels bestaat, maar pas op, ook hier geldt: “Het geheel is meer dan de som der dingen!” Wij zijn als mens geschapen naar beeld en gelijkenis, wij zijn een fractal van God, een druppel van zijn oceaan.

Dat wil niet zeggen dat wij uiterlijk op God lijken of omgekeerd. Naar beeld en gelijkenis heeft hier betrekking op ons vermogen tot waarnemen en zelfreflexie. Alleen God en de mens zijn, met dank aan de vrije wil, in staat tot zelfreflexie, in staat hun ware zelf waarlijk waar te nemen. Die vrije wil staat ons niet toe te doen waar we zin in hebben maar geeft ons de vrijheid om ons lot naar eigen goeddunken te waarderen. We mogen zelf bepalen of iets ons bevalt of niet, we mogen zelf bepalen hoe we iets ervaren en of we er ons mee identificeren of niet. De mens beschikt over zintuigen tot waarneming of basis van reflexie. Al ons waarnemen geschiedt op basis van reflexie, spiegeling, weerkaatsing, echo etc.

Als druppel nemen wij onszelf waar in de weerspiegeling van de oceaan om ons heen. De oceaan reageert op ons, weerspiegelt ons zoals wij onszelf waarnemen. Geen probleem wanneer dit waarnemen, zoals bij kleine kinderen, zonder identificatie is. Dit waarnemen is echter niet meer objectief, het is persoonsgebonden middels herkenning en egogebonden middels identificatie.

Waarnemen wordt registreren, herkennen op basis van een zelf gecreëerd gedachtebeeld. De druppel herkent de oceaan niet meer, voelt zich verlaten en eenzaam. Zelfs midden in de oceaan ervaart de druppel de oceaan niet omdat de druppel zich identificeert met het reeds waargenomene en creëert daarmee een waanbeeld. Dit waanbeeld is de som van identificatie met gepersonifieerde reflexie middels zintuiglijke waarneming die voortdurend bekrachtigd wordt, voortdurend nieuwe aandacht vraagt en krijgt.

Telkens wanneer de mens ik zegt of denkt wordt dit waanbeeld geherprogrammeerd en aangepast aan de meest recente stand van zaken. De druppel doet er, midden in de oceaan, alles aan om in de waan van individu te blijven. Zodra de druppel zich realiseert dat de oceaan zijn ware zelf is, begint zelfrealisatie, begint de ont-wikkeling, de ont-dekking, de ont-hechting, de ont-sluiting, de ont-wapening van de waan. De waan vervliegt en lost op in de oceaan. De druppel is weer thuis, is in werkelijkheid nooit van huis geweest! Gate Gate Para Gate Parasam Gate Bodhi Svaha. De druppel is oceaan! De oceaan is druppel!

Onze vader die in de hemel zijt, God is onvoorwaardelijke liefde!

God is liefde, wijsheid, vreugde, bewustzijn, waarnemen en nog veel meer en dat allemaal onvoorwaardelijk.

God ziet alles?

Als God alles ziet, dan ziet God ook wat jij ziet en als God alles ziet dan ziet God ook wat ik zie. Als wij elkaar aankijken dan kijkt God zichzelf aan.

Geest

Geest is universele bewustheid en als bewustzijn manifest. Geest is eeuwig en onveranderlijk. Manifestatie is alleen mogelijk door bewustheid. Bewustheid maakt het mogelijk dat iets vorm aannemen en behouden kan. Het universum is bewustzijn waarvan minder dan 1 procent gemanifesteerd is. Minder dan 0,000001 procent van het universum is voor ons waarneembaar, minder dan 0,000001 procent is manifest, geconditioneerd, geprogrammeerd of gematerialiseerd. De rest is geest (bewustheid) en ziel (energie)! Wij zijn geest. Wij zijn bewustheid. Wij zijn bewustzijn. Geest is synoniem voor bewustheid en bewustzijn is manifeste bewustheid! Wij zijn ons bewust! Wij zijn altijd ons zelf! Wij kunnen nooit niet ons zelf zijn! Zodra wij wakker worden zijn wij ons zelf totdat we weer in slaap vallen. Dromend of in diepslaap zijn we ook ons zelf maar nog onbewuster. Overdag zijn we ons min of meer bewust, maar ons dagbewustzijn wordt overschaduwd door een zelf

gegenereerd beeld van onze zelfgecreëerde werkelijkheid. Ons vermogen tot zelfreflectie, onze vrije wil en ons talent voor interpretatie van de persoonsgebonden informatie die ons via onze zintuigen bereikt, maken ons informatiesysteem nogal foutgevoelig, met alle gevolgen van dien.

Wij nemen waar, maar zijn noch waarneming noch waarnemer. Wij zijn het waarnemen puur.

Waarnemen zonder waardeoordeel en zonder identificatie. Wij zijn geest, wij zijn bewustzijn, wij zijn bewustzijn, wij zijn het waarnemen, wij zijn het observeren. Via ons lichaam en onze zintuigen nemen wij waar, observeren wij en zijn wij ons bewust in de manifeste wereld de wereld van Samsara. Wij hebben ons lichaam met al de daarbij behorende mogelijkheden, maar we zijn dat lichaam niet. Wij zijn dat wat het kijken waarneemt, dat wat het horen waarneemt, dat wat het ruiken waarneemt, dat wat het proeven waarneemt, dat wat het tasten waarneemt, dat wat het denken waarneemt, dat wat het voelen waarneemt, dat wat pijn, genot, extase en verveling waarneemt.

Zonder directe betrokkenheid zijn wij de waarnemer van ons leven. Een leven op aarde, een bestaan op onze planeet wordt voor de geest mogelijk gemaakt door de tijdelijke beschikbaarheid van een lichaam. Ons lichaam bindt de geest, middels de ziel, tijdelijk aan de materie. Er staat geschreven: "Hij laat niet varen de werken zijner handen!" Zodra een lichaam voldoet aan de gestelde eisen, verbindt de geest zich met dat lichaam, belevendigt dit lichaam. De geest is dan, middels de ziel, verbonden met het lichaam. Zodra het lichaam geheel ontbonden is keert de geest terug naar de bron tenzij de ziel zondige informatie bevat, onjuist geadresseerd is. De geest kan pas terug naar de bron nadat de ziel, tijdens reïncarnatie, van zonde gereinigd is.

Uw naam worde geheiligd.

De ziel vormt de verbinding tussen geest en lichaam. De ziel is programmeerbaar en verantwoordelijk voor karma. De ziel is vergelijkbaar met een BIOS chip in onze computer. De ziel is tijdelijk en noodzakelijk om incarneren mogelijk te maken. Wij hebben een ziel.

Ziel is manifeste energie, is geprogrammeerd of geconditioneerd bewustzijn. De ziel is de som van persoonlijke eigenschappen of talenten. De ziel is programmeerbaar en verantwoordelijk voor karma. Wij hebben een ziel, maar zijn wij ook die ziel? Wij zijn geest, hebben een ziel en hebben een lichaam. Dat wat wij hebben is nooit dat wat wij zijn! Naast onze ziel en ons lichaam hebben we nog een heleboel dingen en zelfs onze ziel is een ding in de ware betekenis. Dingen zijn aan verandering onderhevig, zijn niet constant, niet eeuwig. Wat aan verandering onderhevig is kan nooit hetzelfde zijn als geest, bewustzijn of ons ware zelf. Wij zijn in essentie bewustzijn en als bewustzijn gepersonifieerd! Onze ziel is een energetische programmeerbare chip met al onze positieve en negatieve eigenschappen of talenten.

Elke keer als wij 'ik' denken of zeggen dan herprogrammeren wij deze chip, onze ziel. Ik wil, ik ga, ik doe en vooral ik ben bepaalt de kwaliteit van jouw ziel. Elke identificerende gedachte of handeling maakt een zondige aanpassing aan de inhoud van jouw ziel en zolang jouw ziel zondige elementen bevat ben je gehouden te reïncarneren. De geest, dat wat jij werkelijk bent, is genooddaakt te reïncarneren wanneer jouw ziel zondige elementen bevat en zondige elementen ontstaan door identificatie met jouw lichaam, jouw handelingen en jouw waarnemingen.

Jij bent geest! Jij hebt een ziel! Jij hebt een lichaam! Wanneer jij door identificatie veronderstelt dat jij jouw lichaam of jouw fysieke waarnemingen bent dan bega jij de zonde van het foutief programmeren van jouw ziel. Deze zonde maakt reïncarnatie noodzakelijk. Jij moet dan als geest zijnde nogmaals incarneren om deze zelf begane zonde ongedaan te maken. Dat is wat men de erfzonde noemt. Jij erf zogezegd jouw eigen zonde en alleen jij kan deze zonde, deze foutieve programmering van jouw ziel weer ongedaan maken tijdens een nieuwe afdaling in de stof, een nieuwe incarnatie. Het is niet zo dat je nu vele incarnaties nodig hebt om jouw ziel te reinigen. Inzicht in de ware toedracht en juist handelen maakt het mogelijk om jouw ziel in dit leven te ontdoen van begane zonden en gereinigd huiswaarts te keren.

Uw koninkrijk kome.

Het lichaam bestaat voor ruim 99% uit lege ruimte. Het lichaam is het voertuig van geest en ziel. Het lichaam is éénmalig en onschuldig. Wij hebben een lichaam.

Lichaam is materie, is geprogrammeerde of geconditioneerde energie. Het lichaam is het gereedschap

waarmee op aarde ervaren kan worden. Ons lichaam is ons voertuig en aangepast aan de levensomstandigheden op onze planeet aarde. Ons lichaam bestaat uit atomen en is derhalve voor ruim 99% leeg, niet geconditioneerd, geprogrammeerd of manifest en toch nemen we waar via zintuigen, hersenen gevoel en intuïtie. Ons lichaam registreert beelden, geluid, geur, smaak, temperatuur, sfeer, gedachten enz. enz. maar wat neemt dat alles waar, wat observeert de wereld om ons, watervaart de ervaring. Er is altijd sprake van een observeerder, de observering en het geobserveerde. Ons lichaam is bedoeld de observering mogelijk te maken en het is duidelijk dat wij nimmer het door ons zelf geobserveerde kunnen zijn.

Resteert slechts de observeerder, maar de observeerder is geen ding, de observeerder is bewustzijn en uiteindelijk bewustheid. Wij zijn die observeerder, gebruikmakend van de ons geboden lichamelijke mogelijkheden en fysieke omstandigheden. Zonder ons lichaam kunnen wij niet zondigen en zonder ons lichaam kunnen wij geen zonden ongedaan maken. Wij hebben ons lichaam nodig en dankzij de sterfelijkheid van dit lichaam krijgen wij steeds weer de kans om onze les te leren en onze zonden ongedaan te maken.

Gaat heen en zondigt niet! Identificatie met ons voertuig, ons lichaam en identificatie met de fysieke mogelijkheden van dat voertuig veroorzaakt zondige aantekeningen in de ziel. Deze zondige facetten binden onze ziel aan de materie en maken herhaald incarneren noodzakelijk om zodoende de gemaakte fouten te herstellen. Ons lichaam verschaft ons de mogelijkheid van gewaar worden in de illusie van de manifeste wereld, van Samsara. Ons lichaam verschaft ons de mogelijkheid van zondigen en alleen dankzij ons lichaam zijn wij ook weer in staat deze zonden ongedaan te maken. De geest incarneert dankzij de ziel in het lichaam en is gebonden aan reïncarnatie zolang de ziel nog zondige elementen bevat. Ons lichaam, met al z'n mogelijkheden, is niet wat wij zijn!

Het verhaal van Narcissus in de versie van Ovidius

Narcissus was een knappe jongeman die leefde voor de jacht. Velen werden verliefd op hem. Zijn moeder had van de ziener Tiresias de voorspelling gekregen dat hij zou blijven leven als hij zichzelf maar niet kende. Narcissus wilde echter niets van liefde weten en wees iedereen af. Enkel de jacht interesseerde hem. Op een dag zag de mooie nimf Echo Narcissus tijdens een jacht in de bergen. Ze werd meteen verliefd en volgde hem waar hij ook ging. Echo kon echter vanwege een eerdere straf niet meer zelf het woord nemen, maar alleen anderen napraten. Daarom wachtte ze tot Narcissus eerst zou spreken. Op een dag werd Narcissus gescheiden van zijn gezellen en hij hoorde iets in zijn buurt. Hij vroeg "Is daar iemand aanwezig?" en Echo antwoordde met "Aanwezig". Narcissus keek in het rond maar zag niemand, waarop hij de stem vroeg om zich te vertonen. Echo antwoordde met dezelfde woorden, waarop hij vroeg waarom de stem hem negeerde. De nimf herhaalde zijn vraag, waarop de jongeman voorstelde: "Laten we samenkomen!". Wederom herhaalde de nimf met heel haar hart hetzelfde, naar hem toe rennend. Op dat moment trok Narcissus zich echter terug, roepend dat ze van hem weg moest blijven.

Echo werd helemaal verscheurd door deze belediging. Narcissus verliet haar en de nimf trok zich in schaamte terug in de bossen. Vanaf die dag leefde ze in grotten. Geleidelijk aan vervaagde ze van verdriet tot haar fysieke vorm verdwenen was en enkel haar stem nog overbleef. Met haar stem is ze nog steeds klaar om op elk moment te antwoorden. Tijdens een wandeling in de bergen is Echo nooit veraf, altijd klaar om het laatste woord te hebben. Met Narcissus ging het niet veel beter. Dit was niet de eerste keer dat hij zo wreed een aanbidder wegjoeg.

Zo was er op een dag een maagd die hem tevergeefs probeerde te verleiden. In een gebed aan de goden vroeg ze om Narcissus ook eens te laten voelen hoe het was om iemand lief te hebben die je liefde niet beantwoordt. Volgens sommige bronnen was het een wraakgodin, volgens anderen was het Aphrodite zelf die haar gebed beantwoordde en haar wens in vervulling deed gaan. Zo kwam Narcissus op een dag aan bij een heilige vijver, waarvan het water kristalhelder was, waar de herders nooit langskwamen met hun kuddes, waar geen berggeit of ander dier zich vertoonde.

Zelfs bladeren en takken van de bomen durfden er niet in te vallen. Overall rondom groeide het gras mooier dan elders en de rotsen beschutten het tegen de zonnestrallen. Moe van het jagen besloot Narcissus om daar even tot rust te komen en zijn dorst te lessen met het water. Toen hij zich voorover boog zag hij zijn weerspiegeling in het wateroppervlak, maar hij dacht dat het een mooie geest was die

in de vijver leefde. Zo bleef hij daar zitten, in bewondering starend naar deze verschijning. Hij werd verliefd op zichzelf. Hij bracht zijn lippen naar het water in een poging om de verschijning te kussen, hij stak zijn armen uit om het beeld te omhelzen. Het beeld vluchtte weg maar kwam terug toen het water weer kalm was en trok opnieuw zijn aandacht.

Hij kon zichzelf er niet meer toe brengen om van het water weg te kijken, hij dacht niet meer aan eten en drinken, of aan rust. Hij probeerde ermee te spreken, maar kreeg geen antwoord. Hij begon te huilen maar zijn tranen verstoorden het beeld, waarop hij begon te schreeuwen en vroeg of de verschijning wilde stoppen met hem steeds te verlaten. Zo ging het een hele tijd verder, en Narcissus takelde af. Hij verloor zijn kleur, zijn levenskracht en zijn schoonheid. Echo bleef echter dicht bij hem en bleef zijn verdrietige kreten herhalen. Uiteindelijk kwijnende Narcissus helemaal weg en stierf.

De nimfen rouwden om hem, vooral de waternimfen, en bereidden zijn lijkverbranding voor, maar het lichaam was nergens te vinden. Het enige wat van hem overbleef was een bloem (volgens sommigen was dit door toedoen van Aphrodite, die hem uit medelijden toch nog liet voortleven, zij het als bloem), geel van binnen, en omringd met witte blaadjes, die nu nog steeds herinnert aan Narcissus. Narcissus zou zelfs, eenmaal aangekomen in de Onderwereld, in de rivier de Styx nog naar zijn spiegelbeeld hebben gekeken.

De ware betekenis!

De ware betekenis van dit verhaal ontgaat de meeste mensen terwijl juist dit verhaal iets over ons zelf verklaart, over hoe wij ons eigen spiegelbeeld verafgoden en ondertussen ons ware zelf veronachtzamen en karma creëren door een image al onze aandacht te schenken. Onze vermeende persoonlijkheid, ons ego is een afspiegeling van ons ware zelf, belaaft onze ziel met zonden en dwingt onze geest tot reïncarneren teneinde wakker te worden uit deze waan van echo (lees ego).

Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.

Incarneren, in carne, in het vlees, in de stof, materialiseren, manifesteren.

Allemaal termen die betrekking hebben op jouw geest die zich middels de ziel verbindt met het lichaam, het vlees, in carne. Dit incarneren is een mogelijkheid voor jouw geest om iets te ervaren dat zonder lichaam niet mogelijk is. Jouw geest is eeuwig, onveranderlijk, onvoorwaardelijk en alleen de illusoire stof (Samsara) maakt veranderende ervaringen mogelijk.

Verhaaltje getiteld ‘De oorsprong van jouw reis’.

Vraag: “Wat is dat daar beneden voor een eigenaardige ster?”

Antwoord: “Oh, dat is een nieuw experiment, een nieuwe planeet genaamd aarde. Daar hebben zich mensachtige levensvormen ontwikkeld. Het is een zware stoffelijke omgeving, zwaarder dan jij ooit hebt ervaren. Er zijn daar planten, bloemen en bomen; meren, zeeën en oceanen; elfen, feeën en dieren in allerlei vormen en formaten en er leven mensen, maar geen van allen heeft daar ooit het licht van de bron ervaren.”

Vraag: “Wat zijn planten, bloemen en bomen, hoe zien meren, zeeën en oceanen er uit en wat zijn elfen, feeën, dieren en mensen? Zij dragen toch ook de adem van de bron in zich? Kunnen wij hen misschien het licht van de bron brengen?”

Antwoord: “Dat is niet zo eenvoudig. Wij zijn licht, onvoorwaardelijke liefde en Goddelijke energie. Je hebt een lichaam nodig wanneer je daarheen gaat en je zult veel vergeten. Je zult jouw oorsprong en jouw licht vergeten door te incarneren in een lichaam. Je zult jouw lichaam gaan zien als jezelf, met alle beperkingen van dat lichaam!”

Vraag: “Wat is een lichaam?”

Antwoord: “Kom, dat laten we jullie zien. Kijk maar eens in die spiegel; dat zijn lichamen, zo zien mensen op aarde eruit. In zo’n lichaam is de geest en de ziel goed beschermd maar ook goed verstopt. Zo’n lichaam is een aan plaatselijke omstandigheden aangepast soort ruimtekostuum en daarin zit je dan opgesloten omdat daar andere regels gelden dan hier. Daar geldt het recht van de sterkste en moet je jouw lichaam voeden, verzorgen en naar omstandigheden kleden. Omdat je anders bent zullen sommige mensen je vervolgen terwijl anderen je willen aanbidden. Je zal oorlog, ontbering, pijn, woede, hebzucht, hoogmoed, machtswellust en afgunst ervaren maar vooral de eenzaamheid en het onbewuste verlangen naar jouw oorsprong, jouw ware zelf.

Vraag: “Wat betekent dat allemaal? Wat is oorlog, machtswellust en afgunst? Wat betekenen die woorden die je daar uitspreekt?”

Antwoord: “Wij blijven één, maar op aarde zal je dat hoogstwaarschijnlijk vergeten. Je hebt jouw vrije wil waarmee jij bepaalt hoe je iets ervaart en waarin jij gelooft. Als jij jouw lichaam ervaart als jezelf dan creëer jij een misverstand, een soort verduistering waardoor je mij en dus ook jouw ware zelf niet meer ervaart. Dit misverstand noemen we karma en alleen jij kan dit misverstand ongedaan maken. Je zult het mij waarschijnlijk hoogst kwalijk nemen en het als onrecht ervaren dat je na deze ervaring niet gewoon terug mag, maar je moet jouw misverstand eerst zelf oplossen. Het is geen straf, het is een leerproces dat voor alle mensen geldt. Zolang jij op aarde gelooft dat jij jouw lichaam bent, ben je gebonden aan karma en aan de planeet aarde.

Geloven dat jij jouw lichaam bent is de enige zonde en veroorzaakt een eeuwig durende herhaling (karma genaamd) totdat jij gaat inzien dat jij die val zelf veroorzaakt, instant houdt en dus ook opheffen kan. De aarde is niet slecht en ook lichamen zijn onschuldig, maar het is heel verleidelijk om jouw lichaam daar aan te zien voor jouw ware zelf. Iedereen prijst jouw lichaam voortdurend voor de geleverde prestaties en je moet wel heel sterk in jouw schoenen staan wil je dan niet gaan geloven dat jij jouw lichaam bent.”

Vraag: “Is dat niet een beetje overdreven? Het ziet er daar zo gemoedelijk uit. Ik kan me niet voorstellen dat je daar niet gewoon een keer kan gaan kijken en zien hoe een mens het leven ervaart en dan gewoon weer hier terugkeren.”

Antwoord: “Ik geloof dat je niet goed begrepen hebt hoe klein de kans is om niet in de fout te gaan en hoe gemakkelijk het is om door karma langdurig gebonden te raken aan de wetmatigheden van de aarde en een lichaam.”

Vraag: “Maar ik wil toch alleen maar even gaan kijken hoe het op aarde is en hoe mensen zich gedragen. Dat kan toch geen kwaad? Ik ben binnen de kortste keren weer terug, je zult het zien!”

Antwoord: “Vooruit dan maar, ik heb je gewaarschuwd maar als je het echt wilt ervaren zal ik je niet tegenhouden. Je kunt het alleen ervaren in een mensenlichaam en je mag altijd naar huis terugkeren!”

Zo begon jouw reis op aarde zonder karma, zonder zonde. Incarneren, in carne, in het vlees, in de stof, materialiseren, manifesteren. Allemaal termen die betrekking hebben op de geest die zich middels de ziel verbindt met het lichaam, het vlees, in carne. Dit incarneren is een mogelijkheid voor de geest om iets te ervaren dat zonder lichaam niet mogelijk is. De geest is eeuwig en onveranderlijk en alleen de illusoire stof (Samsara) maakt veranderende ervaringen mogelijk. Deze ervaringen zijn niet het probleem, het probleem is de mogelijke identificatie met deze ervaringen, met Samsara. Dat is wat zonde wordt genoemd en wat herhaling noodzakelijk maakt. Er is geen vuiltje aan de lucht wanneer de geest incarneert en, zonder zich daarmee te identificeren, door middel van het lichaam ervaringen opdoet.

Het is helaas maar al te verleidelijk en tevens algemeen gebruikelijk om binnen de kortste keren te roepen: “Ik ben....., ik ga....., ik doe..... enz. enz.” Deze ‘ik’ creëert een niet bestaande doener, het herhalen creëert karma en karma kan alleen ongedaan worden tijdens incarnatie of na reïncarnatie! Het incarneren verschaft ons als geest, als bewustheid de mogelijkheid om te ervaren en wanneer wij niet in de verleidingen van ego vorming verstrikt raken is het hebben van een lichaam de excellente mogelijkheid. Laat je niet kisten, laat je niet wijsmaken dat jouw zonden je door derden vergeven kunnen worden. Alleen jij bent in staat om jouw ziel te reinigen en alleen jij bent in staat om jouw zonden in dit leven te vergeven en te vergeten. Niet alleen jouw zonden maar tevens de jouw aangedane zonden kan je teniet doen door nu wakker te worden en te beseffen wat jij bent en wat jij hebt.

Geef ons heden ons dagelijks brood.

Karma is de wet van oorzaak en gevolg en wij zijn het zelf die karma veroorzaken door onze identificatie met Samsara. Wij creëren karma door vrijwillige onbewuste aanpassingen aan onze ziel en moeten deze zelfgecreëerde zonden ook weer zelf ongedaan maken. Wij kunnen niemand verantwoordelijk maken voor deze wetmatigheden en zullen nu of in een toekomstig leven (waarvan de omstandigheden onbekend zijn) aan de slag moeten, wakker moeten worden of ons zelf moeten

realiseren.

Ieder mens is verlicht en wordt verduisterd door het doener misverstand en een zelf gecreëerd gedachtebeeld, image of ego. Wij verkeren ten onrechte in de veronderstelling dat wij de handelende persoon zijn in plaats van de ervarende onvoorwaardelijke intelligentie die wij werkelijk zijn. Lucifer ging als eerste in de fout door te veronderstellen dat hij het zelf beter zou doen. Eva veronderstelde dat ze het wel zelf kon en werd, om te voorkomen dat ze daarin eeuwig zou blijven hangen, uit het paradijs gezet. Vrijwel ieder mens herhaalt dit proces door, doelend op het lichaam en voorbijgaand aan de essentie, omstreeks het derde levensjaar ik te gaan zeggen tegen alles wat betrekking heeft op fysieke ervaringen.

Onze zintuigen reflecteren selectief informatie en met deze informatie identificeren we ons. De som van het hieruit ontstane beeld is ons zelfbeeld, image of ego. Het zelfbeeld is een gedachtebeeld dat bestaat uit geïdentificeerde uiterst selectieve informatie en wordt door voortdurende aandacht in onze ziel geprogrammeerd. Telkens wanneer wij ik zeggen programmeren wij onze ziel met nieuwe informatie.

De waan van de doener en het waanbeeld van ons zelf veroorzaken lijden en karma! Onze enige zonde is het misverstand van de doener! Wij zijn de observeerder en niet de handelende. Zolang wij ons zelf zien als handelend begaan wij de erfzonde, programmeren onze ziel daarmee en moeten reïncarneren totdat we inzien dat de vermeende doener een waanbeeld is en als waanbeeld losgelaten dient te worden.

Karma is de wet van oorzaak en gevolg en wij zijn het zelf die karma veroorzaken door onze identificatie met Samsara. Wij creëren karma door vrijwillige onbewuste aanpassingen aan onze ziel en moeten deze zelfgecreëerde zonden ook weer zelf ongedaan maken. Wij kunnen niemand verantwoordelijk maken voor deze wetmatigheden en zullen nu of in een toekomstig leven (waarvan de omstandigheden onbekend zijn) aan de slag moeten, wakker moeten worden en ons ware zelf moeten realiseren.

Mensen zijn karakters in Brahma's droom, de droom genaamd Samsara.

Mensen zijn geschapen naar beeld en gelijkenis en hebben hun eigen vermogen tot dromen. Een privé droom, helaas gebaseerd op interpretatie van individuele zintuiglijke informatie. Onterechte identificatie met deze persoonlijke droom creëert een virtueel ik of ego en karma. Wakker worden uit deze persoonsgebonden droom is de enige weg naar vrijheid!

Vergeef ons onze zonden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.

De persoonlijke interpretatie van en de mogelijke identificatie met onze waarnemingen creëert dat wat wij ego noemen. Ons ego is een persoonsgebonden gedachtebeeld dat reageert op ons programmeer-commando 'ik'. Zodra wij 'ik' (ik ben, ik heb, ik doe enz.) denken of zeggen programmeren wij dit gedachtebeeld met de hieraan gekoppelde intentie.

De kwaliteit van onze zintuiglijke waarnemingen wordt bepaald door de individuele kwaliteit van onze zintuigen. De persoonlijke interpretatie van en de mogelijke identificatie met deze waarnemingen creëert dat wat wij ego noemen. Ons ego is een persoonsgebonden gedachtebeeld dat reageert op ons programmeer-commando 'ik'. Zodra wij 'ik' denken of zeggen bekrachtigen cq programmeren wij dit gedachtebeeld met de hieraan gekoppelde intentie. Ik ben, ik ga, ik doe enz. enz. Het is het steeds weer herprogrammeren van een waanbeeld, een fantoom dat ons bindt aan Samsara (de wereld van de illusie) en ervoor zorgt dat onze éénmalige incarnatie uitmondt in langdurig lijden.

Ons ego is gebonden aan voorwaarden, aan condities en permanent aan verandering onderhevig. Ons zelfbeeld moet voortdurend aangepast worden, vraagt voortdurend onze aandacht! Wij bezoedelen onze ziel met de zonde van het niet bestaande doenerschap en zijn daardoor gebonden aan Samsara. Onze ziel is de som van onze talenten waarbij een aantal van deze talenten dominant is voor de huidige incarnatie. Onze ziel is tevens programmeerbaar en kan als zodanig aangepast worden door onterechte overtuigingen. Indien wij overtuigd zijn van iets dan geloven wij daarin en dit geloof creëert een vorm van niet bestaande zekerheid die wij onze overtuiging noemen. In de zeilsport geldt een schip met te veel zeil als zijnde overtuigd en heeft dit schip een grotere kans te kenteren dan een schip met minder overtuiging.

Onze met zonden overtuigde ziel, onze met ons ego belaste ziel kan in deze vorm niet terugkeren naar de bron en dient eerst ont-egoot te worden. Onze zintuigen inclusief ons denken en onze intuïtie functioneren op basis van reflectie, van echo en ons ego is de som van identificaties met de interpretaties van deze reflecties, deze echobeelden. Ego zou dus echo moeten heten! Het ego is zelf niet meer dan een gedachtebeeld, een waanbeeld, een fantoom dat, door het geloof, de overtuiging, van invloed is op onze ziel. Dit fantoom bestaat bij gratie van de aandacht die het voortdurend van ons vraagt en krijgt. Het is als een dreinend kind dat bij gebrek aan aandacht desnoods destructief te werk gaat.

Geen aandacht schenken, gaat vanzelf voorbij!

Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.

Zonde is niet het overtreden van verkeersregels of het spijsbelen van school.

Zonde is het creëren en in stand houden van een waanbeeld.

Een waanbeeld dat het gevolg is van een wijd verbreid misverstand. Wij zijn niet de doener en veronderstellen dat jij de doener bent creëert een bindend waanbeeld. Bindend aan de wereld van Samsara, de wereld van de illusie en dat is zonde. Het is nu natuurlijk niet de bedoeling dat we ons gaan uitleven omdat we niet verantwoordelijk zouden zijn voor onze daden als er geen doener is. Wij dragen wel degelijk de verantwoording voor onze daden totdat we inzien dat wij het waarnemen en niet de waarnemer zijn.

Zodra de mens ervaart dat hij of zij het waarnemen is en niet de waarnemer, vergaat het die mens om mede schepselen minder te achten dan zichzelf. Onvoorwaardelijke liefde is niet in staat om leed te veroorzaken en oordeelt nimmer. Lijden en oordelen berusten op het misverstand van de niet bestaande doener en het daaruit voortkomende ego. Zonde is het overschaduwden van jouw ware zelf met een zelfbeeld bestaande uit waanideeën en zelfingenomenheid. Al het voorwaardelijke is onderdeel van Samsara en alleen het onvoorwaardelijke leidt tot verlichting.

Hij die zonder zonde is werpe de eerste steen! Allen zondigen of hebben gezondigd, er is geen uitzondering en degene die, zich hun eigen zonden bewust zijnd, inmiddels wakker geworden, zich gerealiseerd hebben wie ze werkelijk zijn, hebben begrip voor de hen omringende zondaars. Het is niet de vraag of een ander gezondigd heeft, het is de zekerheid dat jij voortdurend zondigt zolang jij gelooft dat jij jouw lichaam bent. Neem de ander niet kwalijk dat hij of zij dezelfde zonden begaat als jij en zelfs als jij je realiseert wie jij werkelijk bent en er voor jou misschien een einde komt aan het rad van geboorte en dood, aan karma, betekent dat nog niet dat jij verheven bent boven een ander.

Wij zijn allen gelijk, zitten in hetzelfde overtuigde scheepje en varen over dezelfde oceaan. We ondergaan dezelfde stormen en tegenslagen en pas als we ons niet meer identificeren met de wijze van vervoer en anderen een beschutte plaats bieden kunnen we hopen op gratie en terugkeer naar onze bron.

Want u is het koninkrijk

Zelfrealisatie is niks meer of minder dan je realiseren wie of wat je werkelijk bent.

Zelfrealisatie kan je niet begrijpen, kan je niet leren of oefenen. Zelfrealisatie kan je alleen ervaren want zelfrealisatie is niet deelbaar. Zelfrealisatie is niet bedoeld voor het ego of de persoonlijkheid want zelfrealisatie verlost je van jouw ego en maakt jou universeel. Wanneer ons ego, ons waanbeeld geen kracht, aandacht of energie krijgt, verkommert het en zal het uiteindelijk geheel verdwijnen. Dat gaat meestal niet zonder slag of stoot want jouw verstand is bondgenoot van jouw ego en samen zullen die trachten jou erop te wijzen dat je niet zonder ze kunt. Ze zullen jou belagen, bedreigen, confronteren en belasten met jouw onverantwoordelijke ideeën en medestanders vinden in jouw directe omgeving.

Je kunt de ervaring van zelfrealisatie dan ook niet delen met iedereen. Je zult onbegrip en weerstand ondervinden wanneer je jouw ervaringen enthousiast tracht te delen. Jouw eigen onzekerheid en het doe maar weer normaal maken het allemaal niet gemakkelijker, maar als je volhoudt wordt je beloond met jouw ware natuur, jouw ware zelf en daarvoor ben jij hier. Ons ware zelf is, anders dan ons zelfbeeld, niet geconditioneerd, is onvoorwaardelijk. Onvoorwaardelijke liefde, vreugde, wijsheid etc. Ons ware onvoorwaardelijke zelf is onveranderlijk en niet beïnvloedbaar.

Gedraag je niet als die verloren zoon die zich schaamde om terug te keren naar de vader, naar de bron.

De bron oordeelt niet en wanneer jij je realiseert wie je werkelijk bent dan ervaar jij een stille innerlijke vreugde, de vreugde van het thuis komen, de vreugde van er mogen zijn. Denk niet dat jij nu iets speciaals bent en eventjes de wereld kan verbeteren. Denk niet dat jij nu de uitverkoren meester bent die de mensheid kan gaan redden. Je bent slechts een verloren zoon of dochter en bezig met jouw tocht naar huis, naar de vader, de bron. Jij hebt jezelf buiten het paradijs geplaatst en krijgt nu de kans om terug te keren. Het is jou, na vele omwegen, gegund om terug te keren en te eten van de boom des levens. Jij hebt in jou het alchemische goud ontdekt, jij bent door medelijden wetend geworden.

Onderzoekt alle dingen en behoudt het goede!

en de macht

Jij bent verlicht alleen weet je dat niet.

Verlichting of zelfrealisatie ontstaat zodra wij onze aandacht verleggen van image of ego naar ons ware zelf. Ons ware zelf is altijd en overal aanwezig ook als wij het, door de verduistering van ons zelfbeeld, niet gewaar worden. Verlichting of zelfrealisatie is het door eigen toedoen verlost worden van de waan van doener, de waan van afgescheidenheid, van tweeheid of veelheid in plaats van éénheid. Advaita is de leer van éénheid, van non dualiteit maar de ware betekenis komt vermoedelijk beter tot z'n recht door te spreken van de non-do-entity, de niet-doener-entiteit. De niet doener is jouw ware zelf! Verlicht kunnen worden houdt in dat er sprake is van een zekere vorm van verduistering. Dat wat verduisterd is dient opgehelderd te worden.

Maar wat verduistert wat? Jouw ego verduistert jouw ware zelf zoals de maan de zon kan verduisteren. Jouw ego kan alleen jouw ware zelf verduisteren omdat het van jou alle aandacht krijgt die nodig is voor het in stand houden. Jouw ego is gebaseerd op een fictieve doener entiteit die jouw ware zelf verduistert. Doordat jij voortdurend aandacht schenkt aan jouw ego blijft het bestaan. Zonder jouw aandacht zou het binnen de kortste keren vanzelf wegwakken, verdwijnen en zou verlichting jouw deel zijn. Zonder jouw aandacht voor jouw ego zou jij je realiseren wie je werkelijk bent.

Verlichting is niks anders dan het resultaat van bewust worden waardoor de verduistering afneemt en tenslotte verdwijnt. Verlichting is niet iets dat je kunt bereiken door middel van oefeningen of studie. Verlichting is ook niet bestemd voor hoogbegaafden of monniken. Verlichting is er voor iedereen. Jij bent verlicht alleen weet je dat niet. Verlichting is geen toestand die je verwerven kan, je bent het altijd geweest en zult het ook altijd blijven, alleen een piepklein misverstand staat het ervaren van jouw eigen verlichting in de weg. Stel jezelf de vraag: "Wat is eigenlijk mijn ego en wie ben ik?" Jouw ego is niks en toch staat dit niks jouw verlicht zijn in de weg. Enkel en alleen omdat jij voortdurend aandacht schenkt aan jouw ego ervaar jij jouw eigen verlicht zijn niet. Dat is nog eens echt zonde, nietwaar?

Doe er wat aan, wordt wakker en verlicht jouw bestaan!

en de heerlijkheid

Waarvan worden wij verlost?

Wij verlossen onze ziel van de waan en verlossen onszelf van karma!

Wij verlossen onze ziel van de waan en verlossen onszelf van de nodige ballast!

Zodra wij ik tegen onszelf gaan zeggen sparen we ervaringen en gedachten over en met betrekking tot ons. Wij slepen een geweldige koffer met films over ons leven en ons hoofd is vol met oude gedachten. Deze permanente ballast torsen wij van dag tot dag met ons en ontlenen er onze kwaliteiten aan. Het betreft slechts ervaringen en gedachten die bij ons lichaam en onze levenssituatie horen maar die in werkelijkheid weinig of niks met ons van doen hebben. Het is letterlijk ballast en het vertroebelt ons ware zelf. Het hieruit voortkomende waanbeeld, dat wij als ego ervaren, verduistert onze ziel met zonden en verplicht ons ware zelf tot reïncarnatie.

Probeer eens een kwartiertje jouw ballast te laten staan. Geef eens een kwartiertje geen aandacht aan die bejaarde verhalen en die versleten gedachtes. Laat al jouw wensen en verwachtingen even een kwartiertje met rust en maak je geen zorgen over wat dan ook. Over 15 minuten mag de hele handel weer oppakken als je wilt, maar het hoeft niet. Er is niks verloren als je de hele shit gewoon laat staan en zonder die ballast gewoon verder gaat. Zijn er nog dingen die je bezig houden dan is nu het moment om die even met rust te laten en het jezelf te gunnen om even geen sores te hebben. Nogmaals, als jij jouw shit graag terug wilt, geen probleem want niemand wil jouw sores hebben, niemand steelt jouw

problemen, zelfs niet jouw mooiste.

Zo, nu ben je leeg, zonder zorgen en ontspannen! Mis jij jouw sores? Komt er nog wat bovendrijven? Gewoon liggen laten, even geen aandacht voor dat wat best een kwartiertje wachten kan. Hoe voelt dat? Mis je iets? Ben je iets kwijt? Heb je het gevoel dat je iets tekort komt? Je bent nu verlost van jouw waan, jouw waan waaraan jij zoveel aandacht besteed en jouw waan die steeds aandacht vraagt om in stand gehouden te worden. Jij kan heel goed zonder die waan, maar die waan kan niet zonder jou! Als het je lukt om wat langer waanloos en wensloos te zijn zul je ontdekken dat jij verlost van iets, plotseling ook verlicht bent, verlicht van jouw waan.

Zijn er nog dingen die je bezig houden dan is nu het moment om die even los te laten en het jezelf te gunnen om even verlost te zijn van jouw waan, van jouw ego. Mis jij jouw sores? Komt er nog wat bovendrijven? Gewoon liggen laten, even geen aandacht voor dat wat best een kwartiertje wachten kan. Hoe voelt dat? Mis je iets? Heb je het gevoel dat je iets tekort komt? Je bent nu even verlost van jouw waan van doener te zijn! Je ervaart jouw ware zelf even zonder doener.

in eeuwigheid. Amen.

Wanneer je jouw ballast zonder morren naast je neer kunt leggen en niet direct de behoefte hebt om je met allerlei gedachten bezig te houden. Wanneer jij je realiseert dat elke ervaring slechts een ervaring is en jij degene bent die deze al dan niet aangename ervaringen waarneemt en niet bent.

Dan wens ik jou veel inzicht en wijsheid en succes met jouw zelfrealisatie!

Verlicht van jouw waanbeeld, verlost van jouw ego en bevrijdt van jouw zonden ontdek jij jouw ware zelf. Het was er altijd al, maar het was verborgen, ergens onder in de kast op een plaats waar je het lang geleden hebt laten liggen.

Hoe kunnen wij de vreugde van ons ware zelf ervaren?

Hoe kunnen wij de waan en het bijbehorende lijden opheffen?

Hoe kunnen wij Samsara en karma ongedaan maken?

Kortom, hoe kunnen wij wakker worden en ons ware zelf realiseren? Wanneer de voorgaande hoofdstukken over geest, ziel, lichaam, incarneren, karma, ego, zonde, reïncarnatie, zelfrealisatie, verlichting, verlossing en het ware zelf geen vragen meer oproepen en het vanzelfsprekend is dat de doener een waanbeeld is en ons ego een waanidee, dan wordt het tijd om jouw ware zelf te gaan ervaren. Twijfel je nog of is er iets niet geheel duidelijk, neem er de tijd voor of lees het geheel of gedeeltelijk meermaals. Je hele leven stond in het teken van jouw waan en het is niet vanzelfsprekend dat deze waan zich zonder slag of stoot gewonnen geeft.

Beter een keer te veel lezen dan uit nieuwsgierigheid doorbladeren. Het betreft jouw ware zelf en het laten verdwijnen jouw karma, het gaat om jouw waanbeeld, jouw ego, jouw zelfgecreëerde gedachtebeeld! Wanneer je jouw ballast zonder morren naast je neer kunt leggen en niet direct de behoefte hebt om je met allerlei gedachten bezig te houden. Wanneer je op dit moment niet geplaagd wordt door de kommer en kwel van onze dagelijkse wereldse beslommingen. Wanneer jouw omgeving jou in staat stelt om de komende tijd in alle rust door te brengen en jouw communicatiemiddelen uitgeschakeld zijn. Wanneer jij je realiseert dat elke ervaring slechts een ervaring is en jij degene bent die deze al dan niet aangename ervaring waarneemt en niet bent. Dan wens ik jou veel inzicht en wijsheid en succes met jouw zelfrealisatie!